

INDEX do DRZEWA GENEALOGICZNEGO z krótkimi życiorysami niektórych osób - 150 -

DROGA RODZINO!

Kolorem **zielonym**
oznaczono biogramy Potomków,
których korzenie sięgają do
Dionizego i Salomei Wietrzykowskich
lub
Walentego i Marianny Jabłońskich;

kolorem **niebieskim**
biogramy Potomków,
których korzenie sięgają do
Hermenegilda i Joanny Targowskich
lub
Stanisława i Salomei Bielińskich

Amer Taher Abdulla (1965 -) – 22; 23
Amer Jakub (1996 -) – 22; 23
Amer Kamila (1998 -) – 22; 23
Ananiew Filip (2003 -) – 92; 93
Ananiew Maksymilian (1998 -) – 92; 93
Ananiew Wojciech – 92; 93
Ananiew Zuzanna z d. Pełczyńska (1970 -) – 92; 93
Urodzona w Gdańsku. Swoje drugie urodziny obchodziła na pokładzie "Stefana Batorego", na Morzu Północnym, w drodze do Anglii. Tam zaczęła swoją szkolną edukację, którą kontynuowała w Kanadzie, a zakończyła we Francji. Na Uniwersytecie Warszawskim studiowała romanistykę i anglistykę, którą zakończyła dyplomem. Biegłe mówi tymi trzema językami; jest tłumaczką na angielski. Pracuje również w firmie zajmującej się obsługą firm (kadry, księgowość). Jest matką dwóch dorastających synów: Maksa i Filipa, i nie nudzi się.
Andersson Bartek (1980 -) – 98B
Andersson Håkan: 98B
Andersson Weronika (1985 -) – 98B
Angelus z d. Belina Prażmowska Alina (1923- ?) – 106; 107
Angelus Wojciech - 106
Arabska z d. Bielińska Helena (1903 – 1978) – 128; 129
Urodzona w Szczekocinach woj. Kielce. Nauczycielka po Seminarium Nauczycielskim w Sandomierzu. Mężem jest zawodowy oficer Wojska Polskiego. Mieszkają w Modlinie koło Warszawy do 1939. Wcześniej umiera córeczka jako małe dziecko. Mąż w czasie wojny dostaje się do Anglii, gdzie zakłada nową rodzinę. Helena po wojnie mieszka w Warszawie, pracuje w Laskach w Ośrodku Szkolno-Wychowawczym dla Dzieci Niewidomych im. Róży Czackiej. W latach 1970 ze względu na stan zdrowia jest pod opieką siostry Jadwigi w Częstochowie. Potem opiekę przejmuje siostrzenica Hanna Lesisz. Umieszcza ją w zakładzie dla przewlekle chorych w Kopernikach koło

Nysy. Tam umiera w roku 1978. Jest pochowana na cmentarzu w Kopernikach.
Arabski – 128; 129
Augereau Johann – 30B; 31B
Augereau Marius (2021-) – 30B; 31B
Balcerzak-Zółtowska z d. Balcerzak Wanda (1951-) – 87; 90; 91
Urodzona i wykształcona w Krakowie (szkoła podstawowa, IV Liceum Ogólnokształcące, Uniwersytet Jagielloński na Wydziale Matematyczno-Fizyczno-Chemicznym). W Warszawie studia doktoranckie w PAN - Instytut Biocybernetyki i Inżynierii Biomedycznej. Kariera naukowa w Instytucie Podstaw Informatyki PAN w Warszawie do 1988 roku. Kariera biznesowa w firmie Siemens w Polsce i w Niemczech do 2011. Od 2011 na stałe w Krzyworzece k/Dobczyc.
Banach Marek (1956-) – 136; 137
Banach Marta (1994-) – 136; 137
Banach Mirosław (1982-) – 136; 137
Banach z d. Konieczny Maria Jolanta (1956-) – 136; 137
Baran Tyler (1990-) – 96; 97; 98A
Bąkowska z d. Targowska Teofila – 124a
Bąkowski – 124a
Beblowska z d. Fidler Maria (1939 -) – 98B
Beblowski Andrzej (1933 -) – 98B
Beck Frank – 66; 67; 66a; 67a
Beck z d. Kłoczkowska Anna (1933-2015) – 66; 67; 66a; 67a
Bednarkiewicz Antonina (2001 -) – 98B
Bednarkiewicz Felicja (2006 -) – 98B
Bednarkiewicz Józefina (2008 -) – 98B
Bednarkiewicz Michał: 98B
Bednarkiewicz z d. Beblowska Agnieszka (1968 -) – 98B
Belina Anna (2008 -) – 30; 30A; 31; 31A
Belina Antoni (2006 -) – 30; 30A; 31; 31A
Belina Prażmowska Alina (1923- ?) – p. Angelus Alina
Belina Prażmowska z d. Broniszewska Amelia – 106
Belina Prażmowska z d. Rudzka Anastazja Natalia (1891-1975) – 106; 107
Belina Prażmowski Andrzej (1920-1921) – 106
Belina Prażmowski Lech (1920-2004) – 106; 107
Belina Prażmowski Janusz (1817-1943) – 106
Belina Prażmowski Władysław (1888-1938) – 106; 107
Urodził się w rodzinnym majątku Ruszkowcu k/Opatowa. Znany legionista. Po I Wojnie Światowej między innymi był prezydentem Krakowa (1931-1933) i wojewodą lwowskim (1933-1937). Więcej informacji w Wikipedii pod hasłem: Belina Prażmowski.
https://en.wikipedia.org/wiki/Władysław_Belina-Prażmowski
Belina Prażmowski Zbigniew (1914-1937) – 106
Belina Wojciech (1971 -) – 30; 30A; 30B; 31; 31A; 31B
Ur. w Cieszynie w rodzinie ewangelickiej. Szkołę podstawową rozpoczął w Golezowie, kontynuował w Katowicach, a zakończył w Dzięgielowie. Szkołę średnią, Technikum Rolnicze w Międzywiciu, ukończył w 1992 roku. W tym samym roku rozpoczął studia na AWF w Krakowie, a zakończył w roku 1996, uzyskując tytuł magistra turystyki. W 2002 roku poznał Inge Wietrzykowską, z którą zawarł związek małżeński w 2009 roku. Mają dwoje dzieci: Antka (ur. 2006) i Hanię (ur. 2008). Jest współzałożycielem i prezesem firmy 3Logic sp. z o.o., zajmującej się instalacjami audiowizualnymi, niskoprądowymi i systemami IT.
Belina z d. Wietrzykowska Inga (1976 -) – 30; 30A; 30B; 31; 31A; 31B
Ur. w Krakowie. Edukację też odebrała w Krakowie: Szkoła Podstawowa nr 8, V Liceum im. A. Witkowskiego oraz Akademia Ekonomiczna z kierunkiem Zarządzanie i Marketing, którą ukończyła w 2001 roku. W 2002 roku poznała Wojtkę Belinę, swojego przyszłego męża (2009 r.) i ojca Antka (ur. 2006 r.) oraz Hani (ur. 2008 r.). Do tej pory pracowała w m.in. w Castoramie, Szpitalu Ujastek, Avivie, firmie 3Logic na stanowiskach administracyjnych. Obecnie zajmuje się wychowaniem dzieci oraz zarządzaniem domu we Wrząsowicach pod Krakowem, do którego rodzina wprowadziła się w październiku 2015 roku.
Bero Jakub (1985 -) – 96; 97; 98A
Urodził się w Warszawie. Szkoła podstawowa na warszawskim Grochowie, Liceum im. Powstańców Warszawy, maturę w 2004 r. Studia na Uniwersytecie Warszawskim: Stosunki międzynarodowe, ze specjalnością europeistyka. Jeszcze w czasie studiów rozpoczyna pracę w różnych wydawnictwach. Kończy studia w 2009 roku, a od 2015 r. zmienia kierunek zainteresowań i rozpoczyna pracę w agencji fotograficznej. Dziedziczne zdolności sprawiają, że śpiewa w Chórze Grochów i gra na gitarze w zespole jazzowo-bluesowo-rockowym.
Bero Marek Jan (1951 -) – 96; 97; 98A; 103
Urodził się w Warszawie. Do Szkoły Podstawowej im. Marii Konopnickiej uczęszcza razem z Adamem Borowskim (str. 20, 21), wzajemnie o sobie nie wiedząc. Maturę zdaje w Liceum im. Mikołaja Reja. Babcia Irena (Lila) Egiejman uczy go gry na pianinie, matka – angielskiego, a rysunku – Józef Wilkoń. W 1967 r. wyjeżdża do rodziny, do Danii, gdzie widzi inny świat, a po powrocie do Polski bierze udział w Wypadkach Marcowych 1968 roku, które skutkują pobiciem i trudnościami w dostaniu się na studia. Ostatecznie dyplom uzyskuje w Katedrze Etnografii, Wydziału Filozoficzno-Historycznego Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. Uczestniczy w badaniach terenowych i wykopaliskowych. Pracuje w Warszawie w Muzeum Archeologicznym, Muzeum Etnograficznym. Od 1983 w Galerii BWA 'Test'. Wystawia też własne malarstwo. Żeni się z Wiesławą Sabik i ma syna Jakuba. W 1988 r. wyjeżdża za granicę początkowo do Holandii, następnie do Kanady. Powtórnie żeni się z Renatą Koch i ma córkę Urszulę. Do emerytury pracuje w Kanadzie w muzeum, potem w Urzędzie miasta Toronto.

Bero Marian (1912-2000) – 96; 97; 98A
Urodzony w Ostrowcu Świętokrzyskim. rodzicami jego byli Janina Wojciechowska i Marian Bero (*senior*). W 1931-32 matura w Gimnazjum im. Jana Kochanowskiego w Radomiu. Dyrektorem gimnazjum był Stanisław Egiejman, późniejszy jego teść. Następnie Wołyńska Szkoła Podchorążych, w której studiowali też: cukiernik warszawski Jerzy Blikle, Jan Nowak Jeziorski, Jan Piwnik ps. *Ponury*. Bierze udział w kampanii wrześniowej w 1939 r. W 4 DAKu, jest ranny. Okupację spędza w Radomiu, po wojnie żeni się z Marią Egiejman. Mieszkają w Warszawie, pracuje jako urzędnik w Banku Handlowym, potem w Kwesturze Politechniki Warszawskiej. Pochowany w Warszawie (cm. Wawrzyszewski).
Bero Urszula (Ursula 1988 -) – 96; 97; 98A
Urodziła się w Nijmegen w Holandii. W 1991 rodzice z Urszulą przenoszą się do Kanady. Mając 8 lat zaczyna interesować się sportem (szermierką): trenuje floret w Ryeson Fencing Club, następnie szablę w Beaches Sabre Club w Toronto. W 2005 r. w wieku 17 lat zdobywa w szabli szereg nagród: brązowy medal w Pucharze Świata w Montrealu, złoty medal w kategorii juniorów i srebrny w kategorii seniorów w Pucharze Kanady w Saskatoon. Zdaje maturę w Ecole Secondaire Etienne Brule w North York. Włada biegle językiem polskim, angielskim, francuskim, studiuje hiszpański i niemiecki. Interesuje się muzyką. Gra na gitarze. Pracuje jako asystent na Wydz. Antropologii Kulturowej i Socjologii na Uniwersytecie w Ottawie.
Bero Wiesława z d. Sabik (1953 -) 1 v. Bero; 2 v. Semkowicz – 96; 97; 98A
Bero z d. Egiejman Maria (1923-1986) – 96; 97; 43; 98A; 103
Urodziła się w Radomiu. Maturę w Gimnazjum im. Marii Konopnickiej uzyskała w 1939 roku. Rozpoczęła studia w Warszawie w Wyższej Szkole Muzycznej im. Fryderyka Chopina w klasie fortepianu. W 1946-1951 studiowała na Uniwersytecie Łódzkiej filologię angielską, następnie na Uniwersytecie Warszawskim, na którym uzyskała dyplom w 1951 roku. Pracowała jako tłumacz języka angielskiego, niemieckiego i francuskiego m.in w Ambasadzie Japonii w Polsce, Narodowym Banku Polskim i Stowarzyszeniu Autorów ZAIKS. Jako stypendystka Królestwa Danii w 1971 r. studiowała język duński i literaturę skandynawską. Tłumacz literatury skandynawskiej. Członek ZAIKS (Związek Autorów i Kompozytorów Scenicznych) od 1971; ZAKR (Związek Polskich Autorów i Kompozytorów) od 1973; ZLP (Związek Literatów Polskich). Pochowana w grobowcu rodzinnym na Cmentarzu Wawrzyszewskim.
Bero z d. Koch Renata (1964 -) – 96; 97; 98A
Urodzona w Warszawie. Absolwentka Liceum Sztuk Plastycznych w Warszawie. Studia na Wydziale Grafiki Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie i Academie voor Beeldende Kunsten (Breda – Holandia). Specjalizacja w witrażu i mozaice w pracowni Pieta Werkera (Gemert –

INDEX do DRZEWA GENEALOGICZNEGO z krótkimi życiorysami niektórych osób - 151 -

Holandia), gdzie m.in. wykonuje mozaiki do ołtarzy kościołów misyjnych w Gabonie. W Kanadzie od stycznia 1991. Zajmuje się malarstwem i grafiką. Wystawy malarstwa w Polsce, Szwajcarii, Kanadzie. Pracuje jako grafik komputerowy. Jest członkiem Canadian Kennel Club (Kanadyjskie Towarzystwo Kynologiczne), konsultant w hodowli psów rasy bokser. Posiada córkę Urszulę Hanę.

Białek Aleksandra (1995 -) – 30a; 31a

Białek Barbara (1992 -) – 30a; 31a

Białek Bogdan (2000 -) – 30a; 31a

Białek Danuta (1994 -) – 30a; 31a; p. Molak Danuta

Białek Marcin (1971 -) – 30a; 30b; 31a; 31b

Białek Marcin (1997 -) – 30a; 31a

Białek z d. Łempicka Zofia (1972 -) – 30a; 30b; 31a; 31b

Bielawska z d. Wrzesińska Aleksandra Walentyna (1840 -) – 104; 105

Bielawski Józef – 104; 105

Bielecka z d. Czerwińska Anna (1936-2009) – 24; 25

Bielecki Andrzej (? – 1992) – 24; 25

Bielińska Apolonia (1851-1865?) – 126; 127

Bielińska Feliksa (1849-1855) – 126; 127

Bielińska Karine – 128; 129

Bielińska Salomea z d. ? (1763-1838) – 126; 127

Bielińska Teofila (1836-1839) – 126; 127

Bielińska Wiktoria (1854-1854) – 126; 127

Bielińska z d. Dębicka Elżbieta (1939-2012) – 128; 129

Urodziła się w Warszawie. Ukończyła Wydział Filologii Polskiej na Uniwersytecie Warszawskim. Pracowała w Wydawnictwie Technicznym w Warszawie. W 1962 roku wyszła za mąż za Andrzeja Bielińskiego. Zmarła w 2012 roku. Pochowana w grobowcu rodzinnym w Warszawie.

Bielińska z d. Downarowicz Regina (1907-2002) – 128; 129

Urodzona w Kobryniu jako córka oficera Wojska Cesarstwa. Mieszkali w Petersburgu, gdzie Regina otrzymała staranne wykształcenie. Ojciec zmarł w wieku 36 lat, pozostawiając rodzinę w rozpaczliwej sytuacji, bez możliwości powrotu do Polski. Gdy po wojnie w 1920 r. stworzyła się możliwość wyjazdu z Rosji, Regina z matką skorzystały z tego i znalazły się w Warszawie, gdzie Regina zatrudniła się w sekretariacie Zakładów Silników Lotniczych na Okęciu, gdzie spotkała swojego przyszłego męża, Tadeusza Bielińskiego.

Bielińska z d. Dresselt Marjanna (1833- ?) – 126; 127

Bielińska z d. Kostecka Izabela – 128; 129

Bielińska z d. Medyńska Władysława (1878-1949) 126; 126; 128; 129

Bielińska z d. Papiorkowska Józefa (1817-1881) – 126; 127

Bielińska z d. Szpalerska Ewa (1948 -) – 128; 129

Bielińska z d. Żochowska Janina – 126; 127

Bieliński Adrian (2015-) – 128; 129

Bieliński Andrzej (1934-2022) – 128; 129

Starszy syn Tadeusza i Reginy Downarowicz urodził się w Warszawie, gdzie chodził do szkoły; w Liceum im. Staszica zdał maturę w 1952 roku i dostał się na Wydział Budownictwa Politechniki Warszawskiej. Dyplom otrzymał w 1957 roku. Rozpoczął pracę w Biurze Projektów Transprojekt, w którym pracował do emerytury. W 1959 roku odbywał dwuletnią służbę wojskową. W 1962 roku żeni się z Elżbietą Dębnicką, absolwentką filologii polskiej Uniwersytetu Warszawskiego. W 1966 roku zostaje zaproszony do Paryża, gdzie pracuje 2 lata w biurze Transprojekt. Po powrocie do kraju wraca do pracy w swoim biurze, a żona pracuje w Wydawnictwach Technicznych. Mieszka z rodziną na ul. Białobrzskiej w Warszawie.

Bieliński Antoni (1799-1855) 126; 127

Bieliński Franciszek (1834 - po 1901) 126; 127

Urodził się we Wrociszewie k/ Warki w majątku swego ojca Antoniego jako najstarszy z 10-cioro dzieci. Niewiele można powiedzieć o osobach z tak odległej przeszłości, chyba, że one w jakiś sposób się wyróżniały. W tym przypadku Franciszek posiadał te gorsze cechy, o które posądzano się szlachtę polską: był utracjuszem zdradzającym żonę i przepuszczającym majątek. W tym przypadku słowa najwyższego uznania można wyrazić jego małżonce, Mariannie Dresselt, na którą spadł obowiązek wychowania siedmiorga dzieci, z których jedynie Stanisław chciał brać przykład ze swego ojca.

Bieliński Józef (1853-1859) – 126; 127

Bieliński Mateusz (1992 -) – 128; 129

Bieliński Michał (1980 -) – 128; 129

Bieliński Mieczysław (1852-1923) 126; 127

Bieliński Piotr (1862-1907) 126; 127; 128; 129

Bieliński Piotr (1980 -) – 128; 129

Bieliński Rafał (1979 -) – 128; 129

Bieliński Stanisław (1938 -) – 128; 129

Urodził się w Warszawie. Dzieciństwo spędził w Złotym Potoku koło Częstochowy, gdzie ukrywał się przed Niemcami jego ojciec Tadeusz. Pod koniec wojny rozpoczął naukę w szkole podstawowej w Częstochowie. Wkrótce rodzice przenieśli się do Warszawy, gdzie Staś kontynuował naukę. Był przeciwieństwem swojego statecznego, starszego brata Andrzeja. Chodził do Liceum im. Rejtana. Był rówieśnikiem swojej kuzynki Hani Treutler (później Lesisz) współuczestnikiem zabaw w Bukownie i wspólnych medycznych zainteresowań. Razem rozpoczęli studia medyczne we Wrocławiu, a po drugim roku Stanisław przeniósł się do Warszawy. Dyplom otrzymał w 1963 roku, odbył roczny staż pracy w szpitalu w Częstochowie i wyjechał do Francji do miejscowości Colmar, gdzie pracował przez pięć lat w szpitalu jako stypendysta. W 1968 roku wyjechał do Kanady i tam już pozostał. Rozpoczął pracę w szpitalu w Montrealu, nostryfikował dyplom lekarza, zdał egzamin specjalizacyjny z ginekologii i położnictwa. Już jako specjalista zostaje ordynatorem Oddziału Ginekologii

i Położnictwa w jednym ze szpitali w Montrealu, gdzie pracował do emerytury. W 1977 r. ożenił się z Ewą Szpalerską, warszawianką po Wydziale Prawa Uniwersytetu Warszawskiego. Mają trzech synów: Rafała i o rok młodszych bliźniaków Michała i Piotra. Synowie Michał i Rafał studiowali medycynę na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie i wrócili do Kanady, a Piotr ukończył studia humanistyczne w Kanadzie.

Bieliński Stanisław (? – przed 1833) - 126; 127

Bieliński Stanisław (1863-1945) - 126; 127

Bieliński Tadeusz (1904-1965) – 128; 129

Urodzony w Szczekocinach. Ojciec, Piotr, zmarł, gdy Tadeusz miał 3 lata. Matka przenosi się do Sandomierza i tam Tadeusz chodzi do szkoły. Maturę zdaje w 1923 roku, a studia prawnicze na Uniwersytecie Warszawskim kończy w 1929 r. i zatrudnia się w Zakładach Samochodowych Skoda na Okęciu, które od 1935 r. stają się Państwowymi Zakładami Lotniczymi. W 1933 roku żeni się z Reginą Downarowicz. W 1938 r. proponują mu zatrudnienie w tworzących się Zakładach Lotniczych w Rzeszowie. Przeprowadza się tam z rodziną, ale wybuch wojny w 1939 roku pokrzyżuje te plany. Poszukiwany przez Niemców, znajduje schronienie w Zagórze u swojej siostry Jandwigi, zamężnej z kuzynem Romanem Treutlerem. Przebywa tam już wiele osób z rodziny. Znajduje pracę w Złotym Potoku jako buchalter w majątkach Steinhagenów. Pod koniec wojny rodzina przenosi się do Częstochowy, a później do Warszawy, gdzie Tadeusz pracuje kolejno w Zjednoczeniu Przemysłu Lotniczego, w Centralnym Zarządzie Sprzętu Samochodowego i w Instytucie Przemysłu Maszyn Budowlanych. Pozostaje w pamięci jako człowiek prawy, życzliwy, wierny patriotą. Pochowany na Starych Powązkach w Warszawie.

Bieliński Tomasz (1997 -) – 128; 129

Bieliński Władysław (1842-1912), ksiądz 126; 127

Biesiada Maciej (2000 -) – 116; 117; 118

Biesiada Maja (2014-) – 116; 117; 118

Biesiada Marcin (1976 -) – 116; 117; 118

Biesiada Marek (1982-) 116; 117; 118

Biesiada Mateusz (2009 -) – 116; 117; 118

Biesiada Michał (1955 -) – 116; 117; 118

Biesiada z d. Jarecka Magdalena – 116; 117; 118

Biesiada z d. Winiarczyk Magdalena (1977 -) – 116; 117; 118

Bilek Jerzy – 124b; 125b

Bilek z d. Przyłuska Krystyna (1922-2003) – 124b; 125b

Bobrowska z d. Targowska Katarzyna 112; 113; 124; 124a

Bobrowski – 112; 113; 124; 124a

Bojanowska Aniela (1955 -) – 94; 95

Urodzona w Lesznie. Po szkole podstawowej w Lubowie uczęszczała do Liceum Ogólnokształcącego im. A. Mickiewicza w Górze. Studiowała matematykę i fizykę na Uniwersytecie Wrocławskim. Ostatecznie zrezygnowała z uczelni, ale nie z Wrocławia, w którym mieszka do dzisiaj.

Pracowała w ZOO, na poczcie, w pracowni ceramicznej Sztuki Polskiej, jednak jej pasją stała się bioenergoterapia. Poza tym zafascynowana jest jogą, filozofią i kulturą Indii. Podróżą jej życia był wyjazd do tego kraju i pobyt w pustelni aśramie.

Bojanowska Eleonora (1991 -) – 92; 93

Bojanowska Marta (1987 -) – 94; 95

Bojanowska Michalina (1995 -) – 92; 93

Bojanowska Rozalia (1893-1987) 72; 73; 84

Bojanowska Veronika (1988 -) – 92; 93

Bojanowska z d. Agopsowicz Elżbieta (1935-2016) – 92; 93; 94; 95

Urodzona we Lwowie W 1954 r. ukończyła Szkołę Pięknarską we Wrocławiu. Z nakazu pracy trafiła do szpitala w Strzelinie. Od 1961 pracowała w Sanepidzie we Wrocławiu jako inspektorka pielęgniarek oddziałowych. W służbie zdrowia pracowała do czasu wyjścia za mąż w 1980 r. Uprawiała wioślarstwo, nurkowanie. Odznaczenia: Medal Budowniczych Wrocławia, Srebrny Krzyż Zasługi (za walkę z epidemią czarnej ospy). Po śmierci męża przeprowadziła się z Gozdniczy do Wrocławia. Zmarła w styczniu 2016 r. i pochowana we Wrocławiu. Jako ciekawostkę można dodać, że jej dziadek Józef Hasso-Agopsowicz pozował Janowi Matejce do obrazu "Batory pod Pskowem" jako król Stefan.

Bojanowska z d. Hoffman Małgorzata (1950 -) – 92; 93

Bojanowska z d. Jabłońska Kazimiera (1858-1934), 1.v. Jagielska – 72; 92; 93; 94; 95

Bojanowska z d. Jarogniewska Florentyna (? – 1501) – 92; 93; 94; 95

Bojanowska z d. Motty Maria (1896-1947) 72; 73; 84; 92; 93; 94; 95

Urodzona w Poznaniu. Matka sześcioro dzieci i znana wielkopolska społeczniczka i działaczka Stowarzyszenia św. Wincentego a Paulo. Po śmierci męża Józefa Bojanowskiego w 1934 roku samodzielnie prowadziła majątek w Niechłodzie do wybuchu II Wojny Światowej, kiedy to majątek przejęli Niemcy, a właścicielką Marię Bojanowską wysiedlono. Straciwszy majątek przenieśli się z dziećmi do rodziny, początkowo do Usarzowa (Sandomierskie), następnie przenieśli się do Starachowic, gdzie przebywała do końca wojny. Dzieci jej czynnie uczestniczyły w ruchu oporu organizacji AK w rejonie świętokrzyskim: Eleonora, pseud. *Teresa*; Józef, pseud. *Walter i Jan*, pseud. *Michał*. Trudy wojny i przeżycia spowodowały, że zmarła w młodym wieku w roku 1947. Pochowana jest w grobowcu rodzinnym w Niechłodzie.

Bojanowska z d. Piotrowska Joanna (1975-) – 92; 93

Bojanowska z d. Stachowiak Irena (1932-1978) – 92; 93; 94; 95

Urodzona w Arnoldowie k/Labiszyna. Po ukończeniu liceum ogólnokształcącego w Lesznie (Wielkopolska) do wyjścia za mąż pracowała jako kasjerka w Składzie Wę-

INDEX do DRZEWA GENEALOGICZNEGO z krótkimi życiorysami niektórych osób - 152 -

gła, a następnie w oddziale NBP w Lesznie. Swojego przysiężonego męża poznała w Niechłodzie, gdzie jej ojciec był leśniczym. Mieli czworo dzieci. Była bardzo przedsiębiorczą osobą i mimo, że jako mężatka nie pracowała zawodowo, to miała duży udział we współtworzeniu domowego budżetu. Pochowana w rodzinnym grobowcu w Niechłodzie.

Bojanowska z d. Wiktor Lucyna (1922-1990) – 92; 93; 94; 95

Bojanowska z d. Wołoszowska Hanna (1921-1998) – 92; 93; 94; 95

Urodziła się w Gorzycach Wielkich (Wielkopolska) w majątku swojej matki Marii Wołoszowskiej z d. Karczewskiej. Była czwartym dzieckiem, o kilkanaście lat młodszym od rodzeństwa. Osierocona w wieku 11 lat przez matkę, została umieszczona w szkole z internatem prowadzonej przez zakonnice. Jej ojciec Tomasz administrował wtedy różnymi majątkami i nie mieli już własnego domu. Okupację spędziła częściowo w domach rodziny Siemięskich – w Żytlinie i w Krzepinie, częściowo w Warszawie, pracując i studiując w Szkole Handlowej. Jej ojciec został rozstrzelany w Lesie Palmirskich w 1940 r. i tam jest pochowany; ukochany brat Stanisław zginął w tzw. pierwszej bitwie pod Monte Cassino w 44 r. Na wiosnę 1945 r. wyjechała z Polski do Francji jakoby Francuzką z transportem Francuzów, tym samym, w którym był jej przyszły mąż, Józef. Po ślubie towarzyszyła mężowi. Po powrocie do Polski zaczęła pracować w administracji Zarządu Portu w Gdańsku, a potem w Powszechniej Spółdzielni Spożywców. Przez wiele lat była główną żywicielką rodziny. Długie nieobecności męża, brak wiadomości o nim i strach o niego, odpowiedzialność za dwójkę małych dzieci, niskie zarobki, były źródłem nieprzerwanego stresu, chociaż bawiła "towarzystwo" swoim dowcipem, talentem do opowiadania i imitowania. Gdyby nie sprzeciw męża, zostałaby aktorką. Ale nade wszystko lubiła grać w brydża.

Bojanowska Zofia (1933-2012) – 92; 93; 94; 95

Urodzona w Niechłodzie, Aktorka teatralna i filmowa, absolwent Wydziału Polonistyki Uniwersytetu Warszawskiego. Debiut teatralny 20.11.1953. Pracowała m.in. w Teatrze Dolnośląskim w Jeleniej Górze (1952-1954); Teatrze Ziemi Lubuskiej w Zielonej Górze (1956-1958); Teatrze im. Adama Mickiewicza w Częstochowie (1960-1963) i Teatrze Ziemi Pomorskiej w Grudziądzu (1966-1968). Grała w adaptacjach Sofoklesa, Gabrieli Zapolskiej, Adama Mickiewicza, Antoniego Czechowa, Artura Swinarskiego. Grała też m.in. w filmach: *Dom* (1982); *Przestuchanie* (1982); *Krzyż* (1988); *Awantura o Basie* (1996). Odeszła 16 stycznia 2012 roku w Warszawie, pochowana w grobowcu rodzinnym w Niechłodzie, gmina Świąciechowa w Wielkopolsce.

Bojanowski Andrzej (1406-1441) – 92; 93; 94; 95

Bojanowski Antoni (1960-) – 92; 93

Bojanowski Edmund (2000-) – 92; 93

Bojanowski Jan (1925-2007) – 92; 93; 94; 95

Urodzony w Poznaniu. Dzieciństwo spędza w położonym na niemieckiej granicy rodzinnym majątku Niechłód, pow. Leszno. W grudniu 1939 r. wysiedlony przez Niemców z matką i pięciorgiem rodzeństwa znajduje schronienie w Usarzowie k/Sandomierza, majątku krewnych: Marii i Wandy Jabłońskich. W Usarzowie przebywał do 1944 roku. Dzięki tajemnemu nauczaniu w maju 1942 zdaje w Sandomierzu małą maturę i wstępuje do AK (2p.p.Leg.). Jego dowódcą jest Józik, starszy brat, noszący pseudonim "Walter", sławny z ryzykownych i udanych akcji. Jan ma pseudonim "Michał". Opisuje to we wspomnieniach pt. *Przeminęło i nie wróci*, Gozdnica 1995. W Poznaniu zdał maturę, a w latach 1948-1951 studiował na Wydziale Leśnym w Wyższej Szkole Rolniczej w Poznaniu, gdzie uzyskał tytuł mgr. inż. leśnictwa. Z nakazu pracy najpierw pracował na budowie w Boguszowie k/Wałbrzycha, a później jako leśniczy w Trełkowie k/Szczytna na Mazurach. Następnie leśniczką był Czerwonak k/Nowej Soli. Zbliżał się czas pójścia dzieci do szkoły, dlatego zdecydował się przyjąć posadę adiunkta w Nadleśnictwie Osiecznica k/Bolesławca. Wytrzymał 2 lata przy biurku. Jesienią 1961 osiadł z rodziną na 13 lat, ponownie jako leśniczy, w Lubowie, pow. górowski. Ostatnim, wymarzonym zajęciem, była praca na stanowisku leśniczego do spraw łowieckich (Gozdnica) w nadleśnictwie Wymiarki k/Żagania (niestety nie w Bieszczadach). Lubił polować, ale po przejściu na emeryturę poprzestał na obserwacji zwierząt. Odznaczenia: Krzyż Armii Krajowej, Krzyż Partyzancki. Pochowany w rodzinnym grobowcu w Niechłodzie.

Bojanowski Józef (1887-1934) 72; 73; 84; 92; 93; 94; 95

Ze strzępów informacji, ze wspomnień Jana Bojanowskiego (*Przeminęło i nie wróci*) i książki Izabeli Dzieduszyckiej (*Kucem na Ursynów*) próbuję odtworzyć historię rodziny Bojanowskich w Niechłodzie, by napisać coś o ojcu rodziny Józefie Bojanowskim. Rodzina Bojanowskich pochodziła z poznańskiego. W połowie XIX wieku wielu z nich ucierpiało na skutek prześladowań pruskich. Może z tego powodu ojciec Józefa, Stanisław, przeniósł się w Sandomierskie, gdzie dzierżawił (?) przypuszczalnie majątek Karwów. Tam ożenił się z wdową Kazimierą z Jabłońskich Jagielską, z sąsiedniego majątku Jabłońskich, Rudniki. Tam przypuszczalnie urodził się Józef. Na początku XX wieku Stanisław przeniósł się w poznańskie i zamieszkał początkowo w Kaliszu, później w Lesznie. Józef po maturze gospodarował w Gołanicach, w majątku swojej bezdzietnej ciotki Skórzewskiej (siostra ojca). Józef był świetnym gospodarzem i ciotka pomogła mu kupić duży majątek Niechłód. Gdy w 1918 roku ustalano granicę z Niemcami, Józef organizował referendum i sprowadził z Sandomierskiego parę rodzin, by osiedliły się w Niechłodzie, co wpłynęło na referendum i Niechłód znalazł się po stronie polskiej, przylegając do granicy. Ożenił się z Marią

Motty z mieszczańskiej, prawniczej rodziny pochodzącej od francuskiego przodka, który w XIX wieku osiedlił się w Polsce. Gospodarstwo świetnie prosperowało. Kochające się małżeństwo miało sześcioro dzieci, gdy w wieku 47 lat Józef zmarł na zapalenie płuc. Został pochowany na cmentarzu w Niechłodzie.

Bojanowski Józef (1922-2015) – 92; 93; 94; 95

Urodził się, jako trzeci z sześciorga rodzeństwa, w rodzinnym majątku w Niechłodzie, pow. Leszno. Początkowo dzieci uczył specjalnie zatrudniony nauczyciel. Były też madmoiselle i freulein – do nauki francuskiego i niemieckiego. Później Józik ze starszą siostrą Lolą (Eleonora) i młodszym bratem Jasiem jeździli do szkoły do Leszna. Ojciec zmarł w 1934 r. Pozostała wdowa z sześciorgiem dzieci, którą Niemcy wysiedlili w 1939 r. Znaleźli schronienie w Usarzowie, majątku krewnych, Jabłońskich. W rodzinie Jabłońskich, znanej z patriotycznej działalności, zostały tylko panie: Babcia Mania i ciocia Wanda. Obaj synowie babci zginęli jako wojskowi w czasie pierwszej i drugiej wojny. Już w 1940 roku 18-letni Józef Bojanowski został zaprzysiężony w Związku Walki Zbrojnej. Kolportował podziemną prasę i przechodził przeszkolenie wojskowe. Przebywał w 1942 r. w Starachowicach, gdzie zamieszkała jego matka z córkami, po czym przeniósł się do Krakowa, gdzie wstąpił do Związku Jaszczurczego, wojskowej organizacji narodowej. Po serii aresztowań opuścił Kraków i zamieszkał w Usarzowie. W Sandomierzu wstąpił do AK. Tam zasłynął jako „Walter”, gdy przydzielono go do wykonywania wyroków kary śmierci dla szczególnie okrutnych Niemców lub folksdojczów współpracujących z Gestapo. Przeprowadził szereg brawurowych i udanych akcji i stał się bardzo poszukiwanym przez Niemców. Jesienią 1944 r., gdy przyszedł czas demobilizacji, spotkał dwóch Francuzów, którzy dążyli do Lublina, do punktu zbornego, skąd mieli wyjechać do Francji. Znając dobrze francuski, podał się za Francuza i znalazł się w Paryżu. W drodze poznał Annę Wołoszowską, która w ten sam sposób przedostała się do Francji. W Paryżu wzięli ślub. Z Paryża wyjechał do Włoch, gdzie został przyjęty do II Korpusu Polskiego generała Andersa i awansowany do stopnia porucznika. W 1948 r. Anna i Józef Bojanowscy powrócili do Polski i osiedlili się w Gdańsku. Doczekali się dwóch córek, Anny i Izabeli. Miał kłopoty ze znalezieniem pracy, gdyż interesowało się nim UB. Od 1968 r. do emerytury prowadził własną firmę, pracownię artystyczną wyrobów z bursztynu i srebra. Pochowany na cmentarzu parafialnym w Niechłodzie.

Bojanowski Józef (1956-) – 94; 95

Urodzony w Lesznie. Uczęszczał do szkoły podstawowej w Lubowie (pow. górowski), Liceum Ogólnokształcącego im. A. Mickiewicza w Górze, następnie przez rok studiował handel zagraniczny w Wyższej Szkole Ekonomicznej w Poznaniu. Niestety, ze względu na stan zdrowia mu-

siał wrócić do domu rodzinnego w Gozdnicy, gdzie mieszkał pod opieką rodziców, a po śmierci mamy i ojca od 2009 r. mieszka u siostry w Bielsku - Białej. Jego ulubionym zajęciem jest czytanie beletrystyki i poezji w językach obcych: angielskim, niemieckim, francuskim, włoskim, czeskim, rosyjskim, hiszpańskim i po łacinie. Nie czyta polskich książek.

Bojanowski Maciej (1920-1993) – 92; 93; 94; 95

Urodził się w rodzinnym majątku w Niechłodzie. Początkowo nauka w domu, później w Lesznie, następnie w Poznaniu, gdzie przed wojną zdał maturę. Wyszedł przez Niemców w 1939 roku, razem z matką i rodzeństwem znalazł się w Usarzowie. Od lat szkolnych bardzo interesował się genealogią i zbierał rodzinne pamiątki. Bracia Józef i Jan pozostali w Usarzowie i zaangażowali się w walkę partyzancką, matka z córkami przeniosła się do Starachowic, Maciej wyjechał do Zakopanego, gdzie pracował i intensywnie uczył się języków. Był zwolennikiem przestrzegania dziewiętnastowiecznych konwenansów, rycerski wobec dam, ożenił się dopiero w wieku czterdziestu lat. Miał dwóch synów. Młodszy, Antoni, wszedł w posiadanie zbieranych przez ojca pamiątek i - niestety zerwał z rodziną. Maciej jako poliglota po wojnie pracował w Operze Poznańskiej, później z żoną zamieszkał w Warszawie, gdzie uczył w szkołach języków obcych. Po śmierci żony przeniósł się w jej rodzinne strony do Rymanowa. Zmarł w Poznaniu, pochowany w grobowcu rodzinnym w Niechłodzie.

Bojanowski Michał (1959-) – 92; 93

Bojanowski Paweł (1993-) – 94; 95

Bojanowski Stanisław (1851-1928) 72; 73; 84; 92; 93; 94; 95

Bojanowski Tomasz (1985-) – 94; 95

Bojanowski Wiktor (1993-) – 92; 93

Bojarska z d. Nowakowska Janina (1863-1946) – 124a

Bojarski – 124a

Borkowska z d. Treutler Romana (1944-2023) – 128; 129; 133

Urodziła się w Krakowie. Dzieciństwo spędziła w Bukownie. Do szkoły chodziła w Częstochowie. Maturę zdała w 1964 r. i studiowała anglistykę w Studium Języków Obcych w Warszawie. W 1966 r. poślubiła Witolda Borkowskiego, oficera Marynarki Handlowej. W rok po ślubie przechodzi operację guza mózgu. Przerzywa studia: mieszka z mężem w Sopocie, później w Gdyni, obecnie w Gdańsku-Oliwie. Wiele podróżuje, towarzysząc mężowi w jego podróżach służbowych na wszystkich kontynentach. Powikłania po przebytej operacji sprawiają, że jest unieruchomiona na wózku inwalidzkim. W kochającej się rodzinie otrzymuje ogromne wsparcie w mężu i dzieciach. Borkowska z d. Tyszer Magdalena – 128; 129; 133

Borkowski Piotr (1973-) – 128; 129; 133

Ukończył studia ekonomiczne. Ożenił się z Magdaleną Tyszer, mieszkają w Sopocie, mają synka Piotrusia.

Borkowski Piotr (2008-) – 128; 129; 133

INDEX do DRZEWA GENEALOGICZNEGO z krótkimi życiorysami niektórych osób - 153 -

Borkowski Witold (1943 -) – 128; 129; 133

Syn lekarza, urodził się w Częstochowie i chodził tam do szkoły. Maturę zdał w 1960 r. w Liceum im. Henryka Sienkiewicza w Częstochowie. Studiując w Państwowej Szkole Morskiej w Gdyni i jako oficer Marynarki Handlowej pływał na polskich statkach. Ostatnio jako kapitan Żegluga Bałtyckiej na promach Polska – Szwecja.

Borowska Magdalena (1958 -) – 20; 21

Borowska z d. Konopka Jadwiga (1919-1997) – 20; 21

Borowska z d. Łoś Wilia (1946 -) – 20; 21

Borowska z d. Wietrzykowska Maria Eustachia (1886-1959) – 20; 21; 22; 23 – (nota biograficzna p. Szczotkowska)

Borowski Adam (1875-1918) – 20; 21; 22; 23

Borowski Adam Marcin (1910-1999) – 20; 21

Ur. w Grodźcu, syn Adama i Marii z Wietrzykowskich, ukończył Szkołę Podchorążych Rezerwy Kawalerii w Grudziądzu 1928/29. W 1933 r. ukończył Wydział Prawa na Uniwersytecie Warszawskim, a egzamin adwokacki złożył w 1939 r. W czasie studiów należał do Korporacji Akademickiej „Arkonia”, a później do Związku Filistrów „Arkonii”. W kampanii wrześniowej 1939 r. służył jako porucznik w 5 Pułku Strzelców Konnych i 3 Pułku Ułanów Śląskich. Podczas okupacji hitlerowskiej działał w konspiracji, był członkiem Armii Krajowej - ps. Marcin. Został odznaczony Krzyżem Walecznych, Krzyżem Srebrnym Zasługi z Mieczami. W 1945 r. ożenił się z siostrą swego kolegi, Jadwigą Nowina-Konopka, córką Adama i Malwiny z Czermińskich, wychowanką Sacré-Coeur w Zbylitowskiej Górze, późniejszą przewodniczącą Koła Filistrów „Arkonii”. Pracował jako adwokat w 14 Zespole Adwokackim w Warszawie jako radca prawny, m.in. w Przedsiębiorstwie Filatelistycznym „Ruch”. Zmarł nagle w 1999 r. w Warszawie i został pochowany obok żony w grobie rodzinnym na Powązkach, kwatery 71.

Borowski Adam Maria (1949 -) – 20; 21

Borowski Adam Tymoteusz (1976 -) – 20; 21

Brojewska z d. Stachurska Irena – 126; 127

Brojewski Jan – 126; 127

Buczkievicz Franciszek – 70; 71; 104; 105

Buczkievicz z d. Jabłońska Katarzyna (1795-1855) – 70; 71; 104; 105

Budzyńska Izabela – 66; 67

Budzyńska Krystyna (1922-1944) - 66; 67

Urodziła się w Warszawie, gdzie chodziła do szkoły podstawowej i liceum na ul. Wiejskiej 5. Maturę zdała w 1940 r. W latach 1940-1943 była słuchaczką Warszawskiej Szkoły Pielęgniarstwa przy ul. Koszykowej 78. Użyła dyplom pielęgniarki. Utalentowana, pisała wiersze, rzeźbiła. Zaangażowała się w walkę konspiracyjną, początkowo w Związku Walki Zbrojnej, przekształconym później w AK. Pełniła funkcje łączniczki i pielęgniarki-sanitariuszki. Brała udział w Powstaniu Warszawskim, poległa

w pierwszych dniach sierpnia 1944 r. na Mokotowie. Staraniem przyjaciół i jej siostry Izabeli został wydany w 2006 r. tomik jej wierszy pt. „Błysk życia”.

Budzyńska z d. Żalobińska Maria – 66; 67

Budzyńska z d. Jabłońska Matylda (1871- po 1946) – 66; 67; 108; 109

Budzyński Jan – 66; 67

Budzyński Stanisław (1863- ?) – 66; 67; 108; 109

Bujak Ignacy (1898-1973) – 112; 113; 114; 115; 116; 117; 118; 119

Bujak z d. Targowska Regina (1881-1967) – 112; 113; 114; 115; 116; 117; 118; 119

Urodziła się prawdopodobnie w Górach Wysokich, w majątku dzierżawionym przez ojca. Właścicielem majątku, odebranego uczestnikowi Powstania Styczniowego, był jakiś dostojnik rosyjski, który chyba nigdy nie był w Polsce, a wszystkie sprawy związane z dzierżawą, załatwiał Rosjanin, pan Hurko. Oboje rodzice zmarli w jednym roku, gdy Regina miała 20 lat. Ponieważ starsza siostra, Maria, wyszła już z domu (zamężna za Wincentym Malczewskim), Regina przejęła opiekę nad czworgiem młodszego rodzeństwa: Zofia -16 lat, Bogumił - 13, Aleksandra - 9, Henryk - 5. Podjęła się (razem z siostrą Zosią) prowadzenia gospodarstwa, spłacając długi i wywiązując się z obowiązków dzierżawcy. Opisała to we wspomnieniach pt. „Saga Rodu Targowskich”. Z obowiązkowo wywiązała się znakomicie, a jej zdolności i energia sprawiły, że zapisała się na Wydział Rolniczy Uniwersytetu Jagiellońskiego, który ukończyła i prócz gospodarowania w Górach Wysokich pracowała społecznie. Była ogromnej postury i wyszła za mąż za swego ucznia, młodszego od niej o 17 lat, który, choć „nie ułomek”, zrobił takie wrażenie na moim bracie Wojtku, że zapytał: „Dlaczego mąż cioci Reginy wygląda przy niej jak nowonarodzone dziecko?” Była wielkim oryginałem, w Sandomierzu krążyły o niej liczne anegdoty, których część opisał Jerzy Targowski w książce pt. „Ankieta Ostatniego Szwoleżera”. Topniejące zasoby finansowe przeznaczyła na budowę rodzinnego grobowca na cmentarzu w Sandomierzu. Została w nim pochowana po długim unieruchomieniu po złamaniu nogi.

Bukowińska z d. Lipińska Emilia (1850-1905) – 124a

Bukowińska z d. Scipio dei Campo Jadwiga (-1918) – 124a

Bukowiński Cyprian – 124a

Bukowiński Józef (-1952) – 124a

Bukowiński Władysław (1904-1974) – 124a

Książd, „Apostół Kazachstanu”. Patr.: Święci i błogosławieni w rodzinie.

Bułek Stefan (1914-2014) – 16; 17

Bułek z d. Orzeszko Danuta (1937-) – 16; 17

Bury Helena (2017-) – 20; 21

Ur. w Brukseli. Córka Pauliny i Macieja.

Bury Henryk (2015-) – 20; 21

Ur. w Brukseli. Syn Pauliny i Macieja.

Bury Maciej (1982-) – 20; 21

Urodził się w 1982 r. i dorastał w Dukli, w Beskidzie Niskim. Po ukończeniu Liceum im. Mikołaja Kopernika w Krośnie studiował na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie oraz w Instytucie Studiów Politycznych i na Uniwersytecie Roberta Schumana w Strasburgu (Francja). Pracował jako dziennikarz, rzecznik prasowy, tłumacz. Pasjonuje go film, literatura, zegarki i piłka nożna. Od 2009 roku mieszka w Brukseli (Belgia), gdzie poznał swoją żonę Paulinę, z którą wychowuje dzieci: Henryka i Helenę.

Bury z d. Kość Paulina (1984-) – 20; 21

Ur. w Warszawie. Tamże skończyła edukację powszechną oraz muzyczną (zawód: skrzypek), a następnie studia na Wydziale Zarządzania Uniwersytetu Warszawskiego. Kolejne magisterium zrobiła w Kolegium Europejskim w Natolinie, a obecnie jest na studiach doktoranckich z nauk politycznych na Uniwersytecie w Maastricht (Holandia). Jej hobby to kulinaria i polityka. Mieszka w Brukseli wraz z mężem Maciejem i urodzonymi tam dziećmi: Henrykiem (ur. 2015) Heleną (ur. 2017).

Chajzer Karolina (1976 -) – 98B

Chajzer, (2-o v.) Andersson z d. Michałowska Helena (1953 -) – 98B

Chajzer Zygmunt (1954 -) – 98B

Charzewska z d. Targowska Karolina (- 1856) 112; 113
Charzewski 112; 113

Chautard Alicja (2015-) – 30; 30B; 31; 31B;

Chautard Damian (1984 -) – 30; 30B; 31; 31B; 30b; 31b

Urodził się w Paryżu, w Antony chodził do szkoły podstawowej i gimnazjum Ferdinand Buisson oraz do liceum Descartes, którego kierunek ekonomiczno-socjalny ukończył w 2002 roku. Studiując historię na Sorbonie, uzyskując dyplom w 2009 roku. Konkurs CAPES zdał w 2011 r. uzyskując tytuł profesora historii i geografii. Rozpoczął pracę jako nauczyciel historii i geografii w różnych gimnazjach przydzielanych mu przez Ministerstwo Oświaty: (2011-2012) College Jean Renoir w Boulogne – Billancour; (2012 – 2013) College Louis Aragon w Montigny-les-Cormeilles; (2013-2015) College Edouard Vaillant w Genevilliers; (2015-2016) College Anatole France w Villeneuve-sur-Loz. Chautard Daniel (1947-2024) – 30; 30A; 30B; 31; 31A; 31B; 30a; 30b; 31a; 31b

Urodził się w Paryżu. Do szkoły podstawowej de l'Abbaye chodził w dzielnicy Saint Germain des Pres, do gimnazjum w dzielnicy Saint Sulpice, następnie do liceum handlowo-przemysłowego, gdzie w 1966 r. uzyskał maturę techniczno-ekonomiczną. W 1966-1967 r. odbywał służbę wojskową, a do r. 1970 zatrudnia się w różnych instytucjach. W roku 1970 podróżuje po Afryce wschodniej, a od 1971 do 1979 pracuje w księgarni medycznej, równocześnie studiując historię i geografii na Uniwersytecie Paris 7. W lipcu 1976 ulega ciężkiemu wypadkowi na motorze i prawie rok jest unieruchomiony. W 1980 r. zostaje kierownikiem promocji książek medycznych (chef du

service Diffusion de Expansion Scientifique Français). W 1999 r. firma zostaje wykupiona przez firmę ELSEVIER; Daniel pozostaje w niej na tym samym stanowisku do emerytury w 2007 roku.

Chautard Elise (2018 -) – 30B; 31B

Chautard Fryderyk (1980 -) – 30; 30B; 31; 31B; 30b; 31b

Urodził się w Paryżu, w Antony chodził do szkoły podstawowej i gimnazjum Ferdinand Buisson. W 1998 r. ukończył kierunek literacki liceum Descartes w Antony. Studia z języków obcych stosowanych: polski i niemiecki na Uniwersytecie Paris 4; po trzech latach uzyskuje licencjat. W 2001-2004 r. chodził do Prywatnej Szkoły Teatralnej (Ecole Claude Mathieu) i po jej ukończeniu występował w kilku sztukach teatralnych. W 2005 r. wyjechał do Kanady w celach turystyczno-poznawczych, następnie wrócił do Francji i 2 lata pracował jako listonosz. W 2008 roku wyjechał ponownie do Kanady i rozpoczął 3-letnie studia Organizacji Imprez Kulturalno-Artystycznych na Uniwersytecie w Montrealu (Universite du Quebec a Montreal). Po otrzymaniu dyplomu początkowo pracował w organizacji Cyrków Eloize, następnie jako koordynator obozów artystycznych dla młodzieży w czasie wakacji, gdzie dotąd pracuje.

Chautard Margot (2018 -) – 30B; 31B

Chautard Matylda (1986 -) – 30; 30B; 31; 31B; 30b; 31b

Urodziła się w Paryżu. W Antony chodziła do szkoły podstawowej i gimnazjum Ferdinand Buisson. W 2004 r. ukończyła kierunek literacki liceum Descartes w Antony. Rozpoczęła studia literatury francuskiej na Uniwersytecie Paris 4, które przerwała (2008-2009) na staż i odwiedzenie Stanów Zjednoczonych, Irlandii i Polski. W Polsce, gdzie była 6 miesięcy, prowadziła w liceum w Krakowie dodatkowe zajęcia z języka francuskiego. W 2010 r. studiowała, na Uniwersytecie w Nanterre: kino antropologiczne i dokumentalne, oraz język francuski z przeznaczeniem do nauki dla obcokrajowców. Pracę dyplomową robiła w Polsce: film o budowie domu w Zakopanem. W 2012 r. zdała egzamin CAPES (obowiązkowy dla ubiegających się o stanowisko nauczyciela w szkole państwowej), uzyskując, niedawno utworzony, tytuł profesora (nauczyciela) dokumentalisty. Zadaniem jego jest prowadzenie biblioteki, organizowanie spotkań z ludźmi kultury i wyjazdów poznawczych, nauka posługiwania się Internetem i krytycznego korzystania ze środków masowego przekazu, współpraca z profesorami innych specjalizacji. Pracuje w liceach, do których kieruje ją Ministerstwo Oświaty: (2013-2014) Lycee Edmund Labie w Douai; (2014-2015) Lycee Paul Langerin w Nanterre; (2015 - 2016) Lycee des Monts de Flandre w Hazebrouck

Chautard Tomasz (1988 -) – 30; 30B; 31; 31B; 30b; 31b

Urodził się w Paryżu. W Antony chodził do szkoły podstawowej i gimnazjum Ferdinand Buisson. W 2006 r. ukończył kierunek ekonomiczno-socjalny w liceum Descartes w Antony. Po maturze rozpoczął studia na Wydziale

INDEX do DRZEWA GENEALOGICZNEGO z krótkimi życiorysami niektórych osób - 155 -

Duliński Roman (1881-1976) – 116; 117; 118; 119
 Duliński Ryszard (1955 -) – 116; 117; 119
 Dunin Michał (1986 -) – 58; 59
 Dunin Paweł – 50; 51; 54; 55; 56; 57; 58; 59
 Dunin Tadeusz (1989 -) – 58; 59
 Dunin z d. Piątkowska Marta – 58; 59
 Dunin z d. Woyciechowska Danuta (1958 -) – 50; 51; 54; 55; 56; 57; 58; 59
 Duszyńska z d. Wietrzykowska Janina (1910-1943) – 24; 25;
 Duszyńska z d. Wilska Barbara (1928-) – 24, 25
 Duszyński Marek (1908-1978) – 24; 25;
 Duszyński Piotr (1936 -) – 24; 25
 Dylewska z d. Horodyska Danuta (1952-) – 116; 117; 118
 Dylewski Sylwester (1935-) – 116; 117; 118
 Dworska Dorota (1980 -) – 87; 90; 91
 Dworska Hanna (2009-) – 87; 90; 91
 Dworska z d. Augustyn Małgorzata – 87; 90; 91
 Dworska z d. Dawidowicz Ewa (1954 -) – 87; 90; 91
 Dworska z d. Żółtowska Jolanta (1932 -) – 87; 90; 91
 Urodziła się w Warszawie. Od 1937 r. zamieszkała z rodzicami w Starachowicach. W 1943 r. aresztowano obaj rodziców i do ich szczęśliwego powrotu po wojnie była pod wspólną opieką siostry mamy, Janiny Targowskiej. Od 1946 r. w Gdańsku, gdzie w 1950 r. zdała maturę w sławnej gdańskiej "Topolówce". W 1954 r. ukończyła Wydział Mechaniczny Politechniki Warszawskiej. Pracowała do emerytury na stanowisku kierownika Laboratorium Centralnego w Fabryce Łożysk Toczonych na Żoliborzu, którą w 1970 r. zlikwidowano i stworzono filię FSO. Była długoletnim członkiem OW SIMP - sekretarzem Sądu Koleżeńskiego Oddziału Warszawskiego SIMP. Odznaczona Złotą Honorową Odznaką SIMP oraz Srebrną Honorową Odznaką NOT. W 1955 r. wyszła za mąż. Ma dwoje dzieci, pięcioro wnuków i siedmioro prawnuków.
 Dworski Andrzej (1956 -) – 87; 90; 91
 Urodził się w Warszawie w szpitalu na ul. Madalińskiego, obecnie o nazwie Świętej Rodziny. Urodziny zarejestrowane w Urzędzie Dzielnicowym Mokotów przy ul. Wiśniowej. Ochrzczony w parafii Matki Boskiej Królowej Polski w Aninie w roku 1956. Chrzestnymi byli Andrzej Rudzki, syn Mariana i Anny z Wesołowskich, oraz Bożena Domańska z d. Kisielewska. W latach 1963-1971 uczęszczał do Szkoły Podstawowej, wówczas nr 122 im. Hanki Sawickiej przy ul. Niskiej 5 w Warszawie. W latach 1971-1975 uczęszczał do Liceum Ogólnokształcącego nr XVIII im. Jana Zamoyskiego przy ul. Smolnej 30 w Warszawie. W latach 1975-1980 uczęszczał do Wyższej Szkoły Morskiej przy ul. Czerwonych Kosynierów (obecnie Morska), gdzie w 1980 roku obronił tytuł magistra inżyniera elektryka. Od maja 1980 do 1989 roku pracował w Polskich Linjach Oceanicznych w charakterze oficera elektryka okrętowego. Od 1990 roku rozpoczął pracę z armatorami

zagranicznymi: niemieckimi, arabskimi, duńskimi oraz norweski. Z tymi ostatnimi współpracuje do dziś. Od 23 kwietnia 1978 związany małżeństwem z Ewą z d. Dawidowicz. Ma dwoje dzieci: Szymona ur. 14 października 1978 roku w Gdańsku i Dorotę ur. 17 lipca 1980 w Gdańsku.
 Dworski Szymon (1978 -) – 87; 90; 91
 Dworski Tadeusz (1925 - 1996) – 87; 90; 91
 Urodził się w Warszawie. W czasie okupacji pracował jako ślusarz i pomocnik elektryka na Woli, potem u Siemens na ul. Królewskiej w Warszawie. Wstąpił do AK i w 1943 r. znalazł się w oddziale leśnym „Obroża” pod pseudonimem Bandzo. W Powstaniu Warszawskim walczył w VII Obwodzie „Obroża” w plutonie 738 (2 Rejon „Celków”), a po Powstaniu Warszawskim, w październiku 1944 r., wcielony do I Armii Ludowego Wojska Polskiego – III Dywizji im. Romualda Traugutta i przez Magnuszew, Jabłonną 17-go stycznia doszedł do Warszawy i dalej aż pod Kołobrzeg. Odznaczony Krzyżem Armii Krajowej, Warszawskim Krzyżem Powstańcym, Krzyżem Kawalerskim OOP i innymi. Zwolniony z wojska w 1947 r. W 1954 r. ukończył Wydział Mechaniczny Politechniki Warszawskiej. Pracował w Instytucie Elektroniki. Był posiadaczem czterech patentów oraz tytułu Mistrza Techniki w 1980 r. Przed stanem wojennym zwolniony na wcześniejszą emeryturę. Pochowany został w grobowcu rodzinnym (z 1914 r.) na Starych Powązkach w Warszawie.
 Dzieduszycka Maria (1962-) – 94; 95
 Dzieduszycka z d. Bojanowska Izabela (1928-2020) – 92; 93; 94; 95
 Urodziła się w Poznaniu. W rodzinnym majątku Niechlód miała beztróskie dzieciństwo do śmierci swojego ojca w 1934 r. Wtedy wszystko się zmieniło, a Iza w tym smutnym okresie bardzo zbliżyła się do swojej matki. Starsze rodzeństwo jeździło konno, a marzeniem Izy było mieć własnego kucyka. Chciała go kupić za własne, zarobione pieniądze. Umówiła się z matką, że będzie hodować króliki, wykonywać lekkie prace w ogrodzie, za które dostanie wynagrodzenie, zrezygnuje z różnych przyjemności, słodyczy i prezentów, które będzie dostawać tylko w go-tówce. W 1938 roku jako dziesięcioletnia dziewczynka stała się posiadaczką upragnionego kucyka, a wyrzeczenia, praca i wysiłek procentowały później, gdy podejmowała się trudnego zadania Stworzenia Szkoły Przymierza Rodzin. Jest to opisane w książce *Kucem na Ursynów* Warszawa 2011 r. Do 1939 r. przebywała w Niechłodzie. Wysiedlona z Poznańskiego w 1939 r. Rodzina znalazła się w Usarzewie na zaproszenie babci Mani (bratowej babci Kazimierzy Bojanowskiej) i ciotki Wandy Jabłońskiej. W czasie wojny Izabela uczyła się na tajnych kompletach nauczania i jednocześnie jest łączniczką AK. W 1946 r. zdaje maturę w Lesznie, po czym kończy Akademię Handlową w Poznaniu w 1952 r. Udziela się aktywnie społecznie, jest założycielką i prezesem stowarzyszenia Przymie-

rze Rodzin. Otrzymała wiele odznaczeń, m.in. najważniejsze: Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski w 2006 roku i Krzyż Komandorski Orderu Odrodzenia Polski w 2011 r. Więcej informacji w Wikipedii pod hasłem: Dzieduszycka Izabela.
https://pl.wikipedia.org/wiki/Izabela_Dzieduszycka
 Dzieduszycki Tadeusz (1914-1998) – 94; 95
 Dziengielewicz Stanisław (1931-1976) – 128; 129; 133
 Dziengielewicz z d. Treutler Barbara (1932 -) – 128; 129; 133
 Urodziła się w Warszawie. Rodzice Roman i Jadwiga z Bielińskich mieszkali w majątku Dębnowola koło Warszawy, gdzie Roman był administratorem tego majątku. Dzieciństwo w okolicach Częstochowy (Jaskrów, Zagórze, Bukowno), szkoła średnia w Częstochowie. Potem uczył się w Szkole Pielęgniarskiej w Pabianicach. Od 1953 pracuje w szpitalu w Częstochowie, potem aż do emerytury w Przychodni PKP. Ślub w roku 1959 ze Stanisławem Dziengielewiczem. Wesele w Bukownie, gdzie początkowo zamieszkuje. Rodzi się córka Urszula w 1960, dwa lata później druga córka Barbara. W roku 1980 zostaje wdową. Po przejściu na emeryturę nadal mieszka w Częstochowie.
 Egiejman Stanisław (1881-1947) – 96; 97; 98A; 102
 Urodził się w Radomiu. Maturę uzyskał w Gimnazjum Gubernialnym Męskim w Radomiu; Studiował w Moskwie na Wydziale Prawa uzyskując tytuł doktora (Kandydata Nauk Prawnych). Od 1913 r. karierę zawodową związał ze szkolnictwem, początkowo jako nauczyciel łaciny i geografii. W 1916 roku został dyrektorem powołanego w 1912 r. progimnazjum, które w 1919 r. uzyskało nazwę: Państwowe Gimnazjum Męskie im. Jana Kochanowskiego. Dyrektorem tego gimnazjum S. Egiejman pozostawał w latach 1919-1932; Udział w społecznym i politycznym. Wraz z bratem Bolesławem prowadził chór żeński "Pieśń" przy Seminarium Nauczycielskim Żeńskim w Radomiu. Grał na wielu instrumentach. Działał w Towarzystwie Śpiewaczym "Lutnia". Od 1928 r. członek Stronnictwa Narodowego (z ramienia SN zostając Radnym Miasta Radomia). Od 1932 r. przechodzi na emeryturę i zostaje dyrektorem Towarzystwa Kredytowego Miasta Radomia. W latach 1942-1945 kierował Konspiracyjnym Towarzystwem Oświatowym w Radomiu. Aresztowany 02.01.1947, zostaje znaleziony 07. 01. w celi, powieszony na kaloryferze. Nigdy nie zostały wyjaśnione okoliczności tej śmierci.
 Egiejman z d. Zalewska Irena (1892 - 1988) – 77; 96; 97; 98A; 100; 102
 Jak podaje Jerzy Zalewski w swoich wspomnieniach, jego ciotka Irena urodziła się w Tyflisie, gdzie ojciec jej, Kazimierz Zalewski (dziadek Jerzego Z.) odbywał praktykę adwokacką, przywożąc z sobą nowo poślubioną żonę Leokadię. Być może, że urodziła się ona w Częstochowie, gdzie Kazimierz osiedlił się po krótkim pobycie w Tyflisie. Po śmierci ojca 5-cioletnia Irena zamieszkała wraz z młodszymi braćmi w rodzinnym majątku matki, w Rudnikach.

W Radomiu ukończyła Seminarium Nauczycielskie Żeńskie, gdzie przypuszczalnie zetknęła się ze Stanisławem Egiejmanem, który tam prowadził chór żeński "Pieśń" i który w 1918 roku został jej mężem. W 1923 – 1925 w Radomiu należy do Towarzystwa Śpiewaczego "Lutnia", następnie, przez wiele lat daje lekcje gry na fortepianie. Od 1949 roku pracuje jako pedagog w klasie fortepianu w Szkole Muzycznej w Radomiu. Po przejściu na emeryturę zamieszkała w Warszawie u swojej córki Zofii Hebdzyńskiej. Pochowana na cmentarzu Wawrzyszewskim w Warszawie.
 Fałęcka z d. Zaleska (Zalewska) Zofia (1908-1943) – 98B
 Fałęcki Leopold, (1900 -) – 98B
 Fidler Anna (1909 -) – 98B
 Fidler Antoni (1901-1967) – 98B
 Fidler Henryk (1862-1916) – 98A; 98B
 Fidler z d. Rahoza Maria (1909-1992) – 98B
 Fidler z d. Zalewska Maria (1877-1949) – 98A; 98B
 Fijałkowska Stefania z d. Michalska – 104; 105; 106; 107
 Fijałkowski Jan – 104; 105; 106; 107
 Fijałkowski Jan (1880-1958) – 106; 107
 Fijałkowski Witold – 106; 107
 Foltańska z d. Targowska Helena – 124a
 Foltańska z d. Targowska Zofia – 124a
 Foltański – 124a
 Foltański Gustaw – 124a
 François Jean Marie – 128; 129
 François Mateusz (1992-) – 128; 129
 François Tomasz (1997-) – 128; 129
 François z d. Bielińska Agnieszka (1964-) – 128; 129
 Jedyna córka Andrzeja i Elżbiety Bielińskich urodziła się w Warszawie i tam zdała maturę w 1983 roku. Nie dostała się na studia i wyjechała do rodziny swojej matki, do Belgii, by poprawić znajomość języka francuskiego. Tam poznała Jean Marie Francois, Belgę, lekarza. W Warszawie w 1987 r. wzięli ślub. Zamieszkali w Belgii. Mają dwóch synów: Mateusza, który studiuje prawo, i Tomasza w wieku szkolnym. Rodzice Agnieszki kupili domek letniskowy nad Narwią, gdzie chętnie spędza wakacje „belgijska rodzina”.
 From Bolesław (1896-1978) – 66; 67
 From Cameron - 66a; 67a
 From Eric (1968 -) – 66; 67; 66a; 67a
 From Jeremi (1974 -) – 66; 67; 66a; 67a
 From Jerzy (George) (1935-1999) – 66; 67; 66a; 67a
 From Leo - 66a; 67a
 From Stefan (Stephen) (1968-1986) – 66; 67; 66a; 67a
 From z d. Lynn Fredericke (1938 - ?) – 66; 67; 66a; 67a
 From z d. Poppe Elizabeth (1967-) – 66; 67; 66a; 67a
 From z d. Wolman Halina (Ala) (1908-1995) – 66; 67; 66a; 67a
 Fuksiewicz Jadwiga z d. Soltan (1-o v. Wróbel, 2-o v. Ku-backa, 3-o v. Szkołpińska), (1944 -) – 133A; 133B
 Fuksiewicz Wacław (1950-) – 133A; 133B

INDEX do DRZEWA GENEALOGICZNEGO z krótkimi życiorysami niektórych osób - 156 -

Fuller – 108; 109
Fuller Lucy – 108; 109
Fuller Robert – 108; 109
Fuller z d. Hyde Jennifer (1981-) – 108; 109
Furmańska z d. Jabłońska Franciszka (1785-1854) 70
Furmański Tomasz – 70
Gaj Jacek (1938 -) 112; 113
ur. 4 czerwca 1938 w Krakowie - polski grafik, rysownik, profesor Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie. Studiował na Wydziale Malarstwa i Grafiki ASP w Krakowie. Dyplom obronił w 1962 w pracowni prof. Mieczysława Wejmana i pracowni literatury prof. Adama Stalony-Dobrzańskiego. Artysta zajmuje się grafiką i rysunkiem. Profesor zwyczajny na Wydziale Grafiki krakowskiej uczelni. Prowadził Pracownię Rysunku. W 1993 odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski. Nagrody: 1966 Międzynarodowym Biennale Grafiki w Krakowie; 1968 Międzynarodowym Biennale Grafiki w Krakowie; 1970 Międzynarodowym Biennale w Buenos Aires; 1973 VI Ogólnopolskiej Wystawie Grafiki w Warszawie; 1978 Międzynarodowej Wystawie „Graphica Creativa” w Jyväskylä; 1979 Triennale Malarstwa i Grafiki w Łodzi.
https://pl.wikipedia.org/wiki/Jacek_Gaj
Gaj z d. Trzetrzezińska Irena (1934-2018) 112; 113
urodzona w 1934 w Zapuście-Czyżowie koło Sandomierza w rodzinie ziemiańskiej, zamożnej, i gotowej służyć wolnej Polsce. Już w roku 1919 dziadek Ireny, Józef Targowski, jedzie na Daleki Wschód jako minister pełnomocny i wysoki komisarz RP, stając się pierwszym przedstawicielem Polski w Japonii i Chinach. Czytów odwiedzi m.in. Wyczółkowski, Skoczylas, Gombrowicz i inni poeci, pisarze, muzycy czy malarze. W latach 1953-1961 studiowała w Krakowskiej Akademii Sztuk Pięknych, zdobywając dyplomy u Tadeusza Łakomskiego (1959), z grafiki u Konrada Strzednickiego (1961) oraz plakatu u Macieja Makarewicza. Brała udział w ponad dziewięćdziesięciu wystawach zbiorowych w kraju i za granicą (m.in. *Romantyzm i romantyczność w sztuce polskiej XIX i XX wieku*, 1975; *Świadectwo wspólnoty*, 1986; *Dotyk*, 1991; *Wiatr halny. Krajowidoki i wrażenia z Tatry w malarstwie polskim XIX i XX wieku*, 2006–2007). Otrzymała wiele nagród i wyróżnień, w tym na Salonie Młodych (1965), na wystawie *Wyspiańskiemu w hołdzie* (1979) i na Salonie Malarstwa i Rzeźby (1997). [opr. Anna Król] <http://man-ggga.pl/exhibition/75>
Gajewicz Bogdan (1901-1968) – 16; 17
Gajewicz Bronisław – 16; 17
Gajewicz Wanda (1909-1968) – 16; 17
Gajewicz z d. Żerańska Janina (1880-1939) – 16; 17
Gardulska z d. Sołtys Anna (1923 –) – 116; 117; 118
Gardulski Błażej (1905-1973) – 116; 117; 118
Gątkiewicz Tomasz (1930 - 2014) - 24; 25
Gątkiewicz z d. Czerwińska Maria, 1-o v. Czerwińska (1929-2015) – 24; 25

Dziadek Stefan Wietrzykowski, najmłodszy (młodszy był Bronisław str. 16,17, który nie ożenił się), syn Franciszka (str. 14,15,16,17), seniora Rodu, właściciela majątku Cerekiew żeni się, z dużej młodszą od siebie Marią Makulec. On - gospodarz Cerekwi, ona – studentka klasy fortepianu Konserwatorium Warszawskiego. Ślub z przepychem odbył się przypuszczalnie ok r. 1900. Mają 4 córki i dwóch synów, zmarłych w dzieciństwie. Dwie starsze córki Irena i Zofia uczy się w Radomiu, w szkole panny Gail. Najstarsza Irena wychodzi za mąż za kapitana Legionów Stefana Rudnickiego. Po śmierci jej ojca młodzi przejmują gospodarstwo majątkiem. Różne okoliczności i kryzysy gospodarcze powodują, że majątek zostaje sprzedany, a rodzina rozjechała się po Polsce. Irena z rodziną osiadła na dzierzawie na Podlasiu, a Zofia, Maria i Janina zamieszkały ze swoimi rodzinami w Warszawie.
Gierycz (2-o v.) Maria z d. Jabłońska (1879- ?), 1-o v. Szymańska – 108; 109
Gierycz Czesław (1914-1960) – 108; 109
Gierycz Danuta z d. n/n – 108; 109
Gierycz Krystyna z d. n/n – 108; 109
Gierycz Stanisław (1910 - 1940) – 108; 109
Urodzony w Zagorzycach, pow. sandomierski. Gimnazjum ukończył w Grudziądzu w 1929 roku. W roku 1930 wstąpił do Szkoły Podchorążych Rezerwy Kawalerii w Grudziądzu, a 1932 odbył ćwiczenia w 18 Pułku Ułanów Pomorskich. W 1936 wstępuje do Szk. Podchor. Saperów w Modlinie, którą kończy w stopniu porucznika. Do wojny odbywa ćwiczenia i służbę w Batalionie Elektrotechnicznym. W sierpniu 1939 por. Stanisław Lechosław Gierycz jest instruktorem kompanii szkolnej Batalionu. Ożenił się w 1939 roku – znane jest nam imię żony Krystyna, nazwisko wymaga uzupełnienia. Liczna i znana rodzina radomska Gieryczów jest prawdopodobnie pochodzenia niemieckiego. W metrykach z pocz. XIX wieku widnieją zapisy: Geritz. Dziadek Stanisława Zygmunt (1835-1890) dla podkreślenia swej polskości pieczętował się herbem Prawdzic, był obywatelom ziemskim, właścicielem dóbr w Prędocinku, Glinicach i Ustroniu pod Radomiem. Babką Stanisława była Waleria Zarzecka (1846-1926), siostra Bony Emilii Zarzeckiej, trzeciej żony Edwarda Florentyna Jabłońskiego. Stryj Marian był właścicielem Huty Szklanej w Prędocinku. Brat Tadeusz (1909-1965) był rotmistrzem 1 pułku ułanów krechowickich, a drugi brat Czesław (1914-1960) porucznikiem pilotem RAF Batalionu 302. Stanisław Lechosław zginął w 1940 roku zamordowany w siedzibie NKWD w Charkowie. Pochowany na Cmentarzu Ofiar Totalitaryzmu na Piłachatkach, Charków. Lista Katyńska – Charków – ID: katyn. 2773. W 2007 pośmiertnie mianowany na stopień kapitana.
Gierycz Tadeusz (1909-1965) – 108; 109
Gierycz Zenon (1871- ?) – 108; 109
Ginowicz Anna (1983 –) – 94; 95 – p. Świstowska Anna
Ginowicz Czesław (1957 -) – 94; 95

Ginowicz Izabela (1982 –) – 94; 95 – p. Sołtys Izabela
Ginowicz Klaudia (2014-) – 94; 95
Ginowicz Marcin (1981 -) – 94; 95
Ginowicz Michał (1991 –) – 94; 95
Ginowicz Patrycja (2010-) – 94; 95
Ginowicz Paulina (2012-) – 94; 95
Ginowicz z d. Bojanowska Teresa (1959 –) – 94; 95
Ginowicz z d. Okuniewska Halina (1981-) – 94; 95
Ginowicz Zuzanna (2009-) – 94; 95
Giorgetti Jordan (2014 -) – 98B
Giorgetti Ryan; 98B
Giorgetti z d. Zalewska Anna (1980 -) – 98B
Gola Tomasz – 108; 109
Gola z d. Łada Aleksandra (1985-) – 108; 109
Gorczylik Andrzej (1954 -) – 98B
Gozdalik Marcin – 56; 57
Gozdalik Stanisław (2011-) – 56; 57
Gozdalik Zofia (2014-) – 56; 57
Gozdalik z d. Święcicka Malwina (1980 -) – 56; 57
Urodziła się w Warszawie, gdzie kończy szkołę, następnie Studia Zarządzania na Uniwersytecie Warszawskim w 2003 roku. Po studiach 4 lata pracuje w firmie Deloitte, następnie przechodzi do firmy P4 (właściciel sieci Play), gdzie jest obecnie kierownikiem działu podatkowego.
Grabieńska z d. Targowska Małgorzata (1952-1985) – 120; 121
Urodziła się w Krakowie. W Sandomierzu chodziła do szkoły podstawowej i do Liceum im. Jana Długosza, które ukończyła i rozpoczęła studia na Wydziale Anglistyki Uniwersytetu Warszawskiego. Pracowała w PAX-ie i jako tłumacz języka angielskiego [p. dział TŁUMACZENIA]. Została zamordowana w domu, prawdopodobnie przez pomyłkę, gdy wzięto ją za inną osobę. Opisane jest to szczegółowo pod:
<http://dd.neon24.pl/post/129348,dlugie-rece-sb-klatwa-popieluszki>
Grabieński Aleksander (1949-2016) – 120; 121
Grabowska Alicja (2008 -) – 54; 55
Grabowska z d. Suska Katarzyna (1974 -) – 54; 55
Grabowska z d. Woyciechowska Marta (1944 –) – 50; 51; 54; 55; 56; 57
Urodziła się w Nałęczowie. Do szkoły podstawowej chodziła w Otmuchowie, do liceum w Polskiej Wsi k/Poznania. Maturę otrzymała w 1962 r. Studiowała na Wydz. Pedagogiki Uniwersytetu Warszawskiego, który ukończyła w 1968 r. Korzystała z rocznego urlopu dziekańskiego na pobyt w Anglii, gdzie pracując, równocześnie szlifowała język angielski. Pracowała w Szkole dla Niewidomych w Łaskach i w Instytucie Higieny. W 1970 r. wychodzi za mąż za Macieją Grabowskiego. W 1972 r. zostaje zatrudniona w Ambasadzie Królestwa Holandii, gdzie pracuje do 1992 r. W tym roku rozpoczyna pracę w polskim MSZ i jako wicekonsul wyjeżdża do Ambasady Polskiej w Hadze, gdzie pozostaje do 1998 r. Wraca jako konsul do Polski i pracuje

jako zastępca urlopowanych konsuli w Kinszasie, Dublinie, Atenach, Oslo, Islamabadzie, Helsinkach, następnie w Konsulacie Generalnym w Nowym Jorku i w Ambasadzie w Nairobi. W 2006 roku przechodzi na emeryturę.
Grabowski Ksawery (2010 -) – 54; 55
Grabowski Maciej (1943 -) – 50; 51; 54; 55; 56; 57; 58; 59
Urodził się w Podewórzcu. W Olsztynie ukończył Liceum im. Adama Mickiewicza i rozpoczął studia na Wydziale Mechaniczno-Lotniczym Politechniki Warszawskiej, który ukończył w 1969 r. Nie kontynuuje kariery naukowej rozpoczętym doktoratem, gdyż podejmuje pracę w amerykańskiej fundacji Wspomagania Wsi w Wodę. W 1992 r. zostaje zatrudniony w Departamencie Administracji i Finansów MSZ i wysłany jako kierownik administracyjny Ambasady RP do Hagi. Funkcję tę pełni również w Nowym Jorku w latach 2001-2005, a potem w Nairobi w 2008-2011. Po przejściu na emeryturę rozbudowuje swój dom w Przykopies w woj. olsztyńskim.
Grabowski Mieszko (1976 -) – 54; 55
Mieszko Grabowski urodził się w Warszawie z Macieją i Marty z d. Woyciechowskiej. Szkołę podstawową kończył w Warszawie. Z powodu wyjazdu rodziny do Holandii szkołę średnią, International Baccaloureate Diploma, ukończył w Hadze w 1997 r. Zaczął studia w Koninklijke Akademie van B.K. (Królewska Akademia Sztuk Pięknych w Hadze) i w 1998 r. przeniósł się na Wzornictwo Przemysłowe Warszawskiej Akademii Sztuk Pięknych, gdzie dyplom magisterski otrzymuje w 2000 r. Po rocznej pracy w jednej z firm reklamowych zakłada swoją własną firmę ze specjalizacją – oznakowania: głównie projektuje oznakowania stosowane w budownictwie. Pozostaje w związku partnerskim z Aurelią
Grabowski Roch (1975 -) – 54; 55
Roch Grabowski urodził się w Warszawie z Macieją i Marty z d. Woyciechowskiej. Szkołę podstawową kończył w Warszawie. Z powodu wyjazdu rodziny do Holandii szkołę średnią, International Baccaloureate Diploma, ukończył w Hadze w 1995 r. Studia licencjackie, Bachelor of Business Administration, kończy również w Hadze. Po rocznym stażu w Holandii wyjeżdża do Stanów Zjednoczonych, gdzie studiuje w Seton Hall University – School of Business, gdzie uzyskał podwójny dyplom MBA/MSIB w South Orange, NJ, USA w latach 2002-2005. W Nowym Jorku zawarł związek małżeński z Katarzyną Suską, który potwierdzili ślubem kościelnym w Warszawie w 2006 r. Z tego związku rodzi się troje dzieci: Alicja w 2008 r. w Oxford, Ksawery w 2010 r. i Teodor w 2012 r. - obaj w Warszawie. Do kraju wracają w 2009 r. i zamieszkują w Warszawie. Roch pracuje jako finansista w firmie Technology Partners.
Grabowski Theodor (2012 -) – 54; 55
Grocholska Maria (1993 -) – 94; 95
Grocholska z d. Dzieduszycka Elżbieta (1963 –) – 94; 95
Grocholski Jacek Kajo – 94; 95

INDEX do DRZEWA GENEALOGICZNEGO z krótkimi życiorysami niektórych osób - 157 -

Grochowski Stanisław (1996 -) – 94; 95
Grochowska Eleonora z d. Przyłucka (1952-) – 133B
Grochowski Janusz (1950-2013) – 133B
Grzewaczewska z d. Jabłońska Teofila (1802-?) – 70; 71; 104; 105
Grzewaczewski Bartłomiej – 70; 71; 104; 105
Haller Andrzej (1947-) – 92; 93
Studiował elektronikę na Politechnice Gdańskiej. W tym czasie był czynnym członkiem klubu pletwonurków „Rekin”. Po obronie dyplomu krótki epizod w Polmożbycie i początki tworzenia własnej firmy samochodowej (sprzedaż i naprawa) i kontaktu z General Motors, dzięki któremu został autoryzowanym dealerem „Opla”. Ten rok jest jubileuszowy z powodu 40-lecia działalności firmy pod nazwą „Serwis Haller”
Haller Jędrzej (2014-) – 92; 93
Haller Józef (1981 -) – 92; 93
Haller Maria (1984 -) – 92; 93
Haller Stanisław (2009-) – 92; 93
Haller Tadeusz (2011-) – 92; 93
Haller z d. Bojanowska Izabela (1950 -) – 92; 93
Urodzona w Gdańsku-Oliwie. Po maturze rozpoczyna studia w Wyższej Szkole Ekonomicznej (obecnie Uniwersytet Gdański), które przerywa i wyjeżdża na rok do USA. Po powrocie studiuje w Pomaturalnej Szkole Hotelarsko-Turystycznej i wychodzi za mąż za Andrzeja Hallera, z którym ma trójkę dzieci i poświęca się ich wychowaniu. Obecnie uczy się na Uniwersytecie Trzeciego Wieku, z którego jest bardzo zadowolona. Wszystkie dzieci pracują w „Serwisie Haller”, rozbudowując firmę: Zofia ukończyła Wyższą Szkołę Administracji i Biznesu, Józef studiował Zarządzanie na Uniwersytecie Gdańskim, które ukończył w stopniu doktora, Maria - Studia Zarządzanie na Uniwersytecie Gdańskim.
Haller z d. Mierosławska Kaja (1981-) – 92; 93
Haller Zofia (1976 -) – 92; 93
Hart Oskar (2020-) – 130; 131; 132
Hart [Solak] Piotr (1986-) – 130; 131; 132
Urodził się w Krakowie. Edukację ukończył, zdając egzamin maturalny (nie jest to powód do dumy, lecz takie były wchry losu). W 2012 roku wyemigrował do Anglii, gdzie grał zawodowo w rugby w lokalnej drużynie. Do Polski powrócił w 2014 roku, gdzie 28 maja 2016 roku w miejscowości Gromnik koło Tarnowa poślubił Martę Watycha (po ślubie Hart-Watycha). Na dzień dzisiejszy mieszkają w Krakowie. Od 2017 r. mieszkają w Tarnowie.
Hart-Watycha z d. Watycha Marta - 130; 131; 132
Haubold Karol (1907-1944) – 16; 17
Haubold z d. Dąbrowska Olena (1908-2002) – 16; 17
Halpert (1-o v.), Wyganowska (2-o v.) z d. Targowska Elżbieta (1918-2001) 112; 113
Halpert Zygmunt 112; 113
Hebdzyska z d. Egiejman Zofia (1920-1994) – 43; 96; 97; 98A; 103

Urodziła się w Radomiu. Ukończyła Gimnazjum im. Marii Konopnickiej, następnie otrzymała wykształcenie muzyczne. W 1948 roku wychodzi za mąż za Romana Hebdzyskiego. Mieszkają początkowo w Łodzi, następnie w Warszawie, gdzie Zofia kończy studia na SGPIIS (Szkołą Główną Planowania i Statystyki). Pracę rozpoczyna w Ministerstwie Finansów, później przez długie lata, aż do emerytury, w Polskiej Izbie Handlu Zagranicznego. Zmarła nagle, na ulicy, w wyniku nieszczęśliwego wypadku. Pochowana w grobowcu rodzinnym na Cmentarzu Wawrzyszewskim.
Hebdzyski Roman (1913-1978) – 96; 97
Urodzony w Radomiu, tam też chodził do szkoły. Bierze udział w Kampanii Wrześniowej. Okupację spędził w Radomiu. Ślub z Zofią Egiejman bierze w 1948 roku. Ukończył SGGW, dyplom z chemii organicznej. Specjalizował się w technologii żywności. Wspólnie z braćmi miał prywatny Zakład Przetwórstwa Owocowo-Warzywnego. Bardzo towarzyski, organizował spotkania rodzinne i brydżowe. Zmarł w 1978 roku, pochowany w Warszawie na Cmentarzu Wawrzyszewskim. Jest taka ciekawostka: Jan Hebdzyski (1870-1929), pracujący w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych II Rzeczypospolitej, zeni się z Weroniką Lempicką z Łempick, herbu Junosza.
Hejnowska Hanna (2012 -) – 58; 59
Hejnowska Róża (2008 -) – 58; 59
Hejnowska z d. Dunin Aniela (1979 -) – 58; 59
Hejnowski Sebastian – 58; 59
Hirschberg Józef 126; 127; 136; 137
Hirschberg Barbara (1929-1995) – 126; 127
Hirschberg Elżbieta (1931-2014) – 126; 127
Hirschberg z d. Derejska Halina (1906-1966) 126; 127; 136; 137
Holman Ludwika z d. Grochowska, (1977-) – 133B
Holman Tristan (?-) – 133B
Horodyska Danuta (1952-) – 116; 117; 118
Horodyska z d. Dulińska Halina (1921 -) – 116; 117; 118; 119
Horodyski Tadeusz (1911 – 1990) – 116; 117; 118; 119
Horodyńska Julia (2000-) – 92; 93
Horodyńska z d. Haller Zofia (1976-) – 92; 93
Horodyński Wojciech (1976-) – 92; 93
Houssin Edward (1890-1964) – 106; 107
Houssin z d. Rudzka Zofia (1901-1991) – 106; 107
Hyde Emily (1985-) – 108; 109
Hyde Gregory – 108; 109
Hyde Christopher (1977-) – 108; 109
Hyde z d. Łada Anna (1950-) – 108; 109
Ildzikowska Maria (1928 -) – 20; 21
Ildzikowska Wanda (1921-2015) – 22; 23
Ildzikowska z d. Wietrzykowska Janina Halina (1900-1954) – 20; 21; 22; 23
Ildzikowski Jan (1895-1974) – 20; 21; 22; 23
Imioliczyk Arkadiusz (1961-) – 128; 129; 133

Imioliczyk Maciej (1985 -) – 128; 129; 133
Imioliczyk z d. Dziengielewicz Barbara (1962 -) – 128; 129; 133
Ukończyła licencjat na Wydziale Rachunkowości i Podatków na Prywatnej Akademii w Krakowie. Pracowała w księgowości w Częstochowie. Obecnie na zasiłku przedemerytalnym. Po rozwodzie wychowała syna Macieja Imioliczyka, który mieszka w Londynie i pracuje Biurze Turystycznym jako menadżer.
Jabłońska Amelia (2017-) – 58; 59
Jabłońska Antonina (1818 - 1819) – 70
Jabłońska Elżbieta z d. Mroczek – 70
Jabłońska Emilia (1836-1836) – 71
Jabłońska Hanna (2013-) - ; 58; 59
Jabłońska Janina (1899-1908) – 72; 73
Jabłońska Julianna (1826 - ?) – 71
Jabłońska Kaja (2016-) – 58; 59
Jabłońska Marcella (1827 - ?) – 71
Jabłońska Maria (1988 -) – 58; 59
Jabłońska Maria (2013-) – 58; 59
Jabłońska Marianna (1808 -) - 70
Jabłońska Martyna (1812 - 1814) – 70
Jabłońska Teodora (1806-1810) – 70
Jabłońska Wanda (1898-1954) 72; 73
Urodziła się w majątku rodzinnym w Uszarowie. Studiowała historię i polonistykę na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie. W 1917 rozpoczęła działalność w POW. Została odznaczona Krzyżem Niepodległości za pracę w dziele odzyskania niepodległości i Krzyżem Walecznych. Publikowała swoje porady dla pszczelarzy w warszawskim miesięczniku *Ziemiańska Polska* Inr 2, 1938/. W czasie okupacji gospodarowała w rodzinnym Uszarowie, a dwór wraz z matką przeistoczyły w azyl dla osób poszkodowanych przez Niemców i gościnie dla rodzin Bojanowskich wysiedlonych z majątku Niechłód w Leszczyńskim. Piłnowała też, by wysiedlona młodzież uczyła się i zdawała egzaminy w Sandomierzu. Po roku 1945 pozostałości dworu w Uszarowie zostały rozebrane przez okoliczną ludność na wtórny surowiec. Wanda i jej sędziwa matka Maria Jabłońska zamieszkały w skromnym mieszkaniu w Sandomierzu. Wanda (w latach 1945-47) była nauczycielką w sandomierskim liceum, później (od 1947 do 1954) kierowniczką Biblioteki Miejskiej im. Jana Długosza w Sandomierzu. Zmarła w roku 1954, została pochowana w grobowcu rodzinnym w Modliborzycach Opatowskich.
Jabłońska z d. Dekucińska Irena 72; 73
Jabłońska z d. Glińska Renata – 58; 59
Urodziła się w Nowym Sączu, gdzie chodziła do szkoły podstawowej, gimnazjum i Liceum im. Jana Długosza. Maturę uzyskała w 2006 r. Później rozpoczęła studia na Akademii Wychowania Fizycznego w Krakowie – kierunek Turystyka i Rekreacja, którą ukończyła w 2011 r. Pracowała dorywczo w różnych firmach. W 2010 r. wyszła za

mąż za Jana Jabłońskiego, kolegę z liceum. W 2016 r. urodził im się synek Adaś.
Jabłońska z d. Jelonkowska Katarzyna – 108; 109
Jabłońska z d. Kazańska Marianna (1757-1824) – 70; 71; 72; 104; 105; 106
Jabłońska z d. Koperska Franciszka – 70
Jabłońska z d. Koperska, 1 v. Pionka Elżbieta – 70; 71; 104; 105
Jabłońska z d. Kornacka Marianna (1799-1877) – 70; 71; 72; 73; 104; 105; 106; 107; 108; 109
Jabłońska z d. Kowalczyk Katarzyna – 70; 71; 104
Jabłońska z d. Krall Maria (1879-1951) – 108; 109
Jabłońska z d. Leśniara Magdalena (1988 -) – 58; 59
Ur. w Nowym Sączu, gdzie ukończyła szkołę podstawową, Gimnazjum i Liceum im. Jana Długosza. Studiowała na Wydziale Medycznym Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie na kierunku lekarskim. Odbiła staż podyplomowy w Szpitalu Wojskowym w Krakowie. W 2016 r. rozpoczęła rezydenturę i specjalizuje się w medycynie rodzinnej. W maju 2012 r. wyszła za mąż za Stanisława Jabłońskiego, w 2014 r. urodziła córkę Hanię, a w 2016 Kają.
Jabłońska z d. Niepokojczycka Matylda (1850-1889) – 71; 106; 107; 108; 109
Jabłońska z d. n/n Marianna (1720 -) - 104
Jabłońska z d. n/n Marianna – 70; 71; 72
Jabłońska z d. Ryk (Ryck) Waleria (1839-1912) 72; 73; 104; 105; 106; 107; 108; 109
Jabłońska z d. Sieczkowska, 1 v. Dziurewicz Katarzyna – 70
Jabłońska z d. Socha Anna – 70; 71
Jabłońska z d. Socha, 1 v. Pionka Antonina – 70; 104; 105
Jabłońska z d. Solarz Katarzyna – 70; 71; 104; 105
Jabłońska z d. Szczawińska Maria (1875-1965) 72; 73
Jabłońska z d. Wietrzykowska Michalina Józefa (1851-1871) – 12; 13; 28; 29; 65; 66; 71; 106; 107; 108; 109
Jabłońska z d. Woyciechowska Anna (1960 -) – 50; 51; 54; 55; 56; 57; 58; 59
Ur. w Glucholazach. Dzieciństwo spędziła w ukochanym domu rodzinnym w Otmuchowie. Tam też uczęszczała do szkoły podstawowej. Liceum skończyła w Warszawie. Pracowała jako konserwator tkanin w PKZ. Tkaniami zajmuje się do chwili obecnej. Ma wspaniałego męża, równie wspaniałą piątkę dzieci i cudowne wnuki.
Jabłońska z d. Zarzecka Bona Emilia (1854-1932) – 71; 78; 106; 107; 108; 109
Jabłoński Adam (2016-) – 58; 59
Jabłoński Andrzej (1821-1821) – 71
Jabłoński Antoni (ok. 1700-) – 104
Jabłoński Antoni (1837-) – 71; 72
Jabłoński Antoni (1896-1920) – 70; 71; 72; 73; 79; 80; 81
Urodził się w Uszarowie k/Sandomierza. Skończył średnią szkołę handlową w Radomiu i w 1913 r. rozpoczął studia na Uniwersytecie im. Jana Kazimierza we Lwowie.

INDEX do DRZEWA GENEALOGICZNEGO z krótkimi życiorysami niektórych osób - 158 -

W 1914 r. wstąpił do Legionów, służył w Dywizjonie Ułanów Beliny Prażmowskiego. Jako wybitny oficer w stopniu majora zginął w ostatnich dniach wojny w 1920 r.: zmarł w szpitalu we Lwowie. Pośmiertnie awansowany na stopień podpułkownika. Pochowany w grobowcu rodzinnym w Modliborzycach k/Sandomierza. W 2008 r. odsłonięto jego pomnik w Lipniku k/Sandomierza, a w Usarzowie, w miejscu, gdzie był majątek, w którym się urodził, mieszkańcy w 2013 r. także postawili pomnik upamiętniający ich wybitnego współziomka. Więcej informacji w [Wikipedii](#):
Jabłoński Dominik (1746 – 1837) – 70; 71; 104

Jabłoński Edward Florentyn (1838-1932) 12; 13; 28; 29; 66; 67; 71; 78; 106; 107; 108; 109

Urodził się w Przybyszewie (10.09.1838), był synem Franciszka (1797-1877) i Maryanny z Kornackich (1799-1877). Ziemianin, ppor. weteran Powstania Styczniowego pseud. Władysław Genderk. Walczył u boku Mariana Langiewicza, bronił Św. Krzyża. Ranny pod Małogoszczą. Aresztowany i osadzony w Cytadeli Warszawskiej, majątki w Domaradzicach i Zagorzycach skonfiskowano, zesłany do Tobolska. Dzięki staraniom rodziny wrócił do majątku w Domaradzicach na ziemi sandomierskiej, gdzie oprócz pracy na roli poświęcił się propagowaniu oświaty oraz idei niepodległościowych wśród okolicznych włościan. W podszesnym wieku zamieszkał w Radomiu na ul. Moniuszki 17. Zbierał fundusze na wojsko polskie walczące z bolszewikami w czasie wojny 1919/1920. Za zasługi na polu chwały odznaczony Krzyżem Niepodległości z Mieczami i Krzyżem Walecznych. Był trzykrotnie żonaty: z Michaliną Wietrzykowską, Matyldą Niepokojczycką i Boną Zarzecką. Doczekał się pięciorga dzieci: Matylda, Władysław, Stefan, Zofia, Maria. Zmarł w Radomiu (01.04.1932), pochowany na cmentarzu św. Wacława.

Jabłoński Erazm Antoni (1837-1837) – 71

Jabłoński Franciszek (1797-1877) – 70; 71; 72; 73; 104; 105; 106; 107; 108; 109

Jabłoński Franciszek (1816 - ?) – 70

Jabłoński Jan (1985 -) – 58; 59

Urodził się w Warszawie, gdzie rozpoczął naukę w szkole podstawowej. W 1997 r. rodzice przeprowadzili się do Czaczowa k/Nowego Sącza. Tam chodził do klas szóstej, siódmej i ósmej i ukończył szkołę podstawową. Kontynuował naukę w Nowym Sączu, w Liceum im. Jana Długosza, gdzie zdał maturę w 2004 r. Następnie studiował na Uniwersytecie Jagiellońskim matematykę teoretyczną, gdzie dyplom magisterski uzyskał w 2010 r., a w 2012 - dyplom magistra informatyki. Po skończeniu studiów założył własną firmę informatyczną FX- craft ze specjalizacją oprogramowania dla rynku Forex.

Jabłoński Jędrzej (1784-1851) – 70; 71; 104; 105

Jabłoński Józef Zdzisław (1901-1940) 72; 73

Urodzony przypuszczalnie w rodzinnym majątku w Usarzowie k/Sandomierza. Wykształcony muzycznie, pięknie grał na fortepianie. Odziedziczył majątek Usarów,

w którym gospodarował. W roku 1920 służył w 11 p. ul., następnie w 2 pap. Przeniesiony do rezerwy w 1928. Odbył ćwiczenia rezerwy jako dca plut. w 3 pal i 23 pal. Ukończył w Szkole Gazowej kurs obrony pgaz dla oficerów rezerwy. 1940 – zginął zamordowany w siedzibie NKWD w Charkowie. Pochowany na cmentarzu na Piatachatkach w Charkowie. Lista Katyńska – Charków, L.S. 3962; CAW, Ap 1132, ID: Katyń 5335. Pośmiertnie mianowany na stopień porucznika.

Jabłoński Józef (1831-1898) - 70; 71; 72; 73; 104; 105; 106; 107; 108; 109

Jabłoński Kacper (2007 -) – 58; 59

Jabłoński Leopold Jędrzej (1820 - ?) 71

Jabłoński Łukasz (1787-1857) – 70

Jabłoński Marcin (1990 -) – 58; 59

Jabłoński Paweł (1782-1855) – 70; 71; 104; 105

Jabłoński Seweryn Prosper (1834-1834) 71

Jabłoński Stanisław (1987 -) – 58; 59

Ur. w Warszawie, gdzie rozpoczął naukę w szkole podstawowej. W 1997 r. rodzice przeprowadzili się do Czaczowa k/Nowego Sącza, gdzie ukończył szkołę podstawową. Kontynuował naukę w Nowym Sączu, w Gimnazjum i Liceum im. Jana Długosza, gdzie zdał maturę w 2006 r. Następnie ukończył studia na Wydziale Geologii, Geofizyki i Ochrony Środowiska na Akademii Górniczo Hutniczej w Krakowie, gdzie uzyskał tytuł magistra inżyniera w 2011 r. W 2012 rozpoczął pracę w firmie Geokrak. W maju 2012 r. ożenił się z Magdaleną Leśniarą. Ojciec dwóch córek: Hani i Kai.

Jabłoński Stefan (1875-1924) – 108; 109

Jabłoński Tomasz (1795 1857) – 70

Jabłoński Tomasz (1954 -) – 50; 51; 54; 55; 56; 57; 58; 59

Jabłoński Tomasz Sylwester (1823 - ?) – 71

Jabłoński Wacław (1909-1980) ksiądz – 108; 109

Jabłoński Walenty (1751-1831) – 70; 71; 72; 104; 105

Jabłoński Walenty (1826-1826) – 71

Jabłoński Władysław (1873-1952) – 108; 109

Jabłoński Zdzisław (1863-1934) – 72; 73

Jacobson Arthur – 66; 67; 66a; 67a

Jacobson Lovi (1975 -) – 66; 67; 66a; 67a

Jacobson z d. Kłockowska Helena (1956 -) – 66; 67; 66a; 67a

Jagielska (1-o v.), Bojanowska (2-o v.) z d. Jabłońska Kazimiera (1858-1934) - 72; 73; 84

Jagielska z d. Jabłońska Marianna Weronika (1830-1892) – 71; 104; 105; 106; 107; 108; 109

Jagielski Edward (1850-1879) - 72; 73; 84

Jagielski Józef (1828 - 1894) - 71; 104; 105; 106; 107; 108; 109

Jasiulaniec Anna (1975 -) – 133B

Jaśkowicz – 136; 137

Jaśkowicz z d. Szindler Agnieszka (1987 -) – 136; 137

Jaworowska Aleksandra (2013-) – 130; 131; 132

Jaworowska Maria (Morelka) (1953 -) – 130; 131; 132
Jaworowska z d. Dymek Anna (1978 -) – 130; 131; 132
Jaworowska z d. Treutler Janina (1923-2006) – 130; 131; 132

Jaworowski Andrzej (1910-1999) – 130; 131; 132

Jaworowski Andrzej (1978 -) – 130; 131; 132

Jaworowski Andrzej (Satała) (1952 -) – 130; 131; 132

Jaworowski Jakub (2007 -) – 130; 131; 132

Jedynak Dominika (1996 -) – 87; 90; 91

Jedynak Janusz (1962 -) – 87; 90; 91

Jedynak z d. Dworska Anna Maria (Karolina) (1961 -) – 87; 90; 91

Kajetanowicz Ada – 22; 23

Kajetanowicz Krzysztof – 22; 23

Kajetanowicz Nina – 22; 23

Kajetanowicz z d. Missala Weronika – 22; 23

Kamińska (1-o v.), Rozmiarok (2-o v.) z d. Egiejman Janina (1918-2008) – 43; 96; 97; 98A; 101; 102; 103

Urodziła się w Radomiu. Chodziła do szkoły podstawowej i Gimnazjum im. Marii Konopnickiej w Radomiu. Maturę uzyskała w 1937 r. Po maturze na rok wyjechała do Teheranu do swojego wujka Ksawerego Zalewskiego, który był tam dyplomata. W czasie wojny wyszła za mąż za Andrzeja Kamińskiego. W 1944 roku oboje zostali aresztowani za przynależność do AK. Po obozie w Ravensbrück w 1945 r. znalazła się w Szwecji, po czym wróciła do kraju i odnalazła męża. Oboje rozpoczęli i ukończyli studia prawnicze na Uniwersytecie Poznańskim. Początkowo pracowała w Poznaniu w Instytucie Przemysłu Włókien Łykowych, gdzie poznała Andrzeja Rozmiarok, za którego wyszła za mąż, po rozwodzie z Andrzejem Kamińskim. Po 1956 roku pracowała jako redaktor w Wydawnictwie Poznańskim. W latach 1980 -1981 aktywna działaczka Solidarności, a po 1989 r. współpracowała z Biurem Rzecznika Praw Obywatelskich. Pochowana w rodzinnym grobowcu w Radomiu.

Kamińska Wanda z d. Łucznik (1949 -) – 96; 97; 98A; 103

Urodziła się w Łodzi. Wkrótce rodzina przeniósł się do Warszawy, gdzie Wanda chodziła do podstawowej szkoły muzycznej w klasie fortepianu, uzyskując w 12. roku życia Stypendium Chopinowskie. W tym wieku przeważało jednak zainteresowanie naukami ścisłymi, a w szczególności fizyką. Maturę w Liceum im. K. Hoffmanowej uzyskała w 1967 r., a Wydział Fizyki UW ukończyła w 1972 r., po czym podjęła pracę nauczyciela w Liceum im. Stefana Batorego. Zaangażowała się w pracę nad podnoszeniem kwalifikacji nauczycieli fizyki. W 1981 r. została wybrana do Zarządu Głównego PTF (Polskie Towarzystwo Fizyczne). W 1983 r. opuszcza Polskę, by udać się do Francji, do męża. Tu jako fizyk kontynuuje karierę naukową wznowiając studia na Uniwersytecie Paris 7, by w 1991 r. obronić doktorat. Zostaje natychmiast zatrudniona jako wykładowca na Uniwersytecie w Reims, pracując jednocześnie

na macierzystej uczelni Paris 7, gdzie prowadzi badania w dziedzinie studiów nad rozumowaniem w fizyce.

Kamiński Andrzej (1920-1985) – 96; 97; 98A; 103

Urodził się w Warszawie w rodzinie lekarzy. Maturę zdaje w 1939 roku w Liceum im. Stefana Batorego. W czasie wojny bierze udział w kampanii wrześniowej, później w AK. Aresztowany w 1044 r. i wywieziony do obozu koncentracyjnego w Gross-Rosen. Po powrocie do kraju studiuje prawo na Uniwersytecie w Poznaniu. Więcej informacji w [Wikipedii](#).

https://pl.wikipedia.org/wiki/Andrzej_J._Kamiński

Kamiński Piotr (1949 -) – 96; 97; 98A; 103

Urodził się w Warszawie. Do szkoły podstawowej i liceum chodził w Poznaniu. Maturę w 1967 r. uzyskał w Liceum im. Karola Marcinkowskiego. Studia na wydz. Filologii Romańskiej Uniwersytetu Warszawskiego ukończył w 1973 r. Już na pierwszym roku studiów nawiązał współpracę z Programem III Polskiego Radia, gdzie prowadził audycje muzyczne (1969-1981), a w 1979 z Państwową Wyższą Szkołą Teatralną w Warszawie, gdzie jako wykładowca prowadził zajęcia z historii muzyki i opery. W 1981 r. wyjechał do Francji z Romanem Polańskim, który zaangażował go jako tłumacza i konsultanta. Pozostał już na stałe we Francji, gdzie rozpoczął się jego kariera najpierw jako polskiego dziennikarza radiowego, następnie jako krytyka muzycznego i tłumacza sztuk teatralnych, w szczególności Szekspira. Po 2000 r. współpracował we Francji i w Polsce z Andrzejem Sewerynem, z Janem Englerem, Agnieszką Holland i innymi. W języku francuskim napisał 1800 stronicowy przewodnik operowy, który w języku polskim („Tysiąc i jedna opera”) ukazał się w 2008 roku, zdobywając Nagrodę im. Wojciecha Bogusławskiego. W 1997 roku odznaczony francuskim orderem Sztuki i Literatury, a w dalszych latach otrzymuje polskie nagrody (Złoty Mikrofon, ZAIKS-u za przekłady Szekspira.) Więcej informacji w [Wikipedii](#) pod „Piotr Kamiński krytyk” https://pl.wikipedia.org/wiki/Piotr_Kamiński

Kardasz Michał (1988-) – 88; 89

Kardasz Sławomir (1948-) – 88; 89

Karolczak Elżbieta – 124; 125

Karolczak Jacek – 124; 125

Karolczak Krzysztof – 124; 125

Karolczak Tomasz – 124; 125

Karolczak z d. Targowska Anna Janina (1926 -) – 124; 125

Karwiński – 106; 107

Kazańska z d. Wrzesińska Teofila Marcela (1846 -) – 104; 105; 106; 107

Kazański Antoni (1845-) – 104

Kielanowska z d. Małanowska Helena – 107

Kielanowski Tadeusz – 107

Kierznowska z d. Olszowska Barbara (1937-) – 124; 125

Kierznowski Jan (1928 -) – 124; 125

Kijowska z d. Zalewska Krystyna (1918-2009) 106; 107

INDEX do DRZEWA GENEALOGICZNEGO z krótkimi życiorysami niektórych osób - 159 -

Kijowski Tadeusz (1904-1982) – 106
Klimko Antoni (2001-) – 128; 129; 133
Klimko Franciszek (2006-) – 128; 129; 133
Klimko Grzegorz – 128; 129; 133
Klimko Klara (2010-) – 128; 129; 133
Klimko z d. Borkowska Justyna (1971-) – 128; 129; 133
Ukończyła politologię na Uniwersytecie Gdańskim. Jest instruktorem jogi. Ma własną salę w Sopocie, w której prowadzi zajęcia uprawiania jogi. Rozwiodła się z mężem i sama wychowuje trójkę dzieci.
Kłoczko Anna z d. Przyłucka (1983-) – 133B
Kłoczko Bartłomiej (1983-) – 133B
Kłoczko Julia (2014-) – 133B
Kłoczowska Helen Marie (1956-) – 66; 67; 66a; 67a
Kłoczowska z d. Reina Ortiz Cordero (1934-) – 66; 67; 66a; 67a
Kłoczowska z d. Zajączkowska Helena (1905-1944) – 66; 67; 66a; 67a
Kłoczkowski Daniel Hubert (1955-) – 66; 67; 66a; 67a
Kłoczkowski David Alan (1961-) – 66; 67; 66a; 67a
Kłoczkowski Henryk (1902-1962) – 66; 67; 66a; 67a
Urodził się w Sankt Petersburgu. W 1921 uczył się w Wielkopolskiej Szkole Piechoty w Bydgoszczy, a od 1922 kontynuował naukę w Szkole Oficerskiej Marynarki Wojennej w Toruniu. Po ukończeniu szkoły oficerskiej rozpoczął pracę w marynarce, uzyskując stopień komandora. W czasie II wojny światowej Komandor podporucznik Marynarki Wojennej II RP, dowodził ORP "Orzeł". Historia ta opisana jest w [Wikipedii](#), choć wydaje się, że wszystkie okoliczności nie zostały wyjaśnione.
Kłoczkowski Witold (1929-) – 66; 67; 66a; 67a
Kłoczkowski Witold Henry (1954-) – 66; 67; 66a; 67a
Kłokocka z d. Zychowicz Helena (1863-1947) – 104; 106; 107
Kłokocki Władysław (1855-1924) – 104; 106; 107
Kłosińska Ewa (2004-) – 52; 53
Kłosińska z d. Waltenberger Inga (1981-) – 52; 53
Urodziła się w Zabrze. W Warszawie chodziła do Liceum im. Stanisława Staszica o profilu matematyczno-fizycznym, gdzie uzszyła maturę w 1993 roku. Następnie rozpoczęła studia na Akademii Medycznej na Wydziale Lekarskim Neonatologii (noworodki). Doktorat zrobiła w 2008 roku, a specjalizację w 2012 r. Pracowała w szpitalu ginekologiczno-położniczym w Warszawie przy ul. Karowej w Klinice Neonatologii i Intensywnej Terapii Noworodka. Od 2013 r. pracuje na 1/2 etatu w poradniach neonatologicznych.
Kłosiński Adam (2006-) – 52; 53
Kłosiński Krzysztof (2009-) – 52; 53
Kłosiński Michał (1973-) – 52; 53
Urodził się w Warszawie. W Warszawie chodził do Liceum im. Stanisława Staszica, którą ukończył w 1992 roku. W szkole wyczynowo uprawiał piłkę ręczną – należał

do klubu „Warszawianka”. Ukończył studia na Wydziale Prawa Uniwersytetu Warszawskiego w 1997 roku. Jest specjalistą od Prawa Podatkowego. Pracuje w DELOITTE Kochanowska z d. Targowska Aniela (1843-1877) 112; 113
Kochanowski 112; 113
Konarska Izabela (2006-) – 20; 21
Konarska Róża (2003-) – 20; 21
Konarska z d. Moors Aleksandra (1970-) – 20; 21
Konarski Ignacy (2000-) – 20; 21
Konarski Ksawery (1968-) – 20; 21
Konieczny Franciszek (1933-1993) – 136; 137
Konieczny z d. Hirschberg Elżbieta (1931-2014) – 136; 137
Konopka z d. Targowska Maja (2001-) – 120; 121
Kość Alina (2018-) – 20; 21
Kość Antoni (1986-) – 20; 21
Skrzypek, od 2015 członek Orquesta Sinfónica de Eskadi (Hiszpania). Ur. w Warszawie. 2003 matura w Państwowym Zespole Szkół Muzycznych nr 4 im. Karola Szymanowskiego w Warszawie. Studia kolejno w Institut Supérieur de Musique et Pédagogie (IMEP) w Namur (Belgia), w Conservatoire Royal w Liège (Belgia) i w Conservatorium Maastricht (Holandia), zakończone magisterium w 2011 roku. Po studiach pracował w Aachen (Niemcy) i Liège, a obecnie w Hiszpanii, gdzie oprócz gry w orkiestrze realizuje się jako kameralista. Wolny czas najchętniej spędza z rodziną odkrywając piękne miejsca. Amator gier planszowych, dobrych filmów i książek.
Kość Jan (2016-) – 20; 21
Ur. w San Sebastián. Syn Zofii i Antoniego Kościów.
Kość Julia Alexandra (2020-) – 20; 21
Kość Michał (1954-) – 20; 21
Szczęśliwy mąż, ojciec i dziadek. Magisterium na Wydziale Fizyki UW, doktorat w IPPT PAN. Zawodowo realizował się w pracy naukowej (Warszawa, Kioto, Minneapolis), a po piętnastu latach w PAN poświęcił się zarządzaniu. Kieruje oddziałem jednej z największych w świecie firm tłumaczeniowych. Ciągłe szuka nowych wyzwań, zwłaszcza dla własnej rodziny i dzieci. Lubi słońce, podróże, książki biograficzne i muzykę.
Kość z d. Borowska Magdalena (1958-) – 20; 21
Ur. w Warszawie, od 1982 żona Michała Kościa. Dwoje dzieci: Paulina (1984) i Antoni (1986). Z zawodu tłumacz (Romanistyka na UW), z zamiłowania ogrodnik i pani domu oraz psa ;), trochę artystyczna dusza. Długie lata śpiewała w chórach (chór Szkoły Muzycznej im. Elsnera w Warszawie, a potem UW i Warszawski Chór Nauczycielski), a obecnie oddaje się sztukom plastycznym. Zajmuje się ikonografią, ceramiką i malarstwem, głównie olejnym. Lubi kuchnię, podróże, poznawanie świata i ludzi.
Kość z d. Janiszewska Zofia (1989-) – 20; 21
Ur. w 1989 w Krakowie. 2008 matura w Liceum Ogólnokształcącym nr 7 im. Zofii Nałkowskiej w Krakowie.

2015 dyplom magistra - Politechnika Krakowska kierunku Inżynieria Środowiska. Od dziecka związana z fundacją l'Arche, zawsze aktywna społecznie. Góry i narty to jej żywioł, jest instruktorem narciarskim. Lubi aktywnie spędzać czas, turystyka to jej pasja. Pociąga ją zwłaszcza Skandynawia.
Kowalska Coraly (1996-) – 130; 133
Kowalska Sabrina (1993-) – 130; 133
Kowalska Samantha (1993-) – 130; 133
Kowalska z d. Allard Odile – 130; 133
Kowalska z d. Carradine Sorel – 130; 133
Kowalska z d. Dulan – 130; 133
Kowalska z d. Kamińska Halina – 130; 133
Kowalska z d. Werla Maria (1921-2015) – 130; 131; 133; 133A; 133B
Kowalski Kasper (2012-) – 130; 133
Kowalski Kazimierz (- 1973) – 130; 131; 133; 133A; 133B
Kowalski Lech (1950-) – 130; 133
Kowalski Martin (1978-) – 130; 133
Kowalski Paul (1981-) – 130; 133
Kowalski Richard (1958-) – 130; 133
Kowalski Sewi Luis (1995-) – 130; 133
Kowalski Ted (1952-) – 130; 133
Kowalski Viggo – 130; 133
Kozłowska z d. Targowska Małgorzata (1984-) – 87; 88; 89
Kozłowska Zofia – 87; 88; 89
Kozłowski Tomasz – 87; 88; 89
Krańska z d. Budzyńska Maria (1894-1987) – 66; 67
Krański Edmund (1887-1965) – 66; 67
Syn Wincentego i Heleny z Szumlańskich. Po ukończeniu gimnazjum rozpoczął studia rzeźbiarskie w Paryżu (był uczniem Augusta Rodina), których nie ukończył z powodu złego stanu zdrowia. Gospodarował w rodzinnym majątku Leszczowate (pow. Ustrzyki Dolne). Po śmierci ojca (1924) objął majątek Perespa. W 1933 r. zapoczątkował hodowlę koni arabskich. Za działalność społeczną odznaczony został Złotym Krzyżem Zasługi. Po wkroczeniu Armii Radzieckiej schronił się w Leszczkowie (pow. Sokal), w majątku swego szwagra, Romana Żurowskiego, który w 1926 r. wybudował znaną później fabrykę samodziółów „Leszczków”. Mieli też, przed wojną, dużą sieć sklepów firmowych w Warszawie i innych miastach. Kraińscy przenieśli się do Warszawy, gdzie utrzymywali się ze sprzedaży materiałów w "sklepie leszczkowskim" do czasu jego konfiskaty w 1942 r. Następnie Edmund zatrudniony został w Brzeziu (ostatni administrator), w majątku Wietrzykowskich, krewnych swojej żony. Po parcelacji Brzezia Kraińscy zamieszkali w Bytomiu, a później Edmund został zatrudniony w poniemieckim majątku Zdrojówek, z którego po paru latach został zwolniony z powodu swego pochodzenia. Pod koniec życia Kraińscy przenieśli się do Gdańska, gdzie zmarli i zostali pochowani na cmentarzu w Srebrzysku (?). Ożeniony z Marią Budzyńską (1894-

1987); mieli trzech synów: Jerzy (1920-2012), który od czasu wojny pozostał w Anglii (patrz biogram w [Indeksie](#)), Leszek (1924-1944) zginął w Powstaniu Warszawskim, Stanisław (1928-) mieszka na Wybrzeżu (?).
Kraiński Jerzy (1920-2012) – 66; 67
Urodził się w majątku Leszczowate, pow. Ustrzyki Dolne. W 1937 r. był studentem Państwowej Szkoły Morskiej w Gdyni, po czym rozpoczął prace na morzu. Druga Wojna Światowa zastała go we Francji i tam wstąpił do Wojska Polskiego. Po upadku Francji ewakuowany i internowany w Algierii, z której udało mu się dostać do Anglii, do Londynu, gdzie mieszkał do śmierci w 2012 roku. Więcej informacji w [Wikipedii](#).
Kraiński Leszek (1923-1944) – 66; 67
Kraiński Stanisław (1928-) – 66; 67
Krajewska Krystyna (1992-) – 30a; 31a
Krajewska z d. Lempicka Joanna (1957-) – 30a; 30b; 31a; 31b
Krajewski Adam (1953-) – 30a; 30b; 31a; 31b
Krajewski Kazimierz (1994-) – 30a; 31a
Kraus Adam (1943-) – 116; 117; 119
Kraus Maciej (1969-) – 116; 117; 119
Kraus Magdalena (1997-) – 116; 117; 119
Kraus z d. Dakowicz Maria (1946-) – 116; 117; 119
Kraus z d. Piątek Bożena (1967-) – 116; 117; 119
Krawczyk Krzysztof (1964-) – 88; 89
Krawczyk Krzysztof (2006-) – 88; 89
Krawczyk z d. Wasilewska Katarzyna (1967-) – 88; 89
Kruszewska Marta (1995-) – 52; 53
Kruszewska z d. Dudek Eleonora (1930-) – 50; 51; 52; 53
Urodziła się w Wyrzysku w woj. bydgoskim, tam chodziła do szkoły podstawowej, a do liceum w Bydgoszczy. W 1951 r. rozpoczęła studia w Gdańskim Uniwersytecie Medycznym. W 1954 r. poznała na studenckiej zabawie swojego przyszłego męża Jana Kruszewskiego, w 1955 r. odbył się ich ślub. Była bardzo dobrą studentką. Doktorat obroniła w 1966 r. i w tym samym roku otrzymała stypendium naukowe w Pradze, co na ówczesne czasy było niesłychanym wyróżnieniem. Rodzina Eli wymagała pomocy. Rodzice sprowali się z Wyrzyska do córki. Oboje schorowani potrzebowali opieki, którą zapewniała im Ela w miarę swoich możliwości. Wkrótce zmarli, a Ela wzięła do domu siostrę swego ojca, której stan był bardzo ciężki, a opieka nad nią wymagała od Eli heroicznego poświęcenia. Kruszewska z d. Dwornik Jolanta (1960-) – 52; 53
Kruszewska z d. Stachowicz Gabriela (1967-) – 52; 53
Kruszewska z d. Woyciechowska Kalina (Zofia Fortunata) (1903-1929) – 28; 29; 48; 49; 50; 51; 52; 53; 54; 56; 56
Urodziła się w Nosowie, majątku, który jej ojciec dzierżawił od Rosjanina, posiadającego majątek odebrany uczestnikowi Powstania w 1863 r. Tuż przed 1914 roku Rodzice Kaliny kupili duży majątek książąt Woronieckich,

INDEX do DRZEW GENEALOGICZNEGO z krótkimi życiorysami niektórych osób - 160 -

Kanie k/Rejowca. Miała dwóch młodszych braci: Włodzimierza, urodzonego w 1910 r., jeszcze w Nosowie, i Macieja z 1917, już w Kaniem. Po trudnościach wojny Kalina dorastała w ciepłarnianych warunkach. W Kaniem zawsze było dużo gości: zabawy, polowania. Do szkoły chodziła w Radomiu, mieszkając u swojej ciotki, Leokadii Zalewskiej, a później na pensji panny Plater w Warszawie. Pasją jej była jazda konna, pięknie haftowała. Bardzo ładna, miała duże powodzenie u mężczyzn, ale decyduje, za kogo ma wyjść za mąż, jak przypuszczam, podejmowała za nią przedsiębiorcza matka. W 1928 r. wyszła za mąż za Stanisława Kruszewskiego, a w 1929 r. zmarła przy urodzeniu synka, Jana. Pochowana na Powązkach w Warszawie
Kruszewska Zofia (1909 -) – 52; 53
Kruszewski Jan (1929-2012) – 50; 51; 52; 53; 54

Urodził się w Warszawie. Matka zmarła przy jego urodzeniu, a babka, Zofia Woyciechowska zajęła się jego wychowywaniem. Zamieszkał w miejscowości Kanie, w majątku dziadków, gdzie uczył się w domu, częściowo w wiejskiej szkole, częściowo przez zaangażowaną nauczycielkę. Okupację spędził w Kotlicach, w majątku swojego ojca. Po reformie rolnej znalazł się w Kielcach, gdzie zaczął chodzić do liceum. Niestety bez powodzenia, bo zamiast uczyć się, zajmował się w zespole szkolnym grą na akordeonie. Przeniósł się więc do swoich dziadków, do Gdańska. Tam w 1948 r. zdał maturę w liceum fizyko-matematycznym i rozpoczął studia na Wydz. Mechanicznym Politechniki Gdańskiej. W 1954 roku uzyskał dyplom magistra inżyniera mechaniki. Ożenił się w 1955 r. Stopień doktora uzyskał na Wydz. Budowy Maszyn w 1966 r. a doktora habilitowanego w 1972. W 1976 otrzymał tytuł profesora nadzwyczajnego, a w 1989 r. – profesora zwyczajnego. Wykładał na Politechnice Gdańskiej. Jego specjalnością, którą rozwinął, była metoda sztywnych elementów skończonych. Wypromował wielu doktorantów, którzy metodę tę pogłęбили i rozpowszechnili.

Kruszewski Maciej (1960 -) – 52; 53
Kruszewski Michał (2002 -) – 52; 53
Kruszewski Piotr (1965 -) – 52; 53
Kruszewski Rafał (2004 -) – 52; 53
Kruszewski Stanisław (1889-1986) – 28; 29; 50; 51; 52; 53; 54; 56; 58

Urodził się w Ratajach k/Wąchocka w wielodzietnej rodzinie Stefana i Franciszki Kruszewskich. W dzieciństwie został oddany na wychowanie do bezdzietnej siostry swojej matki, Walentyny Majewskiej. Używał nazwiska Kruszewski, Majewski. Odziedziczył po dziadkach Chelińskich majątek Kotlice. Ukończył Studium Rolnicze na Wydziale Filozoficznym Uniwersytetu Jagiellońskiego. W 1928 roku ożenił się z Kaliną Woyciechowską, która w 1929r. zmarła przy urodzeniu syna Jana. Syna wychowywała matka żony, Zofia Woyciechowska, a on gospodarował w Kotlicach do 1945 roku. Po parcelacji przeniósł się do Kielc. Miał trudności w znalezieniu pracy odpowiedniej

do jego kwalifikacji, z powodu pochodzenia, zaangażowania w życie Kościoła i swojej autentycznej pobożności. Jakiś czas pracował w Golejewie k/ Gopla. W 1942 r. ożenił się powtórnie i miał córkę Barbarę. Pochowany został na cmentarzu w Kielcach.

Kruszewski Wojciech (1991 -) – 52; 53
Kubacka Jadwiga z d. Sołtan (1-o v. Wróbel, 3-o v. Szko-pińska, 4-v. Fuksiewicz) – (1944-) – 133A; 133B
Kubacki Kazimierz (1942) – 133A; 133B
Lesiewicz Marta – 16; 17
Lesiewicz Stefan – 16; 17
Lesiewicz z d. Żerańska Zofia (1906-1999) – 16; 17
Lesisz Maciej (1964 -) – 128; 129; 133

Urodził się w Wałbrzychu. Maturę zdaje w Nysie, po czym dostaje się na studia medyczne we Wrocławiu, które kończy jako lekarz stomatolog. Po trzech latach pracy zdaje egzamin specjalizacyjny z chirurgii stomatologicznej. W 1988 roku żeni się z koleżanką ze studiów Joanną Pasternak. Mieszkają w Lubinie, gdzie wraz z żoną prowadzą własną przychodnię stomatologiczną. Mają dwóch synów: Marcina - absolwent Wyższej Szkoły Filmowej w Łodzi, obecnie student drugiego roku Wydziału Operator-skiego Szkoły Filmowej w Katowicach. Wojciech – student pierwszego roku Wydziału Informatyki Politechniki Wrocławskiej.

Lesisz Marcin (1990 -) – 128; 129; 133
Lesisz Witold (1939-) – 128; 129; 133

Urodził się w Dolsku k/Kobrynia na Kresach Wschodnich, gdzie ojciec jego, Tadeusz, pracował jako leśniczy. W 1940 roku rodzice jego wraz z rocznym Witkiem zostali wywiezieni do Związku Radzieckiego w okolicy Archan-gielska, potem do Kazachstanu. Koszmarne warunki, w jakich tam udało im się przeżyć, opisała żona Witolda, Hanna Lesisz, na podstawie dokumentów i wspomnień rodziny Witolda. Po wielu perypetiach rodzina Witolda do-tarła do Polski w październiku 1945 roku i osiedliła się w okolicach Nowej Rudy. Ojciec jest nadleśniczym w Jur-gowie, a Witold w 1956 roku zdaje maturę w Nowej Rudzie. Studia medyczne kończy we Wrocławiu w 1962 roku i w tym samym roku żeni się z Hanną Lesisz. Specjalizację z ginekologii i położnictwa uzyskuje po 6 latach pracy w Oddziale Ginekologii w Nysie. Pracuje w Szpitalu Powiatowym w Nysie jako zastępca ordynatora w Oddziale Gine-kologii i Położnictwa. Witold w 2006 r. przechodzi na emeryturę i nadal pracuje w powiatowym szpitalu w Nysie, ale w mniejszym wymiarze godzin.

Lesisz Wojciech (1995 -) – 128; 129; 133
Lesisz z d. Pasternak Joanna – 128; 129; 133

Urodziła się w Krakowie. Ojciec po AGH. Matka - lekarz stomatolog. liceum ogólnokształcące ukończyła w Lubinie, Studia Medyczne we Wrocławiu w roku 1989. W czasie studiów ślub z Maciejem Lesiszem. Mają dwóch synów.

Lesisz z d. Treutler Hanna (1938 -) – 128; 129; 133

Urodziła się w Częstochowie. Po śmierci ojca, 6-letnią Hanię wychowuje stryj Zdzisław w Krakowie, gdzie chodzi do szkoły podstawowej. Maturę zdaje w Liceum im. Juliusza Słowackiego w Częstochowie w 1956 roku. Na Akademię Medyczną we Wrocławiu dostaje się w 1957 roku. W trakcie studiów poznaje Witolda Lesisza, za którego wychodzi za mąż w 1962 po czwartym roku nauki. Dwa lata później rodzi syna Macieja. Dyplom lekarza uzyskuje w 1965 roku. Specjalizuje się w pediatrii w Szpitalu Powiatowym w Nysie. Egzamin specjalizacyjny zdaje w roku 1970. Już jako pediatra pracuje w jednej z przychodni pediatrycznej w Nysie. Na emeryturę przechodzi w roku 2000. Nadal jest czynna zawodowo jako pediatra. W latach osiemdziesiątych aktywnie włączyła się w pomoc osobom represjonowanym, internowanym w nyskim więzieniu.

Lipińska z d. Targowska Balbina – 124a

Lipiński – 124a

Lisak (1-o v.), Chłopicka (2-o v.) z d. Sitarska Kinga (1969-) – 30; 30A; 30B; 31; 31A; 31B; 130; 131; 132; p. Chłopicka

Lisak Rafał (1967 -) – 30; 30A; 30B; 31; 31A; 31B; 130; 131; 132

Lisak Wiktoria (1992 -) – 30; 30A; 30B; 31; 31A; 31B; 130; 131; 132

Urodziła się w Krakowie. Chodzi do prywatnej Szkoły Podstawowej im. Noblistów Polskich, później do VII Prywatnego Gimnazjum, do Liceum Ogólnokształcącego im. Króla Jana Sobieskiego, a maturę zdaje w 2011 r. w Akademickim Liceum nr. 8 w Krakowie. Podejmuje studia na AGH na Wydziale Geologii, Geofizyki i Ochrony Środowiska ze specjalnością Ochrony Środowiska. W 2015 r. uzyskała stopień inżyniera, a równocześnie ze studiami magisterskimi zapisuje się na Uniwersytecie Rolniczym, na Wydział Odnawialnych Źródeł Energii. Jest instruktorem narciarstwa i żeglarstwa w firmach Yeti i Biegun Sport.

Lissowska z d. Targowska Marta (1946 -) 112; 113

Lissowski Jerzy 112; 113

Lucińska Anna Dorota (1957 -) – 22; 23

Ur. w Łodzi i całe życie związała z tym miastem. Po ukończeniu XIX L.O. im. Adama Mickiewicza studiowała na Wydziale Biologii i Nauk o Ziemi Uniwersytetu Łódzkiego. Uzyskała tytuł mgr geografii. Pracowała w jednostkach architektoniczno-urbanistycznych: Biurze Programowania i Projektowania Rozwoju Łodzi (późniejszym Biurze Rozwoju Łodzi – Urbanistyka i Komunikacja) w zespole Ochrony Środowiska jako projektant-ekofizjograf oraz w Wojewódzkim Biurze Planowania Przestrzennego w Piotrkowie Trybunalskim, w Pracowniach Projektowych w Łodzi jako projektant programista. Aktualnie pracuje w administracji szkoły zawodowej (dawnej włókienniczej – jednej z najstarszych szkół zawodowych w Polsce), w której przed wojną pracował jej dziadek, Stefan Luciński. Spełnia się w realizacji misji promowania wśród młodzieży zawodu

włókiennika. Jej pasją było zawsze działanie społeczne, w okresie szkolnym realizowane poprzez pracę w harcerstwie, później w szeregu stowarzyszeń, Radzie Osiedla, Radzie Miejskiej w Łodzi. Była radną IV i V kadencji w latach 2002-2010. W ostatnim czasie wykonuje ponownie funkcję radnej Rady Miejskiej w Łodzi od 30.12.2015 r. (VII kadencja). Interesuje się turystyką, fotografowaniem, wideofilmowaniem.

Lucińska z d. Rokke Wiesława (1933 -) – 20; 21; 22; 23

Ur. w Łodzi. Po wysiedleniu w 1941 r. z własnego domu wraz z rodzicami przebywała w kolejnych niemieckich obozach przejściowych w Łodzi, skąd rodzina została wywieziona do wsi Wilkołazy w woj. lubelskim. Po uzyskaniu pozwolenia na wyjazd do Generalnej Guberni, zamieszkała u siostry swej matki w Piotrkowie Trybunalskim. Tu uczęszczała do szkoły powszechnej i na tajne komplety. Po zakończeniu wojny w 1945 r. wróciła z rodziną do Łodzi. Rozpoczęła naukę w najlepszej prywatnej szkole, w Gimnazjum Heleny Miklaszewskiej. Po 3 latach nauki zmuszona była zmienić szkołę, gdyż przełożona, H. Miklaszewska, nie wyraziła zgody na upaństwowienie szkoły, którą ostatecznie zamknięto. Dalszą naukę kontynuowała w państwowym gimnazjum i liceum do matury w 1951 r. W tymże roku została przyjęta na Wydział Elektryczny Politechniki Łódzkiej, który ukończyła w 1956 r., uzyskując dyplom magistra inżyniera elektryka ze specjalnością elektrotermia. W tymże roku wyszła za mąż za Jerzego Lucińskiego, asystenta na Wydziale Elektrycznym. W 1957 r. urodziła im się córka Anna. Zaczęła pracę zawodową w Wojewódzkim Biurze Projektów, później w Zakładach Przemysłu Dzieciarskiego jako konserwator urządzeń elektronicznych. Pracowała również m.in. w Łódzkich Zakładach Radiowych, w Technikum Łączności jako nauczyciel, w Przemysłowym Instytucie Automatyki i Pomiarów w Warszawie – Oddz. w Łodzi, początkowo na stanowisku asystenta, później adiunkta, w Centralnym Ośrodku Badańczo-Rozwojowym Maszyn Włókienniczych na stanowisku konstruktora. Pracę zawodową zakończyła w 1989 r. na stanowisku głównego specjalisty ds. kontroli jakości w Polskim Komitecie Normalizacji, Miar i Jakości. Była członkiem sekcji elektroniki Stowarzyszenia Elektryków Polskich oraz zespołu tłumaczy NOT. Interesuje się turystyką krajową i zagraniczną. Ukończyła kurs pilotów wycieczek zagranicznych oraz wiele kursów językowych.

Lucińska z d. Wietrzykowska Wanda (1890-1977) - 20; 21; 22; 23

Luciński Jerzy (1930 -) – 22; 23

Luciński Stefan (1889 - 1964) – 20; 21; 22; 23

Łada Aleksandra (1985 -) – 108; 109 – Gola z d. Łada

Łada Andrzej (1954 -) – 108; 109

Łada Anna (1952 -) – 108; 109 – p. Hyde Anna

Łada Anna (1980 -) – 108; 109

Łada Jerzy (1921-2009) – 108; 109

Łada Karolina (1981 -) – 108; 109

INDEX do DRZEWIA GENEALOGICZNEGO z krótkimi życiorysami niektórych osób - 161 -

Lada Katarzyna (1983 -) – 108; 109

Lada Ryszard (1957 -) – 108; 109

Do: Maria Lempicka <marlempicka@gmail.com>

CC: Richard Lada

Droga Ciociu,

Przepraszam najmocniej za długie oczekiwanie na odpowiedź na ostatni Cioci mail. Akurat byliśmy za granicą na wakacjach kiedy dotarł do mnie. Potem po powrocie musiałem skończyć pilny projekt. W każdym razie spróbuję teraz odpowiedzieć na niektóre pytania.

Wnuki: Adam Ryszard Lada-Gola się urodził 17 października 2013. Maria Helena 19 kwietnia 2015. Ostatnie zdjęcie Marii było zrobione wkrótce przed wystaniem do Cioci.

Data urodzenia Tomka: Nie znam. Musze się dowiedzieć.

Stosunki z moim rodzeństwem są jak najbardziej dobre, ale prawdę mówiąc bardzo rzadko mamy kontakt ze sobą. Mniej więcej raz do roku mam kontakt z Andrzejem, a jeszcze rzadziej z Anną, chyba że jadę do Oregonu, gdzie mieszka i wtedy się spotykamy. Jeden problem to różnica czasowa między nami - aż 9 godzin. Po drugie, niestety nie mamy zwyczaju pisania do siebie. Jeśli już, to ja do nich z życzeniami na ich urodziny i od czasu do czasu telefonuję do Andrzeja.

Czym się zajmują?

Andrzej (ur. 29 sierpnia 1954) ma własną małą firmę budowlaną. Robi remonty, itp. Jest wyjątkowo dobrym i sumiennym fachowcem. Jego żona Debby jest terapeutką w klinice, która leczy alkoholików i osoby uzależnione od narkotyków. Niestety nie mają własnych dzieci. Ich córka Andrea umarła wkrótce po urodzeniu, a lekarze popełnili jakiś błąd przy porodzie, co spowodowało, że Debby nie mogła już mieć dzieci. Ale miała 2 dzieci z pierwszego małżeństwa - syna Kai oraz córkę Kea (pierwszy mąż był hawajczykiem więc dzieci mają imiona hawajskie)

Anna (ur. 15 września 1950) razem z mężem Greg Hyde posiadają i prowadzą sklep spożywczo-monopolowy. Mają 3 dzieci: Christopher (ok. 40 lat), Jennifer (ok. 36) oraz Emily (ok. 32). Chris pracuje u nich w sklepie. Nie jest żonaty. Jenny ma męża Roberta. Dawniej obydwie pracowały w restauracjach ale jakiś rok temu kupili i teraz prowadzą własną z kuchnią włoską. Mają dwoje dzieci (nie pamiętam imion w tym momencie). Emily jest artystką. Nie jest mężatką, ale od lat ma chłopaka Daniela, który jest informatykiem. Daniel urodził się w Polsce (ale mieszka już ok. 20 lat w USA), ale nadal mówi dobrze po polsku. Jeszcze jedno - oprócz Andrzeja i Anny mam najstarszego pół-brata Piotra (ur. 4 lipca 1947). Jest synem naszej mamy z jej pierwszego małżeństwa. Jest na emeryturze, ale prowadzi biznes wynajmu mebli biurowych. Jest także z zamiłowania ekologiem. O dziwo z Piotrem mam najczęstszy kontakt. Nawet byt u nas w Polsce ze swoją partnerką parę miesięcy temu. Piotr z kolei ma 2 dzieci: Johna

oraz Katie. John jest menedżerem w firmie informatycznej i ma 3 dzieci. Katie z kolei jest szefową działu personelu w dużej firmie i z mężem mają dwóch synów bliźniaków.

Niestety Andrzej i Anna nie mówią w ogóle po polsku. Piotr mówi parę prostych zdań, on jeszcze coś niecoś pamięta z wczesnego dzieciństwa. (Ja także nie mówiłem po polsku w dzieciństwie. Niestety nasza mama podjęła decyzję o tym, że będziemy mówić tylko po angielsku, podobno po jakimś incydencie z Anną w szpitalu w Kanadzie. Wtedy siostra mówiła tylko po polsku i nie mogła się dogadać z pielęgniarkami i coś przykrego się stało. Jeśli chodzi o mnie to ja zacząłem się uczyć polskiego po spędzeniu 2 tygodni w Polsce w 1978. Studiowałem wtedy we Włoszech w filii zagranicznej mojej uczelni amerykańskiej po których Tata namówił mnie, żebym zajął do Polski i poznał Stryja Zygmunta z rodziną. Byłem wtedy tak "poruszony" tym, co widziałem i poznałem, że podąłem decyzję, by nauczyć się polskiego i wrócić kiedyś do Polski. No i tak się stało.

Jeśli chodzi o skrót UK to znaczy United Kingdom, czyli Wielka Brytania. Karolina nasza po studiach na UW w Polsce wyjechała do Anglii, gdzie zrobiła doktorat z genetyki na Cambridge, po czym skończyła medycynę na Oxfordzie (jak widać, jestem bardzo dumny z niej :)). Mieszka i pracuje obecnie jako lekarz rodzinny w Bristolu. Ma chłopaka Cypriana, który pochodzi z Kanady i jest pochodzenia austriacko-polskiego (tata Austriak, a mama Polka). Cyprian prowadzi firmę informatyczną w Londynie. Mówi bardzo dobrze po polsku.

No i tak właśnie sprawy mniej więcej wyglądają. Mam nadzieję, że przynajmniej częściowo byłem w stanie uzupełnić lukę informacyjną.

Pozdrawiam bardzo serdecznie

Lada Tadeusz (1919-1993) – 108; 109

Lada z d. Badura Katarzyna (1957 -) – 108; 109

Lada z d. Jabłońska Zofia (1889-1970) – 108; 109

Lada z d. Jendraszko Wanda (1923-1986) – 108; 109

Lada z d. Leśniewska Ewa (1950 -) – 108; 109

Lada z d. Martin Debby – 108; 109

Lada z d. Mazanek Irena (1916-2012) – 108; 109

Lada z d. Peytral Jacqueline – 108; 109

Lada z d. Sicińska – 108; 109

Lada Zygmunt (1883-1944) – 108; 109

Lada Zygmunt (1913-2000) – 108; 109

Lada Zygmunt (1949 -) – 108; 109

Lada-Gola Adam (2013 -) – 108; 109

Lada-Gola Maria (2015 -) – 108; 109

Lempicka Anna (1962 -) – 30a; 30b; 31a; 31b

Lempicka Anna (1977 -) – 30; 30B; 31; 31B; 30b; 31b

Urodziła się w Katowicach. W 1982 roku wyjechała z rodzicami do Francji, gdzie zamieszkali w Verrieres le Buisson i tam rozpoczęła naukę: szkoła podstawowa (Ecole Primaire, Notre Dame de l' Assomption) w Verrieres le Bu-

isson; gimnazjum i liceum (College, Sophie Barat) w Chatenay Malabry; Studia na Wydziale Biologii Uniwersytetu Paris 11 w Orsay, które ukończyła w 1999 i została profesorem biologii. Pracowała w gimnazjum Notre Dame de Sion w Evry, Liceum St Miche de Picpus w Paryżu i w Gimnazjum Immaculée Conception w Créhen (w Bretanii). Do Foyer de Charite (laikat konsekrowany) wstąpiła w 2001 i pozostaje tam, zajmując się kuchnią, modlitwą, katechezą, kozami, sprzątaniem, informatyką, ogrodem, psem, studiami teologii... Lista zajęć jest otwarta, bo Pan Bóg ma zawsze dużo niespodzianek! Zapraszam serdecznie do Bretanii rodzinę bliską i dalszą! -

www.tressaint.com

Lempicka Dorota (1987 -) – 30; 30B; 31; 31B; 30b; 31b

Urodziła się we Francji w Chatenay Malabry pod Paryżem. Do szkoły podstawowej (Ecole Primaire, Notre Dame de l'Assomption) chodziła w Verrieres le Buisson; do gimnazjum (College, Sophie Barat) w Chatenay Malabry; do liceum (Lycee des Filles) w Chateaufort. Rozpoczęła studia: prawa, zarządzania, asystentki socjalnej, biologii, których nie kończyła. Prawdziwą jej pasją były konie. W 2014 roku ukończyła kurs instruktorów jeździeckich i pracuje jako instruktor w Ambazac.

Lempicka Krystyna (1996-2020) – 30; 30B; 31; 31B; 30b; 31b

Urodziła się we Francji w Paryżu z bardzo rzadką i obciążającą wadą genetyczną trisomia 13. Wbrew wszelkim prognozom, dzięki miłości i niezwykle troskliwości rodziców, żyje już 19 lat. Zmarła 26.01.2020 r.

Lempicka Maria (1955 -) – 30a; 30b; 31a; 31b

Urodziła się w 1955 r. w Szczecinie. Wraz z rodzicami przeniosła się do Warszawy, gdzie chodziła do szkoły podstawowej i pierwszej klasy L.O. im. Żmichowskiej, następnie uczyła się w Liceum Descarte w Algierze, dokąd ojciec jej wyjechał służbowo. Maturę zdała w 1974 r. w Krakowie w Liceum im. Zofii Nałkowskiej. Rozpoczęła studia na Akademii Medycznej w Warszawie, które ukończyła w r. 1982, uzyskując dyplom lekarski. Pracę podjęła w Szpitalu Zakaznym w Warszawie. Pierwszy stopień specjalizacji zrobiła z chorób wewnętrznych, drugi z chorób płuc. Pracowała wtedy w Instytucie Gruźlicy i Chorób Płuc w klinice prof. Krakówki, a następnie na stanowisku kierownika w Poradni Gruźlicy i Chorób Płuc w Warszawie. Od 2015 r. na emeryturze i dalej pracuje jako pulmonolog. Przez wiele lat pomagała śp. Mieczysławowi Wołoszynowi SJ w organizacji Obozów Szkół Biblijnych.

Lempicka Maria (1983 -) – 30; 30B; 31; 31B; 30b; 31b

Urodziła się w Paryżu, mieszkała z rodzicami w Verrieres le Buisson, Szkołą Podstawową (Ecole Primaire, Notre Dame de l'Assomption) w Verrieres le Buisson; gimnazjum (College, Sophie Barat) w Chatenay Malabry; liceum (Lycee-de Filles) w Chateaufort; studia na Wydziale Farmacji Uniwersytetu Paris 11 w Chatney Malabry, które uko-

ńczyła w Lionie i tam też zaliczyła studia w Instytucie Agromonii, dające tytuł inżyniera. Rozpoczęła pracę w aptekach, później w Centrum Regionalnym jako specjalistka w Bezpieczeństwie Farmakoterapii.

Lempicka-Malekpour Marta (1984 -) – 30; 30B; 31; 31B; 30b; 31b

Urodziła się w Clamart. Do szkoły podstawowej Notre Dame de l'Assomption chodziła w Verrieres le Buisson, do gimnazjum w Sophie Baray w Chatenay Malabry, a do liceum w Lycee de Filles w Chateaufort de Galaure. Maturę zdała w 2002 roku, po której podjęła studia medyczne. Studia na Wydziale Medycznym Uniwersytetu Paris 11 ukończyła dyplomem doktora w 2014 roku. Od tej pory pracuje w szpitalu w Rouen jako radiolog.

Lempicka Teresa (1986 -) – 30a; 31a

Lempicka z d. Czyż Anna (1931-1996) – 28a; 29a; 30a; 30b; 31a; 31b

Lempicka z d. Domańska Anna (1813 - ?) – 28a; 29a

Lempicka z d. Englert Maria (1954 -) – 30a; 30b; 31a; 31b

Lempicka z d. Galusa Marta (1980 -) – 30a; 31a

Lempicka z d. Jarra Irena (1890-1956) – 28a; 29a; 30a; 30b; 31a; 31b

Lempicka z d. Panewczyńska – 28a; 29a

Lempicka z d. Pischinger Urszula (1936 -) – 28a; 29a; 30a; 30b; 31a; 31b

Lempicka z d. Rościszewska Florentyna (1847-1928) – 28a; 29a

Lempicka z d. Sicińska Tekla – 28a

Lempicka z d. Szuchaja Krystyna (1951 -) – 30; 30A; 30B; 31; 31A; 31B; 30a; 30b; 31a; 31b

Urodziła się w Rudzie Śląskiej. Tam chodziła do szkoły podstawowej, gimnazjum i liceum medycznego. Po maturze pracowała jako pielęgniarka, następnie ukończyła Wydział Sanitarny Politechniki Śląskiej i tam też później pracowała. W 1978 roku wyszła za mąż za Jacka Lempickiego, a w 1982 r. wraz z mężem i córeczką Anią wyjechała do Francji, w której narodzili się kolejne dzieci i którym poświęciła się bez reszty.

Lempicka z d. Wietrzykowska Maria (1925-2022) – 28; 29; 30; 30A; 30B; 31; 31A; 31B; 28a; 29a; 30a; 30b; 31a; 31b

Urodzona w Brzeziu, pow. Iłża. Początkowo nauka w domu, dopiero w 1934 r. oddana do internatu przy szkole SS Niepokalanek w Jarosławiu. Wyjątkowo przyjęta do klasy czwartej (starsza siostra Ewa była tam już kilka lat) przyklasztowanej szkoły. Mieszkanki internatu (piątej klasie i starsze) uczyły się w budynku klasztoru, gdzie mieścił się internat. W 1935 r. wraz siostrą umieszczone na stacji u wujostwa Egiejmanów w Radomiu, gdzie obie chodziły do Prywatnego Gimnazjum Żeńskiego im. Marii Konopnickiej. W 1939 roku ukończyła drugą klasę gimnazjum. W czasie wojny nauka w domu i sukcesywne zdawanie egzaminów na Tajnych Kompletach Nauczania w Kielcach. Matura w

INDEX do DRZEWA GENEALOGICZNEGO z krótkimi życiorysami niektórych osób - 162 -

1945 r. i studia na AGH w Krakowie. W 1949 r. kończy studia i wychodzi za mąż za kolegę ze studiów, Jacka Lempickiego. Oboje mają nakaz pracy do Huty Pokój, po czym przeniesiono ich do twórczych się Zakładów Mechanicznych Łabędy. W 1965 roku robi doktorat w Wojskowej Akademii Technicznej. W 1967 roku przenosi się do Instytutu Obróbki Skrawaniem do Krakowa, gdzie pracuje do wcześniejszej emerytury w 1980 r. Dzieci Aleksandra i Jacek wyjeżdżają w czasie Stanu Wojennego do Francji i tam już zostają, a rodzice pomagają im wychowywać dzieci (wnuki), gdy uda im się od czasu do czasu otrzymać paszport i pozwolenie wyjazdu z kraju.

Lempicka z d. Wolnik Magdalena (1938 -) – 28a; 29a; 30a; 30b; 31a; 31b

Lempicki Andrzej (1928-2004) – 28a; 29a; 30a; 30b; 31a; 31b

Urodził się w Inowrocławiu. Do szkoły podstawowej chodził w Mątwach k/Inowrocławia, gdzie jego ojciec był dyrektorem fabryki sodы Solvay. Po wysiedleniu na jesieni 1939 r., rodzina zamieszkała w Krakowie. Szkołę podstawową ukończył w Borku Fałęckim (dzielnica Krakowa), następnie uczył się w Zawodowej Szkole Handlowej, a program gimnazjum przerabiał na tajnych kompletach nauczania. Zatrudniony był także jako laborant w fabryce sodы. W 1945 roku ukończył tzw. „małą maturę” (4 lata gimnazjum) i wyjechał do Montew, gdzie zamieszkał u inż. Ernesta Pischingera (współpracownika jego ojca z okresu przedwojennego), który został dyrektorem fabryki. Uczęszczał do Gimnazjum Jana Kasprowicza w Inowrocławiu, działając w harcerstwie, gdzie uzyskał stopień hufcowego miasta Kruszwica. Maturę zdał w 1947 roku i wrócił do Krakowa. Rozpoczął studia na Akademii Medycznej; ukończył je w 1953 r. i podjął pracę jako lekarz-chirurg w Szpitalu Powiatowym w Piotrkowie Kujawskim. W 1960 r. przeniósł się do Poznania do Szpitala Ortopedycznego, pracując pod kierownictwem prof. Degi. W 1961 roku ożenił się z Urszulą Pischinger. Od roku 1969 zmagał się z chorobą reumatyczną, która zrobiła takie postępy, że uniemożliwiło mu to przeprowadzania operacji chirurgicznych. Do emerytury pracował jako dokumentalista. Wykonał ogromną pracę dokumentując historię tego znanego i zasłużonego szpitala. Pochowany na Cmentarzu Rakowickim w Krakowie.

Lempicki Ignacy (1841-1910) – 28a; 29a

Lempicki Jacek (1925-2000) – 28; 29; 30; 30A; 30B; 31; 31A; 31B; 28a; 29a; 30a; 30b; 31a; 31b

Urodzony w Warszawie. Ojciec inż. chemik, pracujący w fabryce sodы Solvay w Mątwach pod Inowrocławiem. Miał trzech braci. Do 1939 roku uczy się w Inowrocławiu. W 1939 r. rodzina zostaje przez Niemców wysiedlona. Osiedla się w Krakowie, gdzie jest fabryka sodы i tam ojciec zostaje zatrudniony. Jacek ucześnie na Tajne Kompletu nauczania i po wojnie zapisuje się na Wydział Hutniczy AGH. Kończąc studia, żeni się z koleżanką ze studiów

Marią Wietrzykowską i dostają nakaz pracy do Huty Pokój na Śląsku. W 1950 roku zostają przeniesieni do Łabędy, do nowopowstającego Zakładu Mechanicznego, produkującego czołgi. W 1966 roku udaje mu się zwolnić z pracy, by przenieść się do Krakowa i zatrudnić w Biurze Projektów „Prodlaw”. Żona po zrobieniu doktoratu w 1968 roku dostaje pracę w Instytucie Obróbki Skrawaniem w Krakowie i mieszkanie o powierzchni 11,5 m². Tam przez rok mieszka z synem Jackiem, który jest w klasie maturalnej, a córka Oleńka rozpoczyna studia na AGH, mieszkając u swej ciotki, Ewy Treutler. Po roku dostają mieszkanie o pow. 36 m, gdzie mogą już mieszkać wszyscy, nawet ze swoim psem, Sabą (chow chow). W 1972 roku kupują mieszkanie o pow. 54 m. W czasie Stanu Wojennego dzieci wyjeżdżają do Francji i tam już zostają. Umiera w 2000 roku i zostaje pochowany w grobowcu Rodziny Wietrzykowskich w Świętomarży.

Lempicki Jacek Jerzy (1951-2021) – 30; 30A; 30B; 31; 31A; 31B; 30a; 30b; 31a; 31b

Urodził się w Krakowie. Do szkoły podstawowej i liceum chodził w Gliwicach-Łabędach. W połowie jego 10 klasy rodzice przenieśli się do Krakowa, gdzie w Liceum im. Króla Jana Sobieskiego zdał maturę. Rozpoczął studia na Akademii Górniczo-Hutniczej i w 1977 roku ukończył Wydział Elektrotechniczny AGH. Pierwsza praca w Zakładach Mechanicznych Łabędy od 1977 do 1980, następnie w Zakładzie Doświadczalnym Elektroniki i Mechaniki Precyzyjnej w Gliwicach. W 1982 wyjechał z rodziną do Francji, gdzie zamieszkał w Verrieres le Buisson i podjął pracę w Bouill'u (firma informatyczna), po czym przeniósł się do PMI (wyścigi konne), gdzie pracował do emerytury.

Lempicki Jan (1933 -) – 28a; 29a; 30a; 30b; 31a; 31b

Urodził się w Mątwach k/ Inowrocławia, gdzie jego ojciec był dyrektorem technicznym w fabryce sodы "Solvay". Wysiedlony z rodziną na jesieni 1939 r. do Starachowic, potem, krótkim pobytem w Warszawie, znalazł się w Krakowie, gdzie ojciec znalazł zatrudnienie w fabryce sodы "Solvay". Jan rozpoczął naukę w Krakowie w szkole powszechnej, a po wojnie ucześnie do Gimnazjum i Liceum im. Bartłomieja Nowodworskiego, gdzie zdał maturę w 1950 r. W latach 1950-1954 studiował na Wydziale Komunikacji Wydział Politechnicznych Akademii Górniczej, a następnie ukończył magisterskie studia na Wydziale Mechanicznym Politechniki Śląskiej w Gliwicach. W tym czasie mieszkał u brata Jacka w Łabędach, które są teraz dzielnicą Gliwic. W 1956 r. podjął pracę jako asystent na Politechnice Krakowskiej, a w latach 1959-1964 pracował w przedsiębiorstwie "Mostostal" w Nowej Hucie i w Płocku, a następnie do 1966 r. w Zjednoczeniu Budowy Przemysłu Chemicznego w Warszawie. W latach 1966-1973 mieszkał w Kinszasie (Kongo), gdzie podjął pracę dydaktyczną na Państwowym Uniwersytecie Konga (Zair). Po powrocie do Polski w latach 1974-1980 pracował w "Zjednoczeniu Mostostal" w Warszawie. Zakładał tam

Koło Solidarności. Wyjechał do Algierii, skąd w 1983 roku wyemigrował do Kanady, gdzie do emerytury pracował jako inżynier. Tam już pozostał. Mieszka w Montrealu, gdzie jest również jego zamężna córka Katarzyna. Jego wielką pasją były góry, a w szczególności Bukowina Tatrzańska, gdzie miał wielu przyjaciół i spędził tam przynajmniej 2 lata.

Lempicki Jerzy (1883 - 1955) – 28a; 29a; 30a; 30b; 31a; 31b

Lempicki Jerzy (1923-2005) – 28a; 29a; 30a; 30b; 31a; 31b

Urodził się w Warszawie w 1923 r. Szkołę podstawową i pierwszą klasę liceum ukończył w 1939 r. w Gimnazjum im. Kasprowicza w Inowrocławiu, gdzie jego katechetą i nauczycielem łaciny był Władysław Demski (w 1999 r. beatyfikowany w gronie 108 Męczenników z czasów II Wojny Światowej). Ojciec jego był dyrektorem fabryki sodы Solvay w Mątwach k/Inowrocławia. Jesienią 1939 r. zostali wysiedleni przez Niemców i dostali się do Krakowa, gdzie też była fabryka Solvay'a. 16-letni Jerzy został zatrudniony w przyfabrycznej kopalni soli. Przyjeżdżając do Zawodowej Szkoły Budowlanej, ukończył ją w 1942 i do r. 1944 pracował jako technik w niemieckiej firmie budowlanej. Maturę zdał na tajnych kompletach nauczania; należał do NSZ, gdzie był oficerem oświatowym. Mieszkał w krakowskiej dzielnicy Borek Fałęcki, gdzie była fabryka Solvay, w której jako inżynier zatrudniony był ojciec Jerzego, także Jerzy Lempicki. W fabryce tej zatrudniony był również Karol Wojtyła (późniejszy papież Jan Paweł II). Na terenie fabryki, często razem z młodzieżą "zewnątrzną", grywali razem w siatkówkę. W 1945 r. został powołany do wojska na roczną służbę. W 1946 r. zapisał się na Wydział Budownictwa Łądowego Politechniki Gdańskiej; W r. 1949 uzyskuje dyplom inżyniera i wyjeżdża do Francji na roczne stypendium. W 1950 r. zostaje zatrudniony w Katedrze Żelbetu Politechniki Gdańskiej jako adiunkt u prof. Bukowskiego, a po roku pracy zostaje mianowany kierownikiem Katedry Żelbetu Politechniki Szczecińskiej. W 1952 r. żeni się z Anną Czyż. W 1959 r., wbrew woli Ministerstwa Szkolnictwa Wyższego, przeniósł się do Łodzi i otrzymuje zakaz pracy w Szkolnictwie Wyższym. Obejmuje stanowisko Zastępcy Naczelnego Architekta Miasta Łodzi. Tematem jego pracy doktorskiej w 1956 r. jest „Teoria Zgniatań Belki Żelbetowej Statycznie Wyznaczalnej”. Parę lat później - pracy habilitacyjnej: „Belki Statycznie Niewyznaczalne”. Otrzymuje propozycję stanowiska ministra budownictwa pod warunkiem zapisania się do partii, choćby do SD (Stronnictwo Demokratyczne). Odmawia. Przez cały czas aktywnie działa społecznie w PZITB (Polski Związek Inżynierów i Techników Budowlanych). Jest przeciwnikiem budowy fabryk "wielkiej płyty" i, by uniknąć sporów na ten temat, w 1970 r. korzysta z propozycji Polserwisu i wyjeżdża z rodziną do Algieru jako ekspert od konstrukcji budowlanych. Tam pozostaje 6 lat, a po powrocie

otrzymuje katedrę na Politechnice Gdańskiej (Żelbetu?), gdzie pracuje do emerytury. W 1980 r. zostaje wybrany prezesem PZITB. Pozostając na emeryturze, poświęca się mrowczej pracy z zupełnie innej dziedziny: badaniem dzieł majątków i rodzin szlacheckich na Mazowszu. Stosuje unikalną, własną metodę gromadzenia i opracowywania danych, ograniczanych terytorialnie do obszaru powiatu. Opracował i wydał za życia herbarze szlachty powiatu płockiego i bielskiego. Herbarz szlachty powiatu sierpeckiego pozostawił w maszynopisie [po jego śmierci pracę wydrukowano – p. Półka Przyrodzinną w dziale Biblioteka Rodzinna]. Zajęło mu to ponad 20 lat mrowczej pracy. Zmarł w Warszawie i został pochowany na Powązkach.

Lempicki Jerzy (1953 -) – 30a; 30b; 31a; 31b

Lempicki Jerzy (1991 -) – 30a; 31a

Lempicki Kacper (1988 -) – 30a; 31a

Lempicki Mateusz (1982 -) – 30a; 31a

Lempicki Mikołaj – 28a

Lempicki Romuald (1801-1873) – 28a; 29a

Lempicki Teodor – 28a; 29a

Lempicki Tymoteusz (2015-) – 30; 30B; 31; 31B

Lempicki Zygmunt – 28a; 29a

Lysak Magdalena (1991-) – 24; 25

Lysak Paweł (1964-) – 24; 25

Lysak z d. Duszyńska Alina Katarzyna (1965-) – 24; 25

Mackiewicz Franciszek (2010-) – 24; 25

Mackiewicz Gustaw (2013-) – 24; 25

Mackiewicz Jakub (1979-) – 24; 25

Mackiewicz Jerzy (2007-) – 24; 25

Mackiewicz z d. Wenclik Karolina (1979-) – 24; 25

Majewska (1-o v.), Biesiada (2-o v.) z d. Horodyska Elżbieta (1949 -) – 116; 117; 118

Majewska (1-o v.), Solak (2-o v.) z d. Tuziak Barbara (1946-2020) – 130; 131; 132

Ur. w Krakowie. Wykształcenie średnie. Pierwszy mąż: Janusz Majewski, z którym ma syna Macieja, oraz drugi mąż: Stanisław Solak, z którym ma syna Piotra Solaka (obecnie Hart).

Majewski Janusz – 130; 131; 132

Majewski Maciej (1977-) – 130; 131; 132

Majewski Zbigniew – 116; 117; 118

Makarewicz – 16; 17

Makarewicz Luta z d. Wietrzykowska – 16; 17

Malanowska Helena – 106; 107

Malanowska Janina – 106; 107

Malanowska z d. Rudzka Stanisława (1884-1966) – 106; 107

Malanowska Zofia – 106; 107

Malanowski Jerzy – 106; 107

Malanowski Kazimierz – 106; 107

Malanowski Stanisław (1871-1939) – 106; 107

Malczewska Jolanta – 124b; 125b

Malczewska NN (żona Ryszarda) – 124b; 125b

INDEX do DRZEW GENEALOGICZNEGO z krótkimi życiorysami niektórych osób - 163 -

Malczewska Świetlana – 124b; 125b
Malczewska z d. Chodkowska Maria – 124b; 125b
Malczewska z d. Długosz Zofia – 124b; 125b
Malczewska z d. Kościak Hanna – 124b; 125b

Malczewska z d. Łaszcz-Jastreboff Maria – 124b; 125b
Malczewska z d. Piechowicz Zofia (? -1954) – 124b; 125b
Malczewska z d. Targowska Maria (1878-1960) – 112; 113; 114; 115; 116; 117; 118; 119

Malczewska z d. Targowska Zofia (1860-1922) – 124; 125; 124b; 125b

Malczewski (-a) – dziecko Ryszarda Malczewskiego – 124b; 125b

Malczewski Andrzej (syn Michała) – 124b; 125b
Malczewski Jan (1889-1952) – 124b; 125b

Urodził się w majątku rodzinnym Chwałki k/Sandomierza. Po ukończeniu szkoły podstawowej rodzice wysyłają go do Petersburga do II Korpusu Kadetów, później studiuje (1906-1909) w Petersburskiej Mikołajowskiej Szkole Inżynierskiej, a po jej ukończeniu służy w Batalionie Saperów Armii Imperium Rosyjskiego. Od 1912 r. uczy się pilotażu w Gatczyźnie. Odznaczony Krzyżem św. Włodzimierza w 1915 r., w 1916 – Krzyżem św. Stanisława II klasy i św. Anny II klasy, a w 1917- prestiżowym Krzyżem św. Jerzego. W 1918 r. wchodzi w skład Wojska Polskiego, w 1919 r. obejmuje Komendanturę Wojskowej Szkoły Lotniczej, awansuje do stopnia majora. Jako jeden z bardziej doświadczonych lotników służył na różnych stanowiskach w Wojsku Polskim, by w 1930 roku przejść w stan spoczynku. W czasie wojny w 1939 r. przedostaje się do Francji, potem do Anglii, gdzie służy w biurze LOT w Londynie. Do Polski wraca w 1946 r., umiera w 1952 i zostaje pochowany na cmentarzu w Radomiu. Więcej informacji w dziale Dokumentacja Wojskowa na stronie internetowej wietrzykowski.net.

Malczewski Jan (syn Jana) – 124b; 125b
Malczewski Janusz (1918-) – 124b; 125b
Malczewski Maciej (syn Michała) – 124b; 125b
Malczewski Michał (1895-1978) – 124b; 125b

Urodził się w Majątku Chwałki k/Sandomierza. Po ukończeniu szkoły podstawowej rozpoczął naukę w Korpusie Kadetów w Petersburgu, a później studia na Wydziale Rolniczym Politechniki Kijowskiej. Po rozpoczęciu I Wojny Światowej zgłasza się do 12 Pułku Huzarów Achtyrskich. Wraz z oddziałem utworzonym z Polaków przechodzi do Bobrujska, a następnie na Kuban, gdzie tworzona jest 4 Dywizja Strzelców Polskich generała Lucjana Żeligowskiego. W 1919 r. wraz z Dywizją wraca do Polski. W 1920 r. jego pułk bierze udział w wojnie z Ukraińcami (z konną Armią Siemiona Budionnego). W pułku pełni służbę do 1925 roku, w którym, w stopniu porucznika, przechodzi do rezerwy. Zatrudnia się jako administrator majątku Policzna hrabiego Przeździeckiego. W 1940 r. aresztowany i wywieziony do obozu w Buchenwaldzie, później do Dachau.

W r. 1945 wraca do kraju. Pracuje w Ministerstwie Rolnictwa, zajmując się eksportem koni sportowych. Za udział w walkach o niepodległość wielokrotnie odznaczony, między innymi dwukrotnie Krzyżem Walecznych. Pochowany w Warszawie. Więcej informacji w dziale Dokumentacja Wojskowa na stronie internetowej wietrzykowski.net.
Malczewski Ryszard (1917-) – 124b; 125b

Urodził się w Kijowie. W Poznaniu chodził do Gimnazjum im. A. Mickiewicza. Maturę zdał w r. 1936 i w tym samym roku dostał się do Szkoły Podchorążych Lotnictwa w Dęblinie, którą kończy 15.06.1939 r. jako pilot i otrzymuje przydział do 3 pułku lotniczego w Poznaniu. 1.09.1939 mianowany podporucznikiem. Jest przydzielony do 34 Eskadry Poznań. W czasie kampanii w 1939 r. otrzymuje stopień podporucznika i walczy w składzie Lotniczego Batalionu Szturmowego. W końcu września przedostał się do Rumunii, potem do Francji, a po jej kapitulacji, do Anglii. W Anglii był pilotem dywizjonu myśliwskiego w Dywizjonach 303, 306, 316. Odbił ok. 170 lotów bojowych. Otrzymał szereg odznaczeń, między innymi: Krzyż Srebrny Virtuti Militari, Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski, trzykrotnie Krzyż Walecznych. Zakończył wojnę w stopniu kapitana i powrócił do Polski. W 1970 roku awansował na stopień majora. Zmarł w 1986 roku, pochowany na cmentarzu w Poznaniu. Więcej informacji w Wikipedii: Ludzie Lotnictwa.

Malczewski Stanisław (ok. 1850-) – 124; 125; 124b; 125b
Malczewski Stanisław (? -1952) – 124b; 125b
Malczewski Stanisław (1920-1944) – 124b; 125b
Malczewski Wincenty (1865 - 1907) – 112; 113; 114; 115; 116; 117; 118; 119

Malekpour Alba (2022 -) – 30B; 31B
Malekpour Paul – 30; 30B; 31; 31B
Malekpour Saul (2019-) – 30B; 31B
Malekpour Ysé (2018-) – 30B; 31B

Maleszewski Aleksander – 96; 97
Małeczka Beata (1981 -) – 30; 30A; 31; 31A
Małeczka Matylda (2011 -) – 30; 30A; 31; 31A
Małeczka z d. Kubara Małgorzata (1984 -) – 30; 30A; 30B; 31; 31A; 31B
Małeczka z d. Wietrzykowska Monika (1951 -) – 30; 30A; 30B; 31; 31A; 31B

Urodziła się w Krakowie. Do szkoły podstawowej chodziła w Krakowie. W r. 1965-1966 do pierwszej klasy liceum chodziła w Gliwicach-Łabędach, mieszkając u swojej ciotki Marii Łempickiej, następnie do liceum im. Króla Jana Sobieskiego w Krakowie, gdzie otrzymała maturę w 1969 roku. Ukończyła 3-letnie Studium Turystyczno-Hotelarskie i podjęła pracę w Grand Hotelu. W 1972 roku wyjechała do Anglii, gdzie była jej rodzina ze strony matki. Do kraju wróciła w 1975 r. i w tym samym roku wyszła za mąż za Bogusława Małeckiego, zajmując się domem i dziećmi.
Małeczka Bogusław (1944 -) – 30; 30A; 30B; 31; 31A; 31B

Urodził się w Warszawie. Do szkoły podstawowej i liceum chodził w Krakowie. Maturę uzyskał w 1961 roku w Liceum im. Witkowskiego. Studia w latach 1961-1967 na Wydziale Elektrotechnicznym Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie. Od 1967 r. pracuje w Elektromontażu w Nowej Hucie, skąd delegowany jest służbowo do pracy w Pakistanie (1978-1980) i w Jordanii (1997-1998). Wyjeżdża z rodziną prywatnie do Stanów Zjednoczonych (1989-1992). Od 2004 roku na emeryturze.

Małeki Jeremi (2010 -) – 30; 30A; 31; 31A
Małeki Jonasz (2006 -) – 30; 30A; 31; 31A
Małeki Karol (2019 -) – 30A; 31A; 32; 33
Małeki Marceli (1914-) – 30; 30A; 31; 31A
Małeki Mateusz (1990 -) – 30; 30A; 31; 31A; 32; 33
Małeki Michał (1977 -) – 30; 30A; 30B; 31; 31A; 31B
Małeki Mikołaj (2009 -) – 30; 30A; 31; 31A
Marcinkowska Wanda d. Wietrzykowska – 16; 17
Marcinkowski Julian – 16; 17
Markowska z d. Jedynek Maja (1986) – 87; 90; 91
Markowska Rafał – 87; 90; 91
Marszałek Leszek – 56; 57
Marszałek z d. Święcicka Kalina (1978 -) – 56; 57

Urodziła się w Warszawie, gdzie chodzi do szkoły i po zdaniu matury uczęszcza na studia geograficzne Uniwersytetu Warszawskiego, które kończy w 2001 r. Pracuje w biurze przedsiębiorstwa kurierskiego TNT. W latach 2010-2015 wyjeżdża do Dubaju (Emiraty Arabskie), gdzie pracuje w biurze lotniska. Po powrocie do kraju zatrudnia się na lotnisku im. Chopina w Warszawie.

Marteau Benois – 24; 25
Marteau Charlotte (2013-) – 24; 25
Marteau z d. Wenclik Matylda (1984-) – 24; 25
Maruszewska Agnieszka (1984 -) – 120; 121
Maruszewska Katarzyna (1985 -) – 120; 121
Maruszewska z d. Brychcy Małgorzata – 120; 121
Maruszewska z d. Hałas Sandra – 120; 121
Maruszewska z d. Kosicka Danuta – 120; 121
Maruszewska z d. Kosińska Aleksandra – 120; 121
Maruszewska z d. Pauszek Teresa – 120; 121
Maruszewska z d. Targowska Donata (1921-2003) – 120; 121

Maruszewska Zofia (1944-2003) – 120; 121
Maruszewski Adam (1991 -) – 120; 121
Maruszewski Jarosław (1911 – 1999) – 120; 121
Maruszewski Leszek (1946 -2014) – 120; 121
Maruszewski Michał (1988 -) – 120; 121
Maruszewski Stefan (1952 -) – 120; 121
Maruszewski Tomasz (1950-2006) – 120; 121
Maruszewski Zbigniew (1954 -) – 120; 121
Maryńczak Adam (1880 – 1928) – 112; 113; 114; 115; 116; 117; 118; 119
Maryńczak z d. Targowska Zofia (1885-1961) – 112; 113; 114; 115; 116; 117; 118; 119

Meissner Margrit (1940 -) – 28; 29; 30; 30A; 30B; 31; 31A; 31B

Messel – 16; 17
Messel z d. Żerańska Halina (1910-) – 16; 17
Messing Julian (1957-) – 54; 55
Messing z d. Woyciechowska Joanna (1967-) – 54; 55
Michalczuk Jacek (1977-) – 87; 90; 91
Michalczuk Jan (2007-) – 87; 90; 91
Michalczuk z d. Zółtowska Małgorzata (1977 -) – 87; 90; 91

Urodziła się w Warszawie. Szkołę średnią ukończyła w 1996 roku. W 1998 roku rozpoczęła studia medyczne na Akademii Medycznej w Warszawie, które ukończyła w 2004 roku. Posiada specjalizację pediatrii. W roku 2002 wyszła za mąż za Jacka Michalczuka, który jest absolwentem Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie. Posiadają troje dzieci: Zuzanna, Jan i Zofia. W latach szkolnych uprawiała zawodniczo żeglarstwo regatowe w klasie „Europa”. Posiada stopień instruktora żeglarstwa.

Michalczuk Zofia Aniela (2016-) – 87; 90; 91
Michalczuk Zuzanna (2004 -) – 87; 90; 91
Michalska Maria – 108; 109
Michalska z d. Chmielewska Maria (1892-1944) – 104; 105; 106; 107; 108; 109
Michalska z d. Czajkowska Jadwiga – 104; 105; 106; 107; 108; 109
Michalska z d. Jagielska Maria (1850-1921) – 104; 106; 107; 108; 109

Michalski Andrzej (1921-1943) – 104; 106; 107; 108; 109
Michalski Jan (1839-1912) – 104; 105; 106; 107; 108; 109
Michalski Jan (1880-1958) – 104; 105; 106; 107; 108; 109
Michalski Marek – 108; 109
Michalski Władysław – 104; 106; 107; 108; 109
Michalski Wojciech – 108; 109

Michałowska Agata (1984 -) – 98B
Michałowska Mina (1986 -) – 98B
Michałowska n/n: 98B
Michałowska z d. Bates Susan: 98B
Michałowska z d. Fischbein Rena (Regina) (1929-2007) – 98B

Michałowska z d. Michałowska Inna: 98B
Michałowska z d. Zalewska Helena (1902-1944) – 98B
Michałowski Adam (1929-2005) – 98B
Michałowski Aleksander (1891-1976) – 98B
Michałowski Piotr (1955 -) – 98B
Mihatsh-Chautard Albane (2020-) - 30B; 31B
Mihatsh-Chautard Elise (2018-) - 30B; 31B
Mihatsh Ingrida - 30B; 31B

Miklaszewska z d. Dulińska Anna (1951 -) – 116; 117; 119
Miklaszewska z d. Kiańska Magdalena (1977 -) – 116; 117; 119
Miklaszewski Grzegorz (1977 -) – 116; 117; 119
Miklaszewski Paweł (1981 -) – 116; 117; 119

INDEX do DRZEWA GENEALOGICZNEGO z krótkimi życiorysami niektórych osób

- 164 -

- Miklaszewski Stanisław (1950 -) – 116; 117; 119
 Miroszewska Matylda (2015-) – 130; 131; 132
 Miroszewska z d. Jaworowska Anita (1984 -) – 130; 131; 132
 Miroszewski Artur (1983-) – 130; 131; 132
 Miroszewski Jan (2017-) – 130; 131; 132
 Missala Andrzej (2004 -) – 22; 23
 Missala Bartłomiej (1979 -) – 22; 23
 Missala Jerzy (1952 -) – 22; 23
 Missala Julia (1985 -) – 22; 23
 Missala Maciej (2003 -) – 22; 23
 Missala Magdalena (2006 -) – 22; 23
 Missala Marek (1951 -) – 22; 23
 Missala Mateusz (1979 -) – 22; 23
 Missala Maksymilian (2004-2005) – 22; 23
 Missala Michał (1976 -) – 22; 23
 Missala Róża – 22; 23
 Missala Tadeusz (1926-2016) – 22; 23
 Urodził się w Łodzi, studiował na Wydziale Elektrycznym Politechniki Łódzkiej. Po ukończeniu studiów ożenił się Ireną Idzikowską, która zajęła się wychowywaniem dzieci, zaś Tadeusz rozpoczął karierę naukową. Praca pochłaniała go całkowicie, był cenionym specjalistą w dziedzinie techniki wykorzystywanej w lotnictwie, wykładał też na Politechnice Warszawskiej i w Wojskowej Akademii Technicznej. Od 1967 roku pracował w Przemysłowym Instytucie Automatyki i Pomiarów, od 1978 był profesorem. Więcej o jego działalności naukowej:
<http://www.konsulting.gda.pl/polspar/Profesor%20Tadeusz%20Missala.pdf>
 Missala Weronika (1979 -) – 22; 23
 Missala Witold (1955 -) – 22; 23
 Missala z d. Bieńczyk Agnieszka (1976 -) – 22; 23
 Missala z d. Gałarek Marianna (1951 -) – 22; 23
 Missala z d. Idzikowska Irena (1924-) – 22; 23
 Urodziła się w Bydgoszczy. Rodzice przed wojną prowadzili księgarnię; w 1938 r. przeprowadzili się do Włocławka i tam Irena ukończyła tuż przed wojną trzecią klasę gimnazjalną. Po wybuchu wojny Włocławek włączono do Rzeszy i w grudniu 1939 r. Idzikowscy zostali wysiedleni, a rodzina znalazła się na warszawskich Bielanach. Ojcu udało się dostać pracę, a córki rozpoczęły działalność konspiracyjną. Irena zajmowała się głównie roznoszeniem prasy podziemnej, uczestniczyła też w prowadzonym przez lekarza szkoleniu dziewcząt, które potem, w czasie Powstania Warszawskiego były sanitaryzkami. Irena przyjęła pseudonim „Bronka”. Po upadku Powstania znalazła się w podkrakowskim Bieżanowie, a potem w Łodzi. Po wojnie, po zdaniu matury w Liceum im. Emilii Plater, studiowała na Wydziale Chemii Politechniki Łódzkiej. Szczegółowy opis życiorysu wojennego:
<http://www.1944.pl/archiwum-historii-mowionej/irena-missala,1553.html>
 Missala z d. Pakuła Joanna (1979-) – 22; 23
 Missala z d. Petkowicz Lidia (1955-) – 22; 23
 Missala z d. Wrześcińska Matylda – 22; 23
 Missala z d. Ziółkowska Stanisława (1953 -) – 22; 23
 Modelska Maria Katarzyna z d. Okólska (1847-1917) – 11A
 Modelski Antoni (1814-1919) – 11A
 Molak Danuta (1994-) – 30a; 31a
 Molak Franciszek (1997-) – 30a; 31a
 Molak Jan (2017-) – 30a; 31a
 Molak Radosław – 30a; 31a
 Moors Karolina (1971-) – 20; 21
 Moors Paul (1942 -) – 20; 21
 Moors z d. Borowska Ewa (1946 -) – 20; 21
 Morkowski Jan (2021-) – [Ejciejmanowie, str. 4](#)
 Morstin Andrzej (1972 -) – 24; 25
 Morstin Janina (2003 -) – 24; 25
 Morstin Jerzy (2005 -) – 24; 25
 Morstin Marta (2007 -) – 24; 25
 Morstin Stanisław (2011 -) – 24; 25
 Morstin z d. Czerwińska Zofia (1977 -) – 24; 25
 Morycińska z d. Wrześcińska Emilia Marcella (1842 -) – 104; 106; 107
 Moryciński Jan – 104; 106; 107
 Mroczek Andrzej – 70
 Mroczek Franciszka (1807 - ?) z d. Jabłońska, 1 v. Wiśniewska – 70
 Münch Maria (Maja) – 30b; 31b
 Münch Peter – 30a; 30b; 31a; 31b
 Münch z d. Łempicka Agnieszka (1965 -) – 30a; 30b; 31a; 31b
 Nitribitt Artur (1987 -) – 92; 93
 Urodził się we Wrocławiu. Jest absolwentem Wydziału Architektury Politechniki Wrocławskiej Pracuje w pracowni architektonicznej we Wrocławiu. Pasją Artura są podróże. W 2015 r. przez 5 miesięcy podróżował samotnie autostopem przez kraje Azji. Dotarł do Indonezji i Singapuru. W marcu-kwietniu 2016 pracował jako architekt w Bejrucie. W maju/czerwcu 2016 r. zwiedzał Argentynę i Boliwię.
 Nitribitt Krzysztof (1951 -) – 92; 93
 Urodził się w Krynicy Zdroju w znanej, farmaceutycznej rodzinie. Jego pradiadek, Hugo Nitribitt, założył w Krynicy pierwszą aptekę w 1860 r., a w Muszynie w 1874 r. Krzysztof ukończył we Wrocławiu szkołę średnią – Technikum Żeglugi Śródlądowej. Po odbyciu służby wojskowej pracował w Krynicy w Ośrodku Turystycznym „Gromada”. W 1987 r. ożenił się z Joanną Stobiecką. W latach 1991-2004 prowadził z matką odzyskaną aptekę w Krynicy Zdroju. Ma dwóch synów z Joanną i Tomasza z pierwszego małżeństwa, urodzonego w 1982 r., który jest muzykiem i mieszka we Wrocławiu. Od r. 2011 Krzysztof mieszka z rodziną we Wrocławiu i pracuje w hurtowni farmaceutycznej.
 Nitribitt Roman (1990 -) – 92; 93
 Urodził się w Krynicy Zdroju. Od 2006 r. mieszka we Wrocławiu. Szkołę średnią ukończył w 2011 r. we Wrocławiu. Pracuje w ogrodnictwie, a praktykował też w Szwecji i Norwegii.
 Nitribitt z d. Stobiecka Joanna (1956 -) – 92; 93
 Urodzona we Wrocławiu. Z wykształcenia jest bibliotekarką. Pracuje na Uniwersytecie Wrocławskim w Bibliotece Wydziału Prawa. W 1987 r. poślubiła Krzysztofa Nitribitta. W latach 1987-2006 mieszkała w Krynicy Zdroju, gdzie zajmowała się wychowywaniem dwóch synów: Artura i Romana. W roku 2006 wróciła do Wrocławia i opiekowała się chorą mamą. W 2007 r. ponownie podjęła pracę na Uniwersytecie Wrocławskim w Bibliotece Wydziału Prawa, gdzie pracuje do dzisiaj.
 Nogaj Marta (1980 -) – 96; 97; 98A
 Nogaj Mieczysław (1947 -) – 96; 97; 98A
 Nogaj z d. Zaleska Hanna (1951 -) – 96; 97; 98A
 Nowakowska z d. Jaillard – 124a
 Nowakowska z d. Rudzka Marianna – 124a
 Nowakowski Jan – 124a
 Nowakowski Józef (1781 -) – 124a
 Oberson Klara (2008 -) – 30b; 31b
 Oberson Lila (2006 -) – 30b; 31b
 Oberson Marc Antoine – 30a; 30b; 31a; 31b
 Oberson z d. Łempicka Katarzyna (1972 -) – 30a; 30b; 31a; 31b
 Ohanyan Aram (1973 -) – 94; 95
 Ohanyan Artur (1998 -) – 94; 95
 Ohanyan Rafał (1999 -) – 94; 95
 Ohanyan z d. Tomczak Irena (1979 -) – 94; 95
 Ohme Jerzy (2003 -) – 116; 117; 119
 Ohme Klara (2006 -) – 116; 117; 119
 Ohme Rafał (1962 -) – 116; 117; 119
 Ohme z d. Sulowska Małgorzata (1979 -) – 116; 117; 119
 Okoń Tomasz (1811 - ?) – 12; 13
 Okoń z d. Wietrzykowska Weronika Antonina (1814 - ?) – 12; 13
 Okólski Albin Kazimierz (1845-) – 11, 11A
 Oczarski Antoni – 11
 Okólska Bronisława z d. Szczeciniak (1884-1964) – 11A
 Okólska Helena z d. Luboradzka – 11A
 Okólska Helena z d. Nowakowska – 11A
 Okólska Józefa Anna z d. Wietrzykowska (1948-1912) – 11, 11A
 Okólska Józefa S. z d. Wyganowska – 11A
 Okólska Marianna z d. Gałązka (Gałąska) (1815-1864) – matka Albina, brak na 11; 11A
 Okólska Wanda M. z d. Kołaczkiwicz (1930-2002) – 11A
 Okólski Jan (1807-1885) – ojciec Albina, brak na 11A; 11A
 Okólski Jan Tomasz (1928-1991) – 11A
 Okólski Jerzy – 11A
 Okólski Julian Jan (1882-1944) – 11A
 Okólski Stefan J. (1877-1950) – 11A
 Okólski Władysław (1874-) – 11A
 Olszewska Lidia (2013-) – 24; 25
 Olszewska Wanda (2015-) – 24; 25
 Olszewska z d. Wendik Natalia (1981-) – 24; 25
 Olszewski Aleksander (2009-) – 24; 25
 Olszewski Paweł (1985-) – 24; 25
 Olszewska Maria Janina (2010-) – 124; 125
 Olszewska Martyna Katarzyna (1972 -) – 124; 125
 Olszewska Wanda (1935-2007) – 124; 125
 Olszewska z d. Orkisz Anna – 124; 125
 Olszewska z d. Ostrowska Krystyna (1911-1974) – 124; 125
 Olszewska z d. Solińska Alicja (1939-) – 124; 125
 Olszewska z d. Targowska Zofia (1884-1969) – 124; 125
 Olszewska Zofia (1998 -) – 124; 125
 Olszewski Aleksander Henryk (1996 -) – 124; 125
 Olszewski Aleksander Michał (1944 -) – 124; 125
 Olszewski Aleksander Ryszard (1911-1977) – 124; 125
 Olszewski Aleksander Teodor (1877-1937) – 124; 125
 Olszewski Aleksander Tomasz (1970 -) – 124; 125
 Olszewski Krzysztof (2001-) – 124; 125
 Olszewski Rafał (1980 -) – 124; 125
 Olszewski Stanisław (2005 -) – 124; 125
 Orska z d. Derejska Zofia (1888-1970) 126; 127; 136; 137
 Orski Stanisław (1881-1944) – 126; 127; 136; 137
 Orzeszko Alina (1936-1994) – 16; 17
 Orzeszko Ewa (1950-2000) – 16; 17
 Orzeszko Jan (1945 -) – 16; 17
 Orzeszko Michał (1943-1986) – 16; 17
 Orzeszko Tadeusz (1907 -1973) – 16; 17
 Orzeszko Witold (1941 -) – 16; 17
 Orzeszko z d. Terlecka Janina (1909-1968) – 16; 17
 Orzeszko Zofia (1986 -) – 16; 17
 Panuszewska z d. Targowska Józefa (1877-1967) – 124a
 Panuszewski Bronisław – 124a
 Papiorkowska z d. Klasička Apolonia – 127
 Papiorkowski Piotr – 127
 Paschalska Aleksandra (2010 -) – 133B
 Paschalska Maja z d. Grochowska (1978 -) – 133B
 Paschalski Piotr (1977 -) – 133B
 Paschalski Zdzisław (2008 -) – 133B
 Paszkowska Wanda z d. ? [Kalifornia] 126; 127
 Paszkowska z d. Bielińska Paulina (1869-1944) 126; 127
 Paszkowski Ignacy - 126; 127
 Paszkowski Henryk [Henry Dreselt] (1904-1996) - 126; 127
 Pawlak Igor (2009 -) – 133B
 Pawlak Katarzyna z d. Przyłucka (1974 -) – 133B
 Pawlak Maciej (1975 -) – 133B
 Pawlak Natasza (2004 -) – 133B
 Pawlukowska Halina z d. Sołtan (2-o v. Daniluk) (1938-2022) – 133A; 133B

INDEX do DRZEWA GENEALOGICZNEGO z krótkimi życiorysami niektórych osób - 165 -

- Pawłowska z d. Jabłońska Jadwiga Honorata (1818 - ?) 71
- Pawłowska z d. Targowska Irena (1919-1990) – 120; 121
- Pawłowski Andrzej (1940 -) – 120; 121
- Pawłowski Franciszek 71
- Pawłowski Kazimierz – 120; 121
- Pelczyńska Aleksandra (1979 -) – 92; 93
- Urodzona w Londynie. Do 14 roku żyła w Kanadzie i przeprowadzkę do Polski, którą znała z wakacyjnych pobytów, przyjęła pozytywnie, będąc ufnym i otwartym dzieckiem. Po „zderzeniu” z polską szkołą długo się „odbudowywała”. Skończyła studia w Wyższej Szkole Psychologii Społecznej. Kilka lat pracowała w Fundacji Centrum Solidarności. Potem zatrudniła się w międzynarodowej firmie SDI Media (tłumaczenie dialogów filmowych, nagrania dubbingu i lektorów) i przeniosła do biura w Berlinie, skąd koordynuje prace kilku studiów europejskich. W międzyczasie zrobiła dyplom MBA.
- Pelczyńska z d. Bojanowska Anna (1947 -) – 92; 93
- Urodzona w Edynburgu. Od drugiego roku życia w Polsce, w Gdańsku – statystyczne peerelowskie dzieciństwo: przedszkole, szkoła, podwórko – dużo dzieci w różnym wieku, zabawy, wpadanie do domu po pajdę chleba ze smalcem, itd. Studia na Uniwersytecie im. A. Mickiewicza w Poznaniu na kierunku psychologii – wesołe lata. Wakacje za granicą – praca w restauracjach, poznanie „świata”, WOLNOŚĆ! Małżeństwo ze Zbigniewem Pelczyńskim w 1974 r. Cud narodzin pierwszej córki Zuzi (1976). W 1978 r. wyjazd do Anglii, która miała być tylko przystankiem na drodze do wymarzonej Kanady (Kanada – ta dzika – rozbudziła wyobraźnię Anny i jej męża wiele lat wcześniej, jeszcze w dzieciństwie). W Londynie w 79 r. cud zdarzył się jeszcze raz – druga córka – Oleńka. „Wycieczka” trwała do 1994 r. i zamieniła się w życie w Kanadzie, któremu, pomimo, że było dostatnie, bezpieczne i w przyjaznym środowisku, towarzyszyła cały czas tęsknota do „swoich”. Kanadzie „zostawiła po sobie bursztyn”, bo kiedy zaczęła pokazywać w sklepach biżuterię z bursztynu (pochodzącą z pracowni jej ojca), prawie nikt nie wiedział, co to jest za „plastik”; a kiedy wyjeżdżała już do Polski, bursztyn był w witrynie prawie każdego sklepu z biżuterią (oczywiście, importerów też przybyło). Po powrocie do Polski „wróciła do zawodu” zaangażowana w organizację pozarządową, wspierającą rodziny i dzieci opuszczone. Pelczyński Zbigniew (1951-) – 92; 93
- Urodzony w Gdyni. Inżynier z zawodu, wynalazca z „natchnienia”, podróżnik z ciekawości i miłości do wolności. Studia skończył na Politechnice Gdańskiej. W Anglii i w Kanadzie pracował w kilku firmach jako projektant i manager. W 1988/89 zrealizował jedno ze swoich licznych podróżniczych marzeń – samotny rejs, który rozpoczął w Toronto, a zakończył na Wyspach Karaibskich. Po powrocie zaczął przygotowania do „rejsu” łądem – celem miała być
- Alaska. Wybudował za domem "dom na kołach" na podwoziu samochodu ciężarowego Volvo FE. Zamiast na Alaskę przyjechał kamperem do Polski i podróżuje nim po Europie. Powrócił do Polski był wyczekiwany osobobodzeniem z „jarzma” pracy dla kogoś. Założył własną firmę, w której realizuje różne pomysły – ostatni, bardzo sprytny, to łódka ze styropianu. Patrz: www.lyteboat.com
- Pietrzyk Adrianna (2004 -) – 130; 131; 133; 133B
- Pietrzyk Aleksandra (2010 -) – 130; 131; 133; 133B
- Pietrzyk Dorota (2019-) – 130; 131; 133; 133B
- Pietrzyk Hanna (2007-) – 130; 131; 133; 133B
- Pietrzyk Paweł (1977-) – 130; 131; 133; 133B
- Pietrzyk z d. Sygowska Weronika (1983 -) – 130; 131; 133; 133B
- Pilecka z d. Derejska Janina (1898-1978) – 126; 127; 136; 137
- Pilecki Władysław (1893-1937) 126; 127; 136; 137
- Plenkiewicz Leon – 16; 17
- Plenkiewicz z d. Wietrzykowska Julia (1871- ?) – 16; 17
- Plachecka Jadwiga (1901-1939) – 16; 17
- Plachecka z d. Wietrzykowska Cecylia (1862- ?) – 16; 17
- Plachecki Leopold (2-gi mąż Zofii Heleny Wietrzykowskiej) – 12; 13; 28; 29; 66; 67
- Plachecki Jan (1851-) – 16; 17
- Plachecki Janusz – 16; 17
- Plachecki Leopold (syn Leopolda; 1880-) – 66; 67
- Plachecki Roman – 66; 67
- Plachecki Witold – 16; 17
- Plocharska z d. Święcicka Jadwiga (1982-) - 56; 57
- Urodziła się w Warszawie. Po ukończeniu socjologii na Uniwersytecie Warszawskim w 2005 r. 4 lata pracuje w Polskim Związku Firm PR. Trzy lata zatrudniona jest w kanadyjskim koncernie petrochemicznym poszukującym gazu łupkowego. Po jego wycofaniu się z Polski obejmuje kierownicze stanowisko w firmie fotowoltaicznej (instalowanie urządzeń do produkowania energii słonecznej).
- Plocharski Henryk (2014-) – 56; 57
- Plocharski Piotr – 56; 57
- Plocharski Stefan (2013-) – 56; 57
- Płoska z d. Łempicka Władysława – 28a; 29a
- Płoski Julian – 28a; 29a
- Podczaska z d. Wietrzykowska Franciszka (1809 - ?) – 11
- Podczaski Antoni (1805- ?) – 11
- Połońska Justyna (1985-) – 20, 21
- Przybyłowska z d. Wietrzykowska Zuzanna (1808- ?) – 12; 13
- Przybyłowski Kazimierz (1802- ?) – 12; 13
- Przyłucka Alicja (1991-) – 133B
- Przyłucka Blanka (2010-) – 133B
- Przyłucka Izabela z d. Poznańska (1968-) – 133B
- Przyłucka Jadwiga z d. Werla (1-o v. Sołtan) (1915-2009) – 130; 131; 133; 133A; 133B
- Przyłucka Krystyna z d. Radzewicz (1946 -) – 133A; 133B
- Przyłucka Renata z d. Rostkowska (?-) – 133B
- Przyłucka Rita z d. Kula (1975-) – 133B
- Przyłucka Tamara z d. Samojlik (1956-) – 133A; 133B
- Przyłucki Arkadiusz (1977-) – 133B
- Przyłucki Bartosz (1999-) – 133B
- Przyłucki Edward (1956-) – 133A; 133B
- Przyłucki Eugeniusz (1901-1971) – 130; 131; 133; 133A; 133B
- Przyłucki Eugeniusz (1946-) – 133A; 133B
- Przyłucki Hubert (2005-) – 133B
- Przyłucki Kacper (2007-) – 133B
- Przyłucki Krzysztof (1969-) – 133B
- Przyłucki Maciej (2003-) – 133B
- Przyłucki Tomasz (1977-) – 133B
- Przyłucki Wojciech (1993-) – 133B
- Przyłuska z d. Malczewska Maria (1891-1985) – 124b; 125b
- Przyłuski Jędrzej – 124b; 125b
- Przyłuski Marian (1891-1944) – 124b; 125b
- Urodził się w Żarnowcu. Rodzice przeprowadzili się do Sosnowca i tam ukończył szkołę średnią. W 1908 r. wyjeżdża na studia do Szwajcarii, ale po drugim roku Wydziału Budownictwa Łądowego razem z kolegą przedostają się nielegalnie na statek płynący do Ameryki, by dostać się na Alaskę, gdzie właśnie odkryto złoto. Wykryci na pełnym morzu zostają zatrudnieni jako pomoc załozde statku, ale zamiast na Alasce, lądują w Kalifornii, gdzie zatrudniają się na plantacji pomarańczy. Na wieść o wybuchu wojny, w roku 1914 wracają do kraju, by wstąpić do legionów. Tam zaprzyjaźnia się z Wieniawą Długoszewskim, bierze udział w walkach (więcej informacji jest na stronie internetowej wietrzykowski.net w dziale „Dokumentacja Wojskowa”). Internowany w Beniaminowie. Po wojnie osiadł w stałym garnizonie w Kielcach; angażuje się w sprawy miejskie, społeczne. W 1939 r. awansuje na majora i po krótkiej kampanii przedostaje się do Rumunii, ale w 1940 roku wraca do kraju. Zostaje aresztowany i wywieziony do ołagru w Westfalii. Ginie we wrześniu 1944 roku od bomby, prawdopodobnie omyłkowo zrzuconej przez Aliantów.
- Ptaszyńska z d. Jabłońska Maria – 108; 109
- Ptaszyński – 108; 109
- Ptaszyńska z d. Targowska Jadwiga – 124a
- Raczyński – 124a
- Ratajczak Elżbieta Maria (133B, 133B bis)
- Ratajczak Jakub (2018-) – 130; 131; 133; 133B; 133Bbis
- Ratajczak Jan (2015-) – 130; 131; 133; 133B; 133Bbis
- Ratajczak Łukasz (1986-) – 130; 131; 133; 133B; 133Bbis
- Ratajczak Piotr (2020-) – 130; 131; 133; 133B; 133Bbis
- Ratajczak Mateusz (2021) – 133B; 133Bbis
- Ratajczak Wiktor z d. Sygowska (1993-) – 130; 131; 133; 133B; 133Bbis
- Reklewska z d. Targowska Maria – 124; 125; 124b; 125b
- Reklewski Julian – 124; 125; 124b; 125b
- Rochowska Ida (2002-) – 98B
- Rochowska Pia (2004-) – 98B
- Rochowska z d. Beblowska Anna (1973-) – 98B
- Rochowski Marcin (1970-) – 98B
- Rochowski Tymon (1999-) – 98B
- Rozmiarek Andrzej – 96; 97; 98A
- Rozmiarek Janina – p. Kamińska Janina – 96; 97; 98A
- Rożyńska z d. Targowska Bronisława – 124a
- Rożyński – 124a
- Rudnicka z d. Wietrzykowska Irena (1901-1939) – 24; 25; Rudnicki Stefan (? – 1939) – 24; 25
- Rudzka Helena (zakonnica) (1882-1967) – 106; 107
- Rudzka z d. Wesołowska Hanna – 106; 107
- Rudzka z d. Wrzesińska Helena (1862-1924) – 106; 107
- Rudzki Adolf (1859-1934) – 106; 107
- Rudzki Andrzej – 106; 107
- Rudzki Janusz – 106; 107
- Rudzki Marian (1886-1953) – 106; 107
- Rudzki Tadeusz – 106; 107
- Rudzki Zdzisław (1899-1943) 106; 107
- Rutkowska Elwira z d. Grochowska (1975-) – 133B
- Rutkowski Eugen (1959-) – 133B
- Rycerska z d. Dzieduszycka Krystyna (1965 -) – 94; 95
- Rycerski Jan (1970-) – 94; 95
- Rzepecka z d. Targowska Wanda – 124a
- Rzepecki – 124a
- Schopper Otto – (1929-2015) – 130; 131; 132
- Schopper z d. Czarnek Maria (1951-2010) – 130; 131; 132
- Urodziła się w Krakowie. Ukończyła podstawową szkołę muzyczną w Krakowie, Liceum im. Króla Jana Sobieskiego, filologię rosyjską na Akademii Pedagogicznej w Krakowie. Pracowała na Uniwersytecie Jagiellońskim początkowo jako lektor języka rosyjskiego, a później w dziale kontaktów zagranicznych. W 1979 roku wyszła za mąż za obywatela Austrii Ottona Schoppera, inżyniera, specjalistę od farb i lakierów. Mieszkali początkowo w Wiedniu, a później w Baden, gdzie Maria (Dzidzia) zmarła i została pochowana na Cmentarzu Rakowickim w Krakowie.
- Seliga Józefa (1798- ?) z d. Jabłońska – 70
- Seliga Michał – 70
- Shasha David (1955-) – 24; 25
- Shasha Mathew (1998-) – 24; 25
- Shasha Nina (2000-) – 24; 25
- Shasha z d. Bielecka Zuzanna – 24; 25
- Sitarska z d. Treutler Katarzyna (1942-) – 30; 30A; 30B; 31; 31A; 31B; 130; 131; 132
- Urodziła się w Krakowie, gdzie chodziła do szkoły podstawowej i liceum (Nr 7 i 10), które ukończyła w 1960r. Na Uniwersytecie Jagiellońskim studiowała filologię polską, potem filologię angielską. Była parę razy po kilka miesięcy w Anglii celem doskonalenia języka. Pracowała jako nauczycielka w liceum o poszerzonym języku angielskim. Z uczniami organizowała wycieczki poznawcze do Anglii i Danii. W 1969 r. wychodzi za mąż za Jacka Sitarskiego. W 1992 r. poważna choroba zmusza ją do przejścia na

INDEX do DRZEWIA GENEALOGICZNEGO z krótkimi życiorysami niektórych osób - 166 -

rentę. W 1999 roku przeprowadzają się z mężem do Krzywczeki. Tam tworzy z domu i ogrodu, pełnego ozdobnych krzewów i kwiatów, gościnne miejsce spotkań rodziny i przyjaciół. Przyjeżdżają też wnuki z całymi klasami na wypoczynek, gry i zabawy.

SitarSKI Jacek (1944 -) – 30; 30A; 30B; 31; 31A; 31B; 130; 131; 132

Urodził się w Poroninie. Do szkoły chodził w Krakowie. Maturę w Liceum im. Króla Jana Sobieskiego zdał w 1961 roku. Studiował na Wydziale Budownictwa Lądowego Politechniki Krakowskiej, którą ukończył w 1967 r. Pracował w Przedsiębiorstwie Budownictwa Przemysłowego KRAK-BUD. Kierował pracami budowlanymi w kraju i za granicą (w Niemczech, Iraku, w Rosji). W 1991 r., na spółkę z kolegami, wykupił to przedsiębiorstwo i wykonywał wiele prac budowlanych (osiedla, budowy, restauracja zabytków), zatrudniając okresowo do dwustu pracowników. W 1998 r. kupił kilka działek na słabo zaludnionej, górskiej miejscowości Krzywczeka k/Dobczyc. Tam wiejską chałupę przebudował na wygodny dom, o wystroju dawnego dworku, otoczony dużym ogrodem.

Skoczyła Edward (? – 1981) – 124b; 125b

Skoczyła Jacek (1950-) – 124b; 125b

Urodził się w Ustroniu. Po rozwodzie rodziców wychowywany przez matkę (lekarz stomatolog) i babcię, Marię Przyłuską z Malczewskich. Po ukończeniu w Ustroniu szkoły podstawowej zamieszkał w Warszawie u brata swojej babci, byłego wojskowego, Michała Malczewskiego. Uczęszczał do męskiego liceum PAX-u. Po maturze rozpoczął studia na Wydziale Zootechniki w Wyższej Szkole Rolniczej w Krakowie. Po pierwszym roku zmienił kierunek studiów i ukończył Wydział Prawa na Uniwersytecie Śląskim w Katowicach. Po studiach rozpoczął pracę w Centrali Handlu Zagranicznego „Centrozap” na placówkach w Niemczech, a później w Austrii. Obecnie ma własną firmę zajmującą się automatyką przemysłową. Żona jest technikiem dentyścym, a córka ukończyła studia prawnicze i jest zatrudniona jako asystent w sądzie.

Skoczyła Katarzyna (1990-) – 124b; 125b

Skoczyła z d. Przyłuska Hanna (1918-2004) – 124b; 125b

Skoczyła z d. Sieradzka Bożena (1958-) – 124b; 125b

Sobieniak Jakub (2007 -) – 116; 117; 118

Sobieniak Janusz (1947 -) – 116; 117; 118

Sobieniak Julia (1997 -) – 116; 117; 118

Sobieniak Tomasz (1972 -) – 116; 117; 118

Sobieniak z d. Horodyska Anna (1947 -) – 116; 117; 118

Sobieniak z d. Krytusa Aleksandra (1976 -) – 116; 117; 118

Sokulska Czesława Adolfa z d. Modelska (1875-1944) – 11A

Sokulska Krystyna z d. Iwanicka (1907-1995) – 11A

Sokulski Czesław (1902-1985) – 11A

Sokulski Seweryn (1872-1945) – 11A

Solak Stanisław – 130; 131; 132

Solak [Hart] Piotr (1986-) – 130; 131; 132 – p. Hart

Solak (2-o v.); Majewska (1-o v.) z d. Tuziak Barbara (1946-2020) – 130; 131; 132

Ur. w Krakowie. Wykształcenie średnie. Pierwszy mąż: Janusz Majewski, z którym ma syna Macieja, oraz drugi mąż: Stanisław Solak, z którym ma syna Piotra Solaka (obecnie Hart).

Solopa Hanna (2013-) – 52; 53

Solopa Maciej – 52; 53

Solopa z d. Waltenberger Maja (1977 -) – 52; 53

Urodziła się w Warszawie. Do szkoły podstawowej i Liceum im. Stanisława Staszica chodziła w Warszawie. Maturę zdała w 1996 roku. Studiowała w Szkole Głównej Handlowej. Dyplom uzyskała w 2002 roku. Pracowała w firmach budowlanych (Bougues, Immobilier i inne). Ostatnio w firmie Grupa – LAR.

Solopa Zofia (2010 -) – 52; 53

Sołtan Jan (1910-1990) – 130; 131; 133; 133A; 133B

Sołtan Jan (1939 -) – 133A; 133B

Sołtan Janina z d. Sawczuk (1937-2010) – 133A; 133B

Sołtan Regina z d. Pruszyńska (1948-) – 133A; 133B

Sołtan z d. Werla Jadwiga, Przyłuska (2-o v.) (1915 – 2009) – 130; 131; 133; 133A; 133B

Sołtan Zygmunt (1941-) – 133A; 133B

Sołtys Jakub (2009-) – 94; 95

Sołtys Michał (2012-) – 94; 95

Sołtys Miłosz (1895-1945) – 116; 117; 118; 119

Sołtys Rafał (1981-) – 94; 95

Sołtys Stanisław (1921-1944) – 116; 117; 118; 119

Urodził się w Warszawie. Naukę rozpoczął w Gimnazjum im. J. Kochanowskiego w Radomiu. Przeniósł się do Gimnazjum Humanistycznego w Katowicach. W 1939 roku zdał maturę. We wrześniu, zamiast rozpocząć studia do Akademii Górniczej, dołączył jako ochotnik do Armii „Prusy” i z nią przekroczył granicę z Rumunią. Dotarł do Francji i tam ukończył szkolenie w Szkole Podchorążych w Guer. Po upadku Francji, ewakuowany do Anglii, szkolony w konspiracji ze specjalnością: dywersja. W styczniu 1943 r. został zrzucony do kraju jako oficer do zadań specjalnych i zajmował się odbiorem zrzutów. Używał pseudonimów „Sowa” i „Wojt”, a nazwisk „Lechicki”, i „Mirecki”. Dwukrotnie aresztowany, za pierwszym razem udało mu się uciec, za drugim Gestapo wzięło go i torturowało w więzieniu w Mielcu, a 8.06 1944 r. zastrzelono w celi więziennej w Rzeszowie. Odnaczony Krzyżem Orderu Virtuti Militari i Krzyżem Armii Krajowej. Po ekshumacji pochowany na Cmentarzu Katedralnym w Sandomierzu w Kwaterze Armii Krajowej. Więcej informacji można znaleźć w Internecie:

www.malopolskawiwojnie.pl/index.php?title=Sołtys Stanislaw

Sołtys z d. Ginowicz Izabela (1982-) – 94; 95

Sołtys z d. Malczewska Jadwiga (1901-1991) – 116; 117; 118; 119

Stachurska z d. Bielińska Marja Balbina (1857 - ?) – 126; 127

Stachurski Jan (1850 - ?) – 126; 127

Stachurski Jan (1878-1945) – 126; 127

Stachurski Jan (1920 - ?) – 126; 127

Staroń Sławomir (1960-) – 128; 129; 133

Staroń z d. Dziengielewicz Urszula (1960 -) – 128; 129; 133

Ukończyła po maturze dwuletnią szkołę ogrodniczą. Nie pracuje w zawodzie, jest sekretarką medyczną w częstochowskim szpitalu. Po rozwodzie sama wychowała córkę Joannę.

Starusiewicz – 128; 129

Starusiewicz (+ 1943) – 128; 129

Starusiewicz Krystyna (+ 1944) – 128; 129

Starusiewicz z d. Bielińska Zofia (1900-1937) – 128; 129

Staszalek Marian (1840-1918) 71; 104; 106; 107; 108; 109

Staszalek z d. Jabłońska Aurelia Karolina (1846-1918), 1v. Zychowicz 71; 104; 106; 107; 109; 109

Stępek Sebastian - 56; 57

Stępek Tosia [Antonina?] (2006 -) – 56; 57

Stępek z d. Święcicka Jadwiga (1982 -) – 56; 57 – p. Płocharska Jadwiga

Stobiecka Maria (1947 -) – 92; 93

Urodzona w Lesznie. Ukończyła Liceum Sióstr Urszulanek we Wrocławiu, natomiast filologię angielską na Uniwersytecie im. A. Mickiewicza w Poznaniu w roku 1973. Przez dwa lata pracowała jako lektor języka angielskiego na Politechnice Wrocławskiej. W 1974 r. została wysłana przez Politechnikę Wrocławską na 9-miesięczne stypendium do Stanów Zjednoczonych. Od 1976 r. mieszka w Anglii. Obecnie na emeryturze.

Stobiecka z d. Bojanowska Eleonora (1921-2008) – 92; 93; 94; 95

Urodzona w majątku Niechlód w Wielkopolsce. Do II Wojny Światowej mieszkała w Niechłodzie. Do gimnazjum i szkoły średniej początkowo uczęszczała w Poznaniu, a później w Lesznie Wielkopolskim. W 1939 r. wyjechała z matką i rodzeństwem do majątku swojej ciotki Marii Jabłońskiej do Usarzowa. W 1941 r. podjęła pracę w sklepie (odpowiednik naszego supermarketu) w Starachowicach. Ze względu na bardzo dobrą znajomość języka niemieckiego została jego kierowniczką. Działała w AK – pseudonim „Teresa”. W Starachowicach znalazła mieszkanie dla całej rodziny. W 1943 r. (21 sierpnia) została aresztowana i wywieziona razem ze swoją kuzynką, Anną Żółtowską, do obozu w Oświęcimiu, gdzie była przez 18 miesięcy. Z Oświęcimia-Brzezinki wywieziona ją do obozu w Ravensbrück (6 miesięcy). W maju 1945 wróciła do Poznania. W 1946 r. wyszła za mąż za Karola Stobieckiego, prawnika i artystę malarza. Po ślubie zamieszkała w Lesznie, gdzie

w 1947 r. urodziła pierwszą córkę, Marię. W 1948 r. Eleonora i Karol przenieśli się do Wrocławia. W 1956 r. urodziła się druga córka, Joanna. Od 1962 r. przez 16 lat prowadziła kiosk „RUCH” w gmachu Uniwersytetu Wrocławskiego. W 1970 r. odwoowała. Zmarła 20 lutego 2008 r. we Wrocławiu, gdzie została pochowana obok swego męża na Cmentarzu św. Wawrzyńca.

Stobiecki Karol (1908-1970) – 92; 93; 94; 95

Urodził się w Tarnopolu. W latach 1926-1932 odbył studia prawnicze na Uniwersytecie Jana Kazimierza we Lwowie, studiując równocześnie malarstwo u prof. Stanisława Batowskiego. Pracował jako prawnik i jednocześnie malarz. W okresie wojny przebywał początkowo we Lwowie, później w Krośnie, utrzymując się z malarstwa. W 1945 r. przyjechał do Leszna. Tam spotkał (poznana wcześniej latem 1942 r. w majątku Łukasiewiczów w Sulistrowej koło Krosna) Eleonorę Bojanowską i ożenił się z nią w 1946 r. Organizował muzeum i wspólnie z Leonem Rozpędowskim namalował panoramę „Bitwa na Psim Polu” wystawianą na Wystawie Ziem Odzyskanych we Wrocławiu, do której przeniósł się w 1948 r. i pracował w Prezydium Wydziału Kultury WRN i w Muzeum Śląskim. Jednocześnie prowadził lekcje rysunku w Ognisku Plastycznym we Wrocławiu, którego został dyrektorem w roku 1963. Wystawiał we Wrocławiu, Poznaniu, Szczecinie i Warszawie. Tematami jego prac były pejzaże, portrety, a w szczególności motywy batalistyczne. Zmarł we Wrocławiu i tu spoczywa na Cmentarzu św. Wawrzyńca.

Sulima Andrzej (1972-) – 92; 93

Sulima Leon (2012-) – 92; 93

Sulima Stefania (2013-) – 92; 93

Sulima z d. Haller Maria (1984-) – 92; 93

Sułowska z d. Dakowicz Barbara (1948 -) – 116; 117; 119

Sułowski Jerzy (1945 -) – 116; 117; 119

Suppanz Heinz – 131; 133

Suppanz z d. Treutler Wiesława (ok 1926 - ?) – 130; 133

Sygoska z d. Przyłuska Grażyna (1959 -) – 130; 131; 133; 133A; 133B

Sygoski Marek (1948 -) – 130; 131; 133; 133A; 133B

Szagzdowicz Aleksander (1907-1998) – 124; 125

Szagzdowicz Tadeusz – 124; 125

Szagzdowicz Janina – 124; 125

Szagzdowicz Maria – 124; 125

Szagzdowicz z d. Targowska Zofia (1928-1992) – 124; 125

Szczawińska z d. Jabłońska Helena – 105

Szczawiński Antoni – 105

Szczotkowska z d. Wietrzykowska, 1-o voto Borowska Maria Eustachia (1886-1959) – 20; 21; 22; 23

Urodziła się w Klonowcu k/Radomia (dziś wchodzi w skład gminy Skaryszew). Na naukę wysłano ją do Warszawy na pensję Jadwigi Kotwickiej, której 4-letnie gimnazjum ukończyła w 1903 roku. W 1909 r. wyszła za mąż za

INDEX do DRZEWA GENEALOGICZNEGO z krótkimi życiorysami niektórych osób

- 167 -

lekarza z Radomia Adama Borowskiego. Małżeństwo zamieszkało w osadzie Grodziec (dziś dzielnica Będzina), gdzie Adam leczył górników i ich rodziny. W 1910 r. urodził się im syn – Adam. Wojna była dla Marii bardzo trudnym okresem. Mąż został powołany do armii rosyjskiej, a Niemcy i Austriacy zajęli Grodziec. Maria z czteroletnim synem i czternastoletnią siostrą Janiną pracowała jako nauczycielka i zaczęła pisać dziennik, notując zmieniające się wydarzenia wojenne. W 1918 roku zmarł jej mąż. W 1923 roku wyszła ponownie za mąż za Zygmunta Szczotkowskiego, dyrektora kopalni Janina w Libiążu. W 1924 roku urodziła się im córka Anna. Mąż Marii wybudował w Bieżanowie (dziś dzielnica Krakowa) dom, do którego w 1939 r. przeprowadziła się Maria. Dom ten w czasie wojny był schronieniem dla wielu osób z rodziny. Zmarła we Wrocławiu, gdzie przeprowadziła się do córki. Pochowana na cmentarzu bieżanowskim, obok męża Bardziej szczegółowy życiorys Marii napisał jej wnuk Juliusz Zieliński pt. "Maria Eustachia Wietrzykowska", umieszczony na stronie rodzinnej wietrzykowski.net w dziale Bibliografia Rodzinna.

Szczotkowski Zygmunt (1877-1943) – 20; 21

Urodził się w Warszawie jako syn Stefana i Marii Filomeny z d. Kolbe. Rodzina Stefana pochodziła z Inflant, gdzie, za udział w Powstaniu Styczniowym, utraciła majątek Stefanopole k/Rybiszek i została wywieziona w głąb Rosji. Po kilku latach powrócili, Stefan ożenił się, ale wkrótce zmarł, gdy Zygmunt miał 2 lata. Zygmunt rozpoczął naukę we Włodawku, a po przeprowadzce do Warszawy zdał tam w 1896 r. maturę w gimnazjum realnym, następnie studiował w Leoben, uzyskując w 1900 r. dyplom inżyniera górnikarza. Pracował jako inżynier górnik w kopalniach Zagłębia, był pierwszym polskim dyrektorem kopalni "Janina" w Libiążu. Po krótkim pobycie we Francji i Belgii wrócił do kraju i do II Wojny Światowej pracował w przemyśle na kierowniczych i dyrektorskich stanowiskach. W 1937 r. otrzymał Krzyż Kawalerski Polonia Restituta za zasługi dla rozwoju przemysłu polskiego. Był dwukrotnie żonaty, drugą jego żoną była Maria z Wietrzykowskich, *primo voto* Borowska, z którą ożenił się w 1923 roku. Więcej informacji na [Wikipedii](#).

Szindler Iwona z d. Konieczny (1959-) – 136; 137

Szindler Zdzisław (1962-) – 136; 137

Szkopińska Jadwiga z d. Sołtan (1-o v. Wróbel, 2-o v. Kubacka, 4-o v. Fuksiewicz), (1944-)– 133A; 133B

Szkopiński Adam (1947-2012) – 133A; 133B

Szymanderska Joanna (1967-) – 108; 109

Szymanderska Urszula (1977-) – 108; 109

Szymanderska z d. Gierycz Elżbieta (1915-1977) – 108; 109

Szymanderska z d. Kuchnio Hanna (1944-2014) – 108; 109

Urodzona w Rykach, publicystka, autorka książek kulinarnych. W 1979 r. napisała pierwszą książkę kucharską,

Po 10-cio letniej przerwie pisze ich bardzo wiele. Jej dorobek można zobaczyć w Wikipedii. Zamężna z Witoldem Szymanderskim. Ginie w wypadku samochodowym w 2014 roku. Pochowana na cmentarzu w Pyrach.

https://pl.wikipedia.org/wiki/Hanna_Szymanderska

Szymanderska z d. Łuczak Wanda (1939-) – 108; 109

Szymanderski Jacek (1945-) – 108; 109

Urodził się w Radomiu. Ukończył Liceum św. Augustyna w Warszawie; w latach 1962-1968 studiuje socjologię na Uniwersytecie Warszawskim. Od 1977 r. działał w opozycji (KOR. „Solidarność”). Więziony za działalność opozycyjną. Poseł na Sejm X kadencji. Więcej informacji w Wikipedii.

Szymanderski Roman (1887-1963) – 108; 109

Szymanderski Witold (1941-2011) – 108; 109

Szymańska [Amer] Katarzyna (1971-) – 22; 23

Szymańska z d. Daniłowicz Anna (1962-) – 22; 23

Szymańska z d. Idzikowska Maria (1928-) – 22; 23

Szymańska (1-o v.) z d. Jabłońska Maria (1880-?), Gierycz (2-o v.) – 108; 109 – p. Gierycz (2-o v.) Maria z d. Jabłońska (1880-?), 1-o v. Szymańska

Szymański – 108; 109

Szymański Jan (1918-) – 22; 23

Szymański Michał (1992-) – 22; 23

Szymański Piotr (1964-) – 22; 23

Ślusarz Andżelika (2001-) – 116; 117; 118

Ślusarz Mariusz (1967-) – 116; 117; 118

Ślusarz z d. Sobieniak Ewa (1977-) – 116; 117; 118

Światło – 16; 17

Światło z d. Dąbrowska Krystyna (1919-?) – 16; 17

Święcicka z d. Kubiak Kinga – 56; 57

Święcicka z d. Woyciechowska Zofia (1950-) – 50; 51; 54; 55; 56; 57; 58; 59

Urodziła się w Glucholazach. Do szkoły chodziła w Otuchowie. Maturę uzyskała w 1969 r. We Wrocławiu ukończyła pomaturalne Technikum Rehabilitacji. Od 1974 roku pracowała w szpitalu na ul. Stepińskiej w Warszawie. W 1978 r. ukończyła zaoczne studia na Akademii Medycznej w Poznaniu. W 1977 r. wychodzi za mąż i po odchowaniu czwórki dzieci podejmuje pracę w ortopedii w szpitalu brodnowskim. Prowadzi też na Uniwersytecie Warszawskim ćwiczenia ze studentami z zakresu rehabilitacji. Święcicki Czesław (1948-) – 50; 51; 54; 55; 56; 57; 58; 59

Urodził się w Warszawie, gdzie chodził do szkoły i maturę zdał w 1966 r. Studiował 1 rok fizykę na Uniwersytecie Warszawskim, następnie 5 lat teologii na ATK (Akademia Teologii Katolickiej, dziś Uniwersytet im. Stefana Wyszyńskiego). W tym czasie zaliczył 4 lata Seminarium Duchownego (1967-1971). Nie kontynuuje tego kierunku i w 1977 roku żeni się z Zofią Woyciechowską. Kończy 2-letnie policealne studia samochodowe i przez 5 lat pracuje jako mechanik samochodowy. Kończy kurs przystosowania do zawodu stolarza, planując prace przy odbudowie

Zamku Królewskiego w Warszawie. Pracuje tam 5 lat do 1988 roku, między innymi wykonując elementy Sali Tronowej. Od 1988 r. zaczyna pracę w "nieruchomościach", początkowo szukając miejsc na stacje benzynowe, z czasem stając się licencjonowanym zarządcą nieruchomości. Od 2014 roku na emeryturze, ale dalej w miarę potrzeby i sił zajmuje się nieruchomościami.

Święcicki Wojciech (1983-) – 56; 57

Po zdaniu matury w 2007 roku rozpoczyna studia archeologii na Uniwersytecie im. Stefana Wyszyńskiego w Warszawie, których nie kończy. Podejmuje się dorywczo różnych zajęć, jak prowadzenie stoiska handlowego w Galerii Handlowej, czy w testowaniu urządzeń w firmie Orange. Obecnie pracuje w firmie PRICE WATERHAUS COOPERS.

Świętochowska z d. Jabłońska Katarzyna (1795-1855),

1v. Buczkiewicz – 70; 71; 104

Świętochowski Baltazar – 70; 71; 104

Świśtowska z d. Ginowicz Anna (1983-) – 94; 95

Świśtowski Bartłomiej (1983-) – 94; 95

Świśtowski Stanisław (2007-) – 94; 95

Targowska Agata (2007-) – 87; 88; 89

Targowska Aniela (1863-1905) – 124; 125; 124b; 125b

Targowska Barbara (1934-) – 87; 88; 89; 124; 125

Urodziła się w Chwałowicach, pow. Iłża. W czasie wojny, ze względu na bezpieczeństwo, rodzice często zmieniali miejsce zamieszkania, zatrzymując się u rodziny lub przyjaciół. Po wojnie rodzice zamieszkali w Starachowicach. Barbara pierwsze klasy przerabiała w domu, a w 1945 r. poszła do 5 klasy, gdy w Starachowicach uruchomiono szkołę podstawową. Ojciec dostał pracę w Nowym Stawie na Żuławach i tam Barbara uczyła się w Technikum Rolniczo-Hodowlanym. W 1953 roku rozpoczęła studia na Wydziale Historii Uniwersytetu Toruńskiego, uzyskując tytuł magistra filozofii w 1957 r. Pracowała w szkole podstawowej w Gdańsku, ucząc historii początkowo w szkole nr 49, potem nr 68 – aż do emerytury w 1987.

Targowska Dorota (2003-) – 87; 88; 89

Targowska Ewa (1986-) – 120; 121

Targowska Franciszka (1978-) – 120; 121

Targowska Halina – zakonnica (1899-) – 124; 125

Targowska Izabela (1945-) – 112; 113

Targowska Jadwiga (1908-) – 124; 125

Targowska Janina (1911-1919) – 124; 125

Targowska Joanna (1978-) – 120; 121

Targowska Stefania (1986-) – 120; 121

Targowska Teofila (1854-1914) – 112; 113

Targowska z d. Bielińska Józefa (1858 – 1901) – 112; 113; 114; 115; 116; 117; 118; 119; 120; 121; 126; 127

Targowska z d. Bronikowska Zofia – 124a

Targowska z d. Bukowska Aleksandra – 124a

Targowska z d. Czarna Wanda (? -1927) – 112; 113; 124; 125; 124b; 125b

Targowska z d. Dąbrowska Magdalena – 112; 113; 124; 124a; 125

Targowska z d. de Messa Juliette – 112; 113

Targowska z d. Descours Koleta – 112; 113; 114; 115

Targowska z d. Dutreppi Lucyna (1873-1950) – 124; 125; 124b; 125b

Targowska z d. Falkowska Helena – 112; 113

Targowska z d. Fogel Anna Maria (1-o v. Przeworska) – 112; 113

Targowska z d. Grochowska Wiśniewska Urszula (1930-) – 87; 88; 89; 124; 125

Urodziła się w Czersku k/Chojnic. Do szkoły podstawowej zaczęła chodzić w Tczewie. W 1939 roku rodzina została wysiedlona w okolice Siedlec. Ojciec został zamordowany przez Niemców, a matka powtórnie wyszła za mąż w 1942 r. Urszula znalazła się w Lublinie, gdzie chodziła do szkoły podstawowej i na komplety Tajnego Nauczania. Po wojnie rodzina zamieszkała w Opolu, gdzie ojczym organizował spółdzielczość, a Urszula tam zrobiła małą maturę, a dużą w Gnieźnie w 1950 r. W Gdańsku studiowała w Wyższej Szkole Pedagogicznej, a później na Uniwersytecie Toruńskim, gdzie uzyskała tytuł magistra polonistyki. Pracowała w szkolnictwie w Gdańsku, kolejno jako bibliotekarka, nauczycielka, wizytatorka. Na emeryturę przeszła w 1982 roku, pracując dalej społecznie. Wyszła za mąż w 1952 roku za Krzysztofa Targowskiego.

Targowska z d. Hemiczek Anna – 112; 113; 114; 115

Targowska z d. Jankowska Renata – 87; 88; 89

Targowska z d. Komorowska Magdalena – 112; 113

Targowska z d. Kwiek Janina (? -1944) – 124; 125

Targowska z d. Lipińska Salomea (? -1853) – 112; 113; 124; 124a; 125; 124b; 125b

Targowska z d. Malczewska Maria Janina (1884-) – 124; 125; 124b; 125b

Targowska z d. Malinowska Emilia – 112; 113; 124; 124a; 125; 124b; 125b

Targowska z d. Mińczykowska Katarzyna – 87; 88; 89

Targowska z d. n/n Sabrina – 120; 121

Targowska z d. n/n Wioletta – 120; 121

Targowska z d. Nehring Renata (1930-2016) – 120; 121

Urodziła się w Warszawie, gdzie chodziła do szkoły podstawowej, a program liceum przerabiała na Tajnych Kompletach Nauczania u Sióstr Niepokalanek. W 1948 roku zdała maturę w liceum prowadzonym przez Siostry Niepokalanki w Sobiecinie, który jest teraz dzielnicą Wąbrzycha. W 1952 roku ukończyła filologię romańską na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie. Po wyjściu za mąż za Jerzego Targowskiego, początkowo mieszkali w Krakowie, a w 1960 roku przenieśli się do Sandomierza, gdzie Rena, po odchowaniu dzieci, uczyła francuskiego w Liceum im. Jana Długosza, a także w Liceum im. Tadeusza Kościuszki.

Targowska z d. Olechowska Maria – 112; 113

INDEX do DRZEWA GENEALOGICZNEGO z krótkimi życiorysami niektórych osób

- 168 -

Targowska z d. Ostrowska Maria Kornelia (1865-1933) – 124; 125; 124b; 125b
 Targowska z d. Patkowska Helena (1893-1981) – 112; 113; 114; 115; 120; 121
 Targowska z d. Pintał Halina (1954 -) – 120; 121
 Targowska z d. Podlewska Joanna (1749-1814) 112; 113; 114; 115; 124a
 Targowska z d. Różalska Magdalena – 120; 121
 Targowska z d. Rudzka Stefania (1823-) – 124a
 Targowska z d. Rzeczycka Józefa – 112; 113; 114; 115; 124; 124a; 125
 Targowska z d. Skibniewska Jadwiga 112; 113; 114; 115
 Targowska z d. Sokół Anna (1958 -) – 87; 88; 89
 Targowska z d. Szoppe Danuta (1926 -) – 120; 121
 Targowska z d. Szymańska Anna (1954 -) – 120; 121
 Targowska z d. Świeczkowska Agnieszka – 87; 88; 89
 Targowska z d. Targowska Janina (1900-1981) – 124; 125
 Tamowska z d. Targowska Maria 112; 113
 Targowska z d. Trejnis Aleksandra (1957 -) – 87; 88; 89
 Targowska z d. Trzetrzezińska Irena (1858-1952) 112; 113; 114; 115
 Córka Józefa i Teodozji z Dąbskich. Aktywna działaczka społeczna. Przed rokiem 1905 otworzyła w Winiarach ochronkę dla wiejskich dzieci, gdzie prowadziła też tajne nauczanie języka polskiego. W 1914 r. staraniem Ireny powstała w Sandomierzu Żeńska Szkoła Rolnicza. W 1918 r. była współzałożycielką gimnazjum w Sandomierzu i Męskiej Szkoły Rzemiosł w Zawichoście. Podejmowała wiele innych inicjatyw społecznych, m.in. opłacała edukację Janowi Smole, który został posłem na sejm z Polskiego Stronnictwa Ludowego „Wyzwolenie”. Za liczne zasługi odznaczona została Złotym Krzyżem Zasługi i orderem „Pro Ecclesia et Pontifice”. Wzięła na wychowanie 8-letnią dziewczynkę, Oleńkę, córkę kuzyna jej męża (później to była moja [Marii Łempickiej z d. Wietrzykowskiej] mama – Aleksandra Wietrzykowska z d. Targowska), która w jednym roku straciła oboje rodziców. Bardzo się ze sobą związały, a Oleńka towarzyszyła jej nieraz, gdy wybierała się w podróże (np. do sanatorium). Winiary zostały zrównane z ziemią w czasie inwazji Armii Radzieckiej w 1944 r., a po parcelacji Irena przeniosiła się do swojej wili do Krakowa, gdzie zmarła w 1952 r. Została pochowana na Cmentarzu Rakowickim w Krakowie. Przez bliższą i dalszą rodzinę nazywana Bunią.
 Targowska z d. Woyciechowska Anna (1863-1933) – 124; 125; 124b; 125b
 Targowska z d. Wrzesińska Janina (1904-1972) – 86; 87; 88; 89; 90; 91; 124; 125
 Targowska z d. Zalewska Jadwiga Florentyna (1899-1980) – 98; 99; 112; 113; 114; 115; 120; 121;
 Targowska z d. Ziemińska Pulcheria (1820-1881) 112; 113; 114; 115
 Targowski Andrzej (1917 -1995) 112; 113
 Targowski Antoni (1783-1861) 112; 113; 124; 124a; 125

Targowski Antoni (1818-1892) 112; 113
 Targowski Bogdan (1931 -) – 124; 125
 Targowski Bogumił (1887-1954) - 112; 113; 114; 115; 120; 121
 Targowski Henryk (1896-1976) – 98; 99; 112; 113; 114; 115; 120; 121
 Urodził się przypuszczalnie w majątku Góry Wysokie k/Sandomierza. W 1901 r. oboje jego rodzice zmarli: ojciec w maju na serce, a matka we wrześniu na płucę (gruźlica). Henryk, najmłodszy z sześciorga dzieci, miał wtedy 5 lat. Zaistniała trudna sytuacja, jak postąpić z zadłużonym majątkiem, dzierzawionym przez zmarłego ojca i co z jego dziećmi. Opisuje to Regina, starsza siostra Henryka, w broszurze „*Saga Rodu Targowskich*”. Ostatecznie Henryk został oddany na wychowanie do Teofilii Targowskiej, siostry jego ojca. Przypuszczalnie do szkoły chodził w Sandomierzu. Ukończył 3-letnią Wyższą Szkołę Rolniczą w Dublinach. Często zmieniał dzierzawy, o czym pisze jego syn Jerzy w książce „*Ankieta Ostatniego Szwoleżera*”. Przez wiele lat był administratorem majątków hr. Tarnowskiego. Choć nie miał wykształcenia prawniczego, wyspecjalizował się w prawie i wielu osobom pomógł, wygrywając rozprawy sądowe. Po rozejściu się z żoną kupił dom w Zaklikowie i tam pozostawał do śmierci. Zdobył sobie duże uznanie i szacunek. Zwano go żartobliwie „cadyk zaklikowski”. Pochowany na cmentarzu w Zaklikowie.
 Targowski Hermenegild (1734-1832) 112; 113; 114; 115; 124a
 Targowski Jakub (2005 -) – 87; 88; 89
 Targowski Jan (1858-1902) – 124; 125; 124b; 125b
 Targowski Jan (syn Antoniego) – 124a
 Targowski Jan (syn Rafała) – 124a
 Targowski Janusz (1902-1995) – 124; 125
 Targowski Jerzy (1923-2003) – 120; 121
 Urodzony w Zalesiu k/Sandomierza. Dzieciństwo i młodość opisuje barwnie w książce pt. „*Ankieta Ostatniego Szwoleżera*” wydanej w 2002 (drugi nakład w 2009 r.). Do szkoły chodził tam, gdzie aktualnie przebywali jego rodzice. Wspomina o gimnazjum w Kraśniku, Krakowie, Rabce, gdzie zastał go początek wojny. Rodzice rozeszli się. Matka zamieszkała w rodzinnym Zalesiu, a ojciec kilka razy zmieniał dzierzawione majątki, lub zatrudniał się jako zarządca majątków hr. Tarnowskiego. Dzięki temu Jurek przed wojną poznał wiele młodzieży z okolic Sandomierza i Zaklikowa, gdzie ostatecznie osiedlił się jego ojciec. Wychowany na wsi, w otoczeniu przyrody, opisuje bez troski życie, jakie przed wojną wiodła młodzież z okolicznych majątków. Wszystko diametralnie zmieniła wojna. Większość tej młodzieży zaangażowała się w walkę partyzancką w AK (Armia Krajowa), a Jurek, który od dzieciństwa wyniósł miłość do koni, okupację spędził w siodle, w służbie łączności AK. Armia Czerwona przyniosła nam „wyzwolenie” z niemieckiej okupacji, ale płaciliśmy za to wysoką cenę. Naiwnością było mniemanie, że mając

wspólnego wroga: Niemców, Armia Radziecka będzie naturalnym sprzymierzeńcem AK. Wszyscy zidentyfikowani AK-owcy zostali wywiezieni do lagru w głąb Rosji. Jurek spędził tam półtora roku. Po wojnie bytemu AK-owcowi nie było łatwo. Próba odbudowy Zalesia, kosztem ogromnego wysiłku, nie powiodła się, gdyż celem nowej władzy, było zniszczenie „kulaków”, a za takie gospodarstwo uznano Zalesie. Jakiś czas zajmował się wyszukiwaniem i kupnem zabiedzonych koni i po ich odkarmieniu sprzedaży z zyskiem. W latach pięćdziesiątych kilka lat mieszkał z nowo poślubioną żoną w Krakowie, pracując w PZU. W Szkole Głównej Planowania i Statystyki w Warszawie skończył zaoczne studia w zakresie ekonomii transportu samochodowego. W końcu lat pięćdziesiątych przeprowadził się do Sandomierza i zamieszkali w rynku w rodzinnym domu żony. W domu tym urządzili tzw. „Górkę literacką”, w której często gościli znanych literatów, artystów, aktorów. Pracował społecznie, był radnym miasta. Pochowany na cmentarzu katedralnym w Sandomierzu.
 Targowski Józef (1781-1820) – 112; 113; 114; 115; 124; 124a
 Targowski Józef (1884-1952) 112; 113; 114; 115
 Urodzony w rodzinnym majątku Winiary w Ziemi Sandomierskiej. Polski polityk i dyplomata II Rzeczypospolitej; Charge d'affaires RP w Japonii (1919-1921), Senator (1930-1935). Przynależność partyjna: BBWR (Bezpartyjny Blok Współpracy z Rządem). Żona Koleta Descours wniosła mu w posagu majątek Czyżów Szlachecki, w którym przyjmował wybitne osobistości ze świata kultury i polityki. Po wojnie mieszkał z rodziną w Sulejówku, publikował tam w pismach katolickich i pracował jako tłumacz. Pochowany na cmentarzu w Sulejówku. Więcej informacji w Wikipedii: http://pl.wikipedia.org/wiki/Jozef_Targowski.
 Targowski Józef Feliks (1821-1889) 112; 113; 114; 115
 Targowski Józef Henryk (1849-1901) 112; 113; 114; 115; 116; 117; 118; 119; 120; 121; 126; 127
 Targowski Józef Michał (1865-1925) – 124; 125; 124b; 125b
 Targowski Józef (syn Antoniego) – 124a
 Finansista i filantrop. Sprzedał ziemię w Tworkach k/Pruszkowa z przeznaczeniem na zakład leczniczy dla umysłowo chorych - istnieje do dzisiaj.
 Targowski Juliusz (1850-1928) 112; 113; ; 114; 115
 Naukę rozpoczął w gimnazjum w Lublinie, później w gimnazjum w Radomiu. Dwa lata studiów prawniczych w Liège, a później rolnictwo na Akademii Rolniczej w Warszawie. W 1875 r. otrzymał od ojca majątek Potok, który sprzedał, a kupił duży majątek Winiary. Rozbudował zaniedbane gospodarstwo, wybudował wały chroniące przed systematycznymi wylewami Wisły, uzyskując żyźne ziemie mady. Zaprowadził na dużą skalę hodowlę owiec karakułów. Pochowany w krypcie kościoła poklasztorowego w Zawichoście.
 więcej:

<http://genealogia.wietrzykowski.net/Targowski-Juliusz.Franciszek.pdf>

Targowski Juliusz (1912-2004) 112; 113

Urodził się w Buczkow, majątku ojca. W czasie I Wojny Światowej Buczek został zniszczony, a rodzina przeniosła się do Czyżowa, który był posagiem matki Juliusza, Kolety Descours. W 1922 r. na czas remontu pałacu w Czyżowie rodzina zamieszkała w Pałacyku Myśliwskim w Łazienkach, który ojciec Juliusza dostał do dyspozycji. W 1927 r. Juliusz został oddany na stancję do Krakowa i uczęszczał do Gimnazjum im. H. Sienkiewicza. Maturę Juliusz zdał w 1931 r. We wrześniu rozpoczął naukę w Szkole Rolniczej w Cieszynie, ale po trzech miesiącach zrezygnował na korzyść praktyki rolniczej w dobrach Andrzeja Potockiego w Międzyrzeczu. W 1932 r. zapisał się na Wydział Rolniczy Uniwersytetu Jagiellońskiego. Studia ukończył w 1936 r. i rozpoczął pisanie pracy magisterskiej na temat hodowli owiec – karakułów. Czyżów trzeba było opuścić w 29. 07. 1944 r, gdy zbliżał się front; wyjazd z kraju i wybór drugiej ojczyzny - Brazylia. Tam Juliusz został zaangażowany do biura rachunkowości hotelu „Vogue”, zastępując równocześnie, w razie potrzeby, barmana. Andrzej Tarnowski za przywiezioną biżuterię zamierzał kupić niedużą farmę i zaproponował Juliuszowi jej administrację. Pozostając w Brazylii aż do swej śmierci w 2004 r. Swoje burzliwe życie opisuje w książce *Wspomnienia*, wydanej w 1997 r.
 Targowski Kacper (2012-) – 87; 88; 89
 Targowski Karol - ksiądz – 124a
 Targowski Karol (1810-1861) – 124a
 Powstaniec Listopadowy. By uniknąć zsyłki na Syberię, emigruje do Ameryki. Tam się ożenił, miał jednego syna. Więcej w Sadze Rodu Targowskich Reginy Bujakowej.
 Targowski Kazimierz (1912-2007) – 124; 125
 Targowski Krzysztof (1928-2021) – 87; 88; 89; 124; 125 – senior
 Urodził się w Zwoleniu, gdzie jego ojciec, po studiach w SGGW, objął pierwszą posadę w Szkole Rolniczej. Wkrótce ojciec Krzyszta został przeniesiony jako dyrektor Szkoły Rolniczej w Chwałowicach. Przy babci Jadzi Wrzesińskiej nauczył się początków gry na fortepianie, a jeden z nauczycieli zaczął przerabiać z nim pierwszą klasę. W 1937 r. ojciec został przeniesiony do szkoły w Trzyciążu k/ Wolbromia. Tam, z powodu prymitywnych warunków nauki, Krzysztof znalazł się w Kaniem, gdzie uczył się wraz ze swoim kuzynem Jaśkiem Kruszewskim, do którego zaangażowano specjalną nauczycielkę. W czasie wojny, w Trzyciążu uczył Krzysztofa były student AGH, Zygmunt Polak. Zagrożenie ze strony Niemców spowodowało, że rodzice z Krzysztofem musieli opuścić Trzyciąż i znaleźli wtedy schronienie u znajomych i rodziny, bliższej i dalszej, między innymi w Starachowicach, Brzeziu, Górach Wysokich. W Starachowicach już w 1945 roku uruchomiono gimnazjum i otworzyła się możliwość dalszej nauki i zdania matury. Wtedy też ujawnił się u Krzysztofa talent

INDEX do DRZEWA GENEALOGICZNEGO z krótkimi życiorysami niektórych osób - 169 -

poetycki i powstawały wiersze satyryczne. Po zdaniu matury w Starachowicach, Krzysztof pojechał do Nowego Stawu, na Żulawach, gdzie ojciec dostał posadę inspektora plantacji buraków cukrowych. W 1947 roku rozpoczął studia na Wydziale Budowy Okrętów Politechniki Gdańskiej i w tym czasie poznał swoją młodzieńczą miłość, która została później jego żoną. Ślub odbył się zaraz po ukończeniu studiów i otrzymaniu pierwszej pracy w Zakładach Mechanicznych w Elblągu. Później praca w Stoczni Gdańskiej, do emerytury. Dorobili się dwóch synów, czterech wnuków i siedmiu prawnuków, którzy wszyscy stawiają się w komplecie na każde Święta i uroczystości rodzinne. Szczegółowy życiorys Krzysztofa opisany jest w książce pt. *Wspomnienia* wydanej w 2002 r. Warto się z nią zapoznać.

Targowski Krzysztof (1980 -) – 87; 88; 89 – wnuk Krzysztofa seniora

Targowski Maciej (1954 -) – 120; 121

Targowski Marcin (1980 -) – 87; 88; 89

Targowski Marian – 124a

Targowski Mateusz (1981 -) – 120; 121

Targowski Michał (1954 -) – 120; 121 – syn Wojciecha T. z Sandomierza

Targowski Michał (1955 -) – 87; 88; 89 – syn Krzysztofa seniora z Gdańska

Urodził się w Elblągu, gdzie uczęszczał do szkoły. W 1973 roku zdał maturę, a 1976-1980 studiował na Wydziale Biologii i Nauk o Ziemi Uniwersytetu Gdańskiego, specjalizacja w zakresie ekologii zwierząt. Od 1979 r. pracuje w Miejskim Ogrodzie Zoologicznym Wybrzeża, od 1991 jako jego dyrektor. Więcej informacji w [Wikipedii](#).

Targowski Michał (1979 -) – 87; 88; 89 – wnuk Krzysztofa seniora z Gdańska

Targowski Mikołaj (2005 -) – 87; 88; 89

Targowski Oliwier (2013 -) – 120; 121

Targowski Patryk (2005 -) – 87; 88; 89

Targowski Rafał (1822-1892) – 124a

Właściciel Sarniej Zwoli. O miejscu tym pięknie pisała Janina Bojarska z Nowakowskich w swoich "Wspomnieniach z Sarniej Zwoli". p. Bibliografia Rodzinna

Targowski Stanisław Marian (1909-1942) – 124; 125

Targowski Stanisław z Osali (1825-1882) – 112; 113; 124; 124a; 125; 124b; 125b

Urodził się w rodzinnym majątku w Osali k/Polańca. Studiował w Instytucie Gospodarstwa Wiejskiego w Puławach. Dał się poznać jako dobrze zapowiadający się agronom i utalentowany organizator. Został zatrudniony jako administrator majątku hr. Przeździeckiego w Policznie. W 1883 roku ożenił się z Wandą Czarnocką. Znakomicie gospodarował majątkiem, uprzemysławiając go i zakładając stawy rybne. Równocześnie wraz z żoną dbali o podniesienie oświaty na wsi, za co Wanda Targowska została uhonorowana odznaczeniem Orderu Polonia Restituta. Więcej o działalności Targowskich w Policznie napisała

Eugenia Januszewicz – podano to w "Bibliografii Rodzinnej".

Targowski Stanisław z Policzny (1855-1938) – 112; 113; 124; 125; 124b; 125b

Urodził się w rodzinnym majątku w Osali k/Polańca. Studiował w Instytucie Gospodarstwa Wiejskiego w Puławach. Dał się poznać jako dobrze zapowiadający się agronom i utalentowany organizator. Został zatrudniony jako administrator dużego majątku hr. Przeździeckiego w Policznie. W 1883 roku ożenił się z Wandą Czarnocką. Znakomicie gospodarował majątkiem, uprzemysławiając go, prowadząc hodowlę bydła rasowego, trzody chlewnej, zakładając stawy rybne. Równocześnie wraz z żoną dbali o podniesienie oświaty na wsi, za co Wanda Targowska została uhonorowana odznaczeniem Polonia Restituta. Więcej o działalności Targowskich w Policznie napisała Eugenia Januszewicz – podano to w dziale Bibliografia Rodzinna na stronie wietrzykowski.net. Oboje zostali pochowani na cmentarzu w Policznie.

Targowski Stefan (1898-1994) – 86; 87; 88; 89; 90; 91; 124; 125

Urodził się w Łukawie k/Sandomierza. Matką jego była Anna Woyciechowska, siostra Stanisława Woyciechowskiego, stąd jego częste kontakty i przyjaźnie z rodziną Woyciechowskich z Kaniego. Szczególnie przyjaźnił się z Włodzimierzem, którego był mistrzem w grze na fortepianie. Grał wyłącznie ze słuchu i głównie muzykę taneczną. Brał udział w Wojnie 1920 roku i w wyprawie na Kijów z 1. Pułkiem Szwoleżerów. W 70 lat później został odznaczony Krzyżem za udział w Wojnie 1918-1921 r. Po ukończeniu SGGW (Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego) zaczął pracować w szkolnictwie. Najpierw w Szkole Rolniczej w Zwoleniu, później w Chwałowicach, a od 1937 r. w Trzyciążu k/Wolbromiu. W czasie wojny, kontakty z partyzantami zmuszają go do częstej zmiany miejsca zamieszkania. Po wojnie dostaje posadę Inspektora Plantacji Buraków Cukrowych w Nowym Stawie na Żulawach. Następna praca w Instytucie Hodowli i Aklimatyzacji Roślin, na placówce Hodowla Ziemiaka w Zamartu. Później w tej samej instytucji w sąsiednich Coldankach. Pracuje tam do emerytury. Po śmierci żony w 1972 r. przenosi się do syna Krzysztofa do Gdańska, a w 1978 r. do córki Barbary, mieszkającej także w Gdańsku. Pochowany na cmentarzu w Gdańsku.

Targowski Tadeusz (1936 -) – 124; 125

Targowski Teodor (1812-1883) - książdź – 124a

Targowski Teofil (1802-1850) 112; 113; 114; 115

Targowski Waclaw – 124a

Dziedziczył majątek Sarnią Zwolę po swoim ojcu Rafale.

Targowski Wincenty (1870-1915) – 124; 125; 124b; 125b

Targowski Witold (1950 -) – 120; 121

Targowski Władysław Cyprian z Ciszy (1857-1932) – 124; 125; 124b; 125b

Targowski Włodzimierz (1915-1945) 112; 113

Targowski Wojciech (1925-2017) – 120; 121

Urodził się w Stróży k/Kraśnika w majątku dzierżawionym przez jego ojca. W czasie wojny ojciec Wojciecha zostaje zatrudniony jako administrator majątku Czyżów, który należy do dalszej rodziny. W Czyżowie stacjonuje wysoki rangą dowódca AK „Lin” i tam też zbierają się partyzanci, do których należą chłopcy z rodziny Targowskich. Tam Wojciech zaczyna swoją karierę partyzancką jako "Vis", początkowo w ochronie sztabu, nasłuchu radiowym i rozprowadzaniu ulotek. Po zdaniu matury na kompletach próbuje dostać się na Politechnikę Warszawską, musi jednak „zniknąć” z Warszawy, korzystając z rajdu motocyklowego. Znajduje się w Koszalinie, gdzie mieszka jego starsza siostra Irena. Tam poznaje swoją przyszłą żonę Danutę. W 1949 roku biorą ślub i przenoszą się do Sandomierza, do matki Wojciecha. Tam Wojciech podejmuje różnego rodzaju prace, ale wiele czasu poświęca Świątobowemu Związki Armii Krajowej. Zmarł 25.04.2017 r. i pochowany został na Cmentarzu Katedralnym w Sandomierzu.

Targowski Wojciech (1953-) – 87; 88; 89

Targowski Zygmunt (1933-1977) 112; 113

Tarnowski Czesław 112; 113

Tellos Antoni (1991 -) – 87; 90; 91

Tellos Jacek (1962 -) – 87; 90; 91

Tellos Michał (1988 -) – 87; 90; 91

Tellos z d. Żółtowska Marta (1961 -) – 87; 90; 91

Urodzona w Warszawie. Szkołę średnią ukończyła w 1972 roku, następnie ukończyła Szkołę Handlową - kierunek handel zagraniczny. Rozpoczęła prace w CHZ Animex. W roku 1986 wyjechała do Kanady, gdzie pozostała na stałe. W roku 1986 wyszła za mąż za Jacka Tellosa (Polak). Posiadają synów: Michała, który ukończył anglistykę-dziennikarstwo oraz prawo i Antoniego, który ukończył Zarządzanie w Biznesie. Cała rodzina zamieszkuje w mieście Windsor w Kanadzie.

Terlecka Stanisława z d. Plachecka (1884-1868) – 16; 17

Terlecki Józef Jan – (1874-1914) - 16; 17

Terlecki Jerzy (1911-1940) – 16; 17

Terlecki Włodzimierz (1913-1949) – 16; 17

Thompson Josephine Riley - 66a; 67a

Thompson Logan Stephen - 66a; 67a

Thompson Shawn - 66; 67; 66a; 67a

Thompson z d. From Kathryn (1966 -) – 66; 67; 66a; 67a

Tomczak Alicja (2011 -) – 94; 95

Tomczak Marta (1987 -) – 94; 95

Urodzona w Zielonej Górze. Uczęszczała do Szkoły Podstawowej nr 25 i IV LO im. Komisji Edukacji Narodowej w Bielsku - Białej. W 2006 r. wyjechała do Anglii i przez kilka lat pracowała jako opiekunka socjalna, zdobywając stosowne kwalifikacje. W 2014 r. uzyskała kwalifikacje nauczycielskie w zakresie edukacji dla dorosłych i obecnie

pracuje jako trener/szkolenowiec prowadząc kursy: pierwsza pomoc, demencja, padaczka, opieka nad osobami starszymi etc. I kocha swoją pracę. Mieszka w Birmingham.

Tomczak Paweł (1993 -) – 94; 95

Urodzony w Bielsku-Białej, gdzie ukończył Szkołę Podstawową nr 25 i pierwszą klasę IV LO im. Komisji Edukacji Narodowej (2010 r.). Wyjechał do Anglii, gdzie ukończył 2-letni Birmingham Metropolitan College (profil sportowy). Pracuje w firmie XPO Logistics na stanowisku supervisora oraz zajmuje się planowaniem w dziale transportu. W wolnych chwilach uprawia piłkę nożną salową i piłkę nożną. W planach - powrót do Polski.

Tomczak Tomasz (1985-) – 94; 95

Urodzony w Zielonej Górze. Edukował się w Szkole Podstawowej nr 25, IV LO im. Komisji Edukacji Narodowej w Bielsku-Białej oraz na Aston University (kierunek transport) w Birmingham (UK). Do Wielkiej Brytanii wyjechał na stałe w 2006 r. Pracował w firmach: Norbert Dentressangle, UPS, Kuchne Nagel. Obecnie, od 2013 r. prowadzi własną firmę przewozową "Freight2Go Limited." Gra w siatkówkę. Mieszka w Birmingham.

Tomczak Wojciech (1955 -) – 94; 95

Urodzony w Andrzejowie k/Łodzi. Po skończeniu Liceum Ogólnokształcącego im. Tekli Borowiak i odbyciu zasadniczej służby wojskowej pracował jako zaopatrzeniowiec w zakładzie włókienniczym "Bistona". Po przeprowadzce do Zielonej Góry pracował w "Polskiej Wełnie" oraz w "Unitrze". Od ponad 20-tu lat zatrudniony jest w Zieleni Miejskiej w Bielsku - Białej. Kocha sport - jako kibic oraz prace wokół domu.

Tomczak z d. Bojanowska Elżbieta (1954 -) – 94; 95

Urodzona w Lesznie. Etapy edukacji: szkoła podstawowa w Lubowie, Liceum Ogólnokształcące im. A. Mickiewicza w Górze (dawnej Śląskiej), Uniwersytet Wrocławski - Wydział Nauk Przyrodniczych, kierunek: geografia. Po ukończeniu studiów, w 1977 r. przeniosła się do Zielonej Góry, gdzie pracowała kolejno w Urzędzie Statystycznym (2 lata), szkole podstawowej w Otyuniu k/Nowej Soli, dwóch szkołach podstawowych oraz w Liceum Ogólnokształcącym nr 1 w Zielonej Górze, ucząc geografii i prowadząc Koło Turystyczne PTTK. Stan cywilny zmieniła w 1978 r. W 1989 r. z mężem i 3 dziećmi przeprowadza się do Bielska-Białej, dzięki czemu 37 m2 w zielonogórskim bloku zamienia na dom (w zamian za dożywnia opiekę nad jego właścicielką). Przez rok pracuje w szkołach podstawowych, a następnie w IV Liceum Ogólnokształcącym im. Komisji Edukacji Narodowej (do czasu przejścia na emeryturę w 2006 r.). Nadal pracuje w prywatnych szkołach średnich w Bielsku-Białej.

Treutler Alex (1943-) – 130

Treutler Ignacy (1859-1940) 126; 127; 130; 131; 132; 133; 133A; 133B

Treutler Jerzy (1923-1950) – junior – 130; 131; 132; 133

INDEX do DRZEWA GENEALOGICZNEGO z krótkimi życiorysami niektórych osób - 170 -

Urodził się w Krakowie, gdzie chodził do szkoły. W czasie II Wojny Światowej żołnierz Brygady Karpackiej, uczestniczył w walkach pod Tobrukiem i Monte Casino, odznaczony za waleczność. Po wojnie nie wraca do kraju, osiada w Australii na wyspie Tasmania. Ginie tragicznie w czasie pracy. Pozostawił żonę i nienarodzonego syna. Pochowany na cmentarzu w mieście Howard w Tasmanii.

Treutler Jerzy (1897-1945) – 130; 131; 132; 133; 133A; 133B

Urodził się w Hultajkach k/Sandomierza. W czasie I Wojny Światowej walczył w jednym z Pułków Piechoty Strzelców Lwowskich. Żeni się z Heleną Winter. Mieszka w Krakowie, Jerzy pracuje jako urzędnik państwowy. Umiera przedwcześnie z powodu choroby nowotworowej. Pochowany w grobowcu rodzinnym na Cmentarzu Rakowickim w Krakowie.

Treutler Julian (1892-1963) – 130; 131; 132; 133; 133A; 133B

Urodził się w Hultajce k/Sandomierza. Do szkoły podstawowej chodził w Kielcach, a do gimnazjum w Brzeżanach. W 1912 r. ukończył Wydział Mechaniczno-Techniczny Wyższej Szkoły Przemysłowej w Krakowie. Po 8-letniej praktyce na samodzielnych stanowiskach technicznych, uzyskał w 1921 roku tytuł inżyniera. Od 1919 r. pracował w firmach prywatnych, a od 1927 do 1939 prowadził własne przedsiębiorstwo techniczno-budowlane w Krakowie. W czasie Okupacji podejmował doraźne prace techniczne w Krakowie i innych miastach. W styczniu 1945 r. został mianowany Pełnomocnikiem Komitetu Rady Ministrów do spraw zabezpieczenia obiektów przemysłowych i handlowych. Po wojnie pracuje na różnych stanowiskach dyrektorskich w przemysłowej administracji. Dużo czasu poświęca na prace społeczne od czasów studenckich w Bratniej Pomocy, a później w SIMP (Stowarzyszenie Inżynierów Mechaników Polskich) i organizując Naczelną Organizację Techniczną. Pochowany na Cmentarzu Rakowickim w Krakowie w krypcie kaplicy cmentarnej.

Treutler Juliusz (1914 - 1986) – 28; 29; 30; 30A; 30B; 31; 31A; 31B; 130; 131; 132

Urodził się w Krakowie i tam chodził do szkoły. Maturę zdał w Gimnazjum im. Jana Kochanowskiego w 1932 r. Rozpoczął studia na Wydziale Elektrycznym Politechniki Lwowskiej. Ukończył je w 1938 r. W 1940 roku przyjeżdża do Brzezia, do nowopoznanej ciotki, Aleksandry Wietrzykowskiej. Na odpuszcie w Świętomarzu kupuje pierścionki i żarząca się z jej córką Ewą. Ślub w Brzeziu w 1941 roku gromadzi bliższą i dalszą rodzinę. W czasie wojny pracuje w firmie Siemens. Po wojnie zatrudnia się na stanowiskach kierowniczych i dyrektorskich w przemyśle naftowym i w Wapno-Cement. Ostatecznie zostaje dyrektorem technicznym w nowotworzonej instytucji BIPROPIEC (Biuro Projektów i Dostaw Pieców Tunelowych). Tam pracuje do emerytury. Towarzyski, świetnie gra w brydża, jest pożądanym partnerem brydżowym. Wędkarz i kawalarz.

Pochowany w podziemiu rodzinnej kaplicy na Cmentarzu Rakowickim w Krakowie.

Treutler Katarzyna z d. Piotrowska (1888-1966) – 130; 131; 132; 133; 133A; 133B

Treutler Lucyna – 130; 131; 132

Treutler Małgorzata (1945 - 2013) – 30; 30A; 30B; 31; 31A; 31B; 130; 131; 132

Urodziła się w Krakowie, gdzie ukończyła liceum plastyczne. Już w szkole interesowała się teatrem, organizując z koleżankami w szkole różne przedstawienia. Studiowała w Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie, początkowo na Wydz. Architektury Wnętrz, a po trzecim roku przenosi się na Wydz. Scenografii. Żadebiutowała w 1972 roku w Teatrze Współczesnym w Szczecinie. Przenosi się z Krakowa do Warszawy, gdzie wykonuje scenografie nie tylko dla teatrów warszawskich, ale dla wielu teatrów krajowych i zagranicznych. Więcej informacji w Wikipedii.

Treutler Nanette (1941-) - 130

Treutler Roman (1915-1982) – 130; 131; 132

Ur. Detroit USA, zm. w Garden City (Mi) USA. Przyjazd do Krakowa w 1921 r. Wykształcenie średnie. Powrót do USA 1936 r. Prowadził w USA własną firmę instalacji elektrycznych. Pierwsza żona: Aurelia Kościelska (1909-1943); druga żona: Vera (1907-1987).

Treutler Roman (1901-1944) – 128; 129; 130; 131; 132; 133; 133A; 133B

Urodził się w Górach Wysokich k/Sandomierza. W czasie I Wojny Światowej w ucieczce przed Rosjanami znalazł się, wraz z rodziną, w Choceniu na Morawach w obozie dla uchodźców. Wstępuje do Legionów i bierze udział w wojnie z bolszewikami w 1920. W czasie wojny nabawił się gruźlicy. Po wojnie rodzina wraca do kraju i w okolicach Lwowa kupują folwark Kurzany. Roman kończy szkołę rolniczą w Młocinie i ojciec jemu przekazuje majątek. W 1929 roku, uzyskując pozwolenie papieża, żeni się z bliską kuzynką Jadwigą Bielińską (Matka Romana jest siostrą ojca Jadwigi). Roman zatrudnia się jako administrator kolejnych majątków: w Dębnowoli, w Jaskrowie k/Częstochowy, od 1936 r. zarządza dużymi dobrami ziemskimi Steinhagenów: Złote Lasy. Mieszka z rodziną w Zagórz, jednym z folwarków należących do Steinhagenów. Kupuje leżącą w pobliżu stary dworek Bukowno, remontuje go i czyni z niego miejsce spotkań licznej rodziny, szczególnie przydatny w okresie okupacji hitlerowskiej. W 1944 roku ma wypadek motocyklowy i po komplikacjach pooperacyjnych umiera w Zakopanem. Pochowany na Cmentarzu Rakowickim w Krakowie.

Treutler z d. Bielińska Jadwiga (1905-1983) – 128; 129; 130; 131; 132; 133; 133A; 133B

Urodziła się w Bliżynie woj. kieleckie, powiat konecki. Najmłodsze spędza lata w Krasnymstawie. Ukończyła Państwowe Seminarium Nauczycielskie w Sandomierzu w roku 1927. W styczniu 1930 ślub z kuzynem Romanem Treutlerem w Modlinie koło Warszawy, gdzie mieszkała jej

siostra Helena Arabska. Pierwsza praca nauczycielki w szkole powszechnej w Zakrocymiu koło Warszawy. W styczniu 1932 rodzi córkę Barbarę. Od 1933 r. mieszka w Jaskrowie koło Częstochowy. Jest nauczycielką w szkole powszechnej w miasteczku Mstów, gdzie pracuje do 1939 r. Mieszka z rodziną we dworze w Zagórz, gdzie mąż Roman jest administratorem dóbr pana Steinhagena. W roku 1938 w Częstochowie rodzi następną córkę Hannę. Od 1943 mieszka z rodziną we własnym majątku ziemskim Bukowno koło Częstochowy. Miesiąc przed śmiercią męża Romana w 1944 r. rodzi się w Krakowie trzecia córka Romana, Jadwiga (Kuba). Po wojnie nie wraca do zawodu nauczycielki. Prowadzi ze zmiennym szczęściem gospodarstwo ziemskie w Bukowno aż do roku 1970. Wcześniej wychodzi drugi raz za mąż za lekarza Jerzego Dreyzę. Małżeństwo nieudane kończy się rozstaniem. Umiera w Nysie po ciężkiej chorobie w roku 1983 (rak śródpiersia), będąc pod opieką córki Hanny Lesisz. Pochowana jest w grobowcu rodzinnym Treutlerów na Cmentarzu Rakowickim w Krakowie.

Treutler z d. Bielińska Salomea (1860-1918) 126; 127; 130; 131; 132; 133

Treutler z d. Kościelska Aurelia (1909-1944) - 130

Treutler z d. n/n Vera - 130

Treutler z d. Styczeń Janina (1892-1967) – 130; 131; 132; 133; 133A; 133B

Urodziła się w Przemyślu. ojciec Franciszek był artystą rzeźbiarzem. Ukończyła Szkołę im. Konarskiego i Seminarium Nauczycielskie Żeńskie im. Sebaldy Munnichowej w Krakowie. W wieku 18 lat wyszła za mąż za osiemnastoletniego Juliana Treutlera, z którym miała trójkę dzieci. Pochowana na Cmentarzu Rakowickim w Krakowie.

Treutler z d. Wietrzykowska Ewa (1919 – 2007) – 28; 30; 30A; 30B; 31; 31A; 31B; 130; 131; 132

Urodzona w Brzeziu, bliźniaczka brata Włodzimierza. Do szkoły podstawowej chodzi w Warszawie, mieszkają z bratem u babci Niuty i cici Dory. Gimnazjum w internacie u SS. Niepokalanek w Jarosławiu. Od 1935 na stacji u wujostwa Egiejmanów w Radomiu. Maturę zdaje w Gimnazjum im. Marii Konopnickiej i w 1938 roku zapisuje się do SGGW (Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego). Kończy pierwszy rok i rozpoczyna się wojna. W 1941 roku wychodzi za mąż za Juliusza Treutlera, którego ojciec jest kuzynem jej matki (babki były siostrami Józefa z Bielińskich Targowska i Salomea z Bielińskich Treutler – str. 126, 127; 130, 132). Mieszka z mężem w Krakowie. Po odchowaniu dzieci (dwie córki) pracuje parę lat w bibliotece. Pochowana w podziemiach kaplicy cmentarnej na Cmentarzu Rakowickim w Krakowie. Kaplica to wotum rodzin Helclów i Treutlerów.

Treutler d. Winter Helena z (1898-1981) – 130; 131; 132; 133; 133A; 133B

Treutler Zdzisław (1891-1978) – 130; 131; 132; 133; 133A; 133B

Urodził się w folwarku Hultajki k/Sandomierza (parafia Góry Wysokie). W 1912 roku emigruje do Ameryki. Tam pracuje i żeni się z Amerykanką, polskiego pochodzenia Katarzyną Piotrowską, która ma córkę Sylwię. Z tego małżeństwa rodzi się Roman, Lucyna i Adela. Zdzisław z rodziną wraca do Polski w 1921 roku. Mieszka w swoim domu w Krakowie na ul. Miechowskiej. Po dojściu do pełnoletności Roman i Lucyna powracają do Ameryki i tam już zostają. Zdzisław ma na ul. Miechowskiej Zakład Szlifierski i Wytwórnę Luster, a w Pasażu Bielaka przy Rynku Krakowskim sklep z szybami i lustrami. Mieszka z Adelą i jej rodziną przy ul. Miechowskiej i tam też, co roku w dniu jego urodzin 1. listopada, odbywają się liczne spotkania rodzinne. Pochowany w rodzinnym grobowcu na Cmentarzu Rakowickim w Krakowie.

Trzetrzewińska z d. Targowska Maria (1909-1993) - 112; 113

Trzetrzewiński Krzysztof (1933 –) 112; 113

Trzetrzewiński Stefan (1899 – 1971) 112; 113

Trzewickowska (Trevis) Diana (1949-) – 130

Ur. w Detroit USA. Po mężu Painter.

Trzewickowska (Trevis) z d. Treutler Lucyna (1917-2013) – 130; 131; 132

Ur. w Detroit USA, zm. w South Lyon (Mi) USA. Przyjazd do Krakowa w 1921 r. Wykształcenie średnie. Powrót do USA w 1937 r.; W 1941 poślubiła Mieczysława Trzewickzka; po ślubie zmiana nazwiska na Trevis. Córka Diana Painter ur. 1944 r. Detroit USA; syn Roger ur. 1942 r. Detroit USA.

Trzewickowski (Trevis) Mieczysław (1914-1993) – 130; 131; 132

Ur. 1914 r., zm. 1993 r. w South Lyon (Mi) USA. Po ślubie zmienił nazwisko z Trzewiczek na Trevis. Wykształcenie średnie techniczne. Udzielał się w organizacjach polonijnych. Bardzo dobrze grał na fortepianie.

Trzewickowski (Trevis) Roger (1942-) – 130

Ur. w Detroit USA

Tuziak Andrzej (1947 –) – 130; 131; 132

Ur. w Krakowie. Ukończył Technikum Łączności w Krakowie, a następnie AGH w Krakowie na Wydziale Elektrotechniki i Automatyki Przemysłowej. W 1972 poślubił koleżankę z technikum Ewę Berda. Od 1983 prowadzi prywatny zakład poligraficzny.

Tuziak Jerzy (1912-1967) – 130; 131; 132

Ur. w Krakowie, zm. w 1967 r. w Krakowie. Przed wojną uprawiał lekkoatletykę w klubie sportowym CRACOVIA. W 1939 r. uczestnik wojny obronnej w stopniu podporucznika, dostał się do niewoli i w latach 1939 do 1945 przebywał w obozie dla jeńców wojennych „Oflag II-C Woldenberg” (obecnie Dobiegniewo). Po wojnie pracował w zakładzie szklarskim teścia Zdzisława Treutlera. Pochowany w grobowcu rodzinnym na Cmentarzu Rakowickim.

Tuziak Maria Adelajda z d. Treutler (1919-2010) – 130; 131; 132

INDEX do DRZEW GENEALOGICZNEGO z krótkimi życiorysami niektórych osób - 171 -

Ur. w Detroit USA, zm. w 2010 r. w Krakowie. Przyjazd do Krakowa w 1921 r. Wykształcenie średnie. We wrześniu 1939 sanitariuszka PCK. W 1939 roku pomagała w ucieczce kuzynowi Tadeuszowi Wójcikowi z obozu jenieckiego w Krakowie w przebraniu kobiecym. W 1945 poślubiła Jerzego Tuziaka. Pochowana w grobowcu rodzinnym na Cmentarzu Rakowickim.

Tuziak z d. Berda Ewa (1949 -) – 130; 131; 132

Ur. w Krakowie. Ukończyła Technikum Łączności w Krakowie, a następnie AWF w Krakowie oraz specjalizację z rehabilitacji leczniczej. W latach 60-tych zawodniczka WKS WAWEL Kraków w sekcji strzeleckiej. Od 1976 r. pracuje w zawodzie jako fizjoterapeutka w Spółdzielczości Inwalidów, a od 1990 r. w Krakowskim Centrum Rehabilitacji i Ortopedii.

Urbański Andrzej – 130

Waliszewska Elżbieta (1983 -) – 24; 25

Waliszewska Magdalena (1971 -) – 24; 25

Waliszewska z d. Chrzanowska Ewa (1971 -) – 24; 25

Waliszewska z d. Onyszkiewicz Maria (1940 -) – 24; 25

Waliszewska z d. Wietrzykowska Maria (1910-1993) – 24; 25

Waliszewski Bolesław – 24; 25;

Waliszewski Hubert (1935 -) – 24; 25

Waliszewski Tomasz (1965 -) – 24; 25

Waltenberger Andrzej (1943 -) – 48; 49; 50; 51; 52; 53

Urodził się w Lwowie. Rodzice przenieśli się do Gliwic, gdzie Andrzej chodził do szkoły i zdał maturę w Liceum im. Rymera. Po maturze rozpoczął studia na Wydziale Architektury Politechniki Wrocławskiej. Po dwóch latach przeniósł się na Politechnikę Warszawską, gdzie uzyskał dyplom magistra inżyniera architekta. Całe swoje życie zawodowe związał z filmem i teatrem. Opracował wiele scenografii do filmów telewizyjnych i dokumentalnych w kraju, ale także za granicą (Brazylja, Kanada). Więcej informacji w Wikipedii: www.film Polski.pl, www.wikipedia.pl, oraz <http://www.sfp.pl/aktualności.2.1403.70-urodziny-andrzeja-Rafala-Waltenberga.html>.

Waltenberger z d. Woyciechowska Kalina (1944-2016) – 48; 49; 50; 51; 52; 53

Kalina urodziła się w rodzinnym majątku Kanie k/Chelma. Rodzice, wysiedleni w 1945 roku z Kaniego, zamieszkali w Gliwicach. Tam chodziła do Liceum im. Józefa Rymera. Po zdaniu matury wyjechała na rok do Londynu. Pobyt w Anglii pomógł jej w wyborze studiów. Ukończyła Wydział Filologii Angielskiej na Uniwersytecie Warszawskim. Rozpoczęła pracę w Lingwistice jako lektor języka angielskiego. Pod koniec lat 70-tych zatrudniona została w polskim przedstawicielstwie brytyjskiej firmy BICC Cables, gdzie pracowała 16 lat. Po zlikwidowaniu warszawskiego oddziału firmy podjęła pracę w Kolegium Europejskim w Natolinie, gdzie była pierwszym dyrektorem do spraw komunikacji oraz szefem protokołu dyplomatycznego. Pracowała tam do końca życia. Odszedł w kwiecie

wieku wspaniały człowiek: nieodżałowany pracownik, kochająca i pomocna matka i babcia, kochająca siostra bardzo żyjąca z bratem Grzegorzem. Pochowana w Warszawie na Powązkach.

Wasiak Adam – 87; 90; 91

Wasiak Jakub (2005 -) – 87; 90; 91

Wasiak Karolina – 87; 90; 91

Wasiak z d. Jedynek Agata (1982 -) – 87; 90; 91

Wasilewska Kamila (1986 -) – 88; 89

Wasilewska z d. Malczewska Izabela – 124b; 125b

Wasilewska z d. Walentynowicz Beata (1969 -) – 88; 89

Wasilewska z d. Wrześnińska Hanna (1943 -) 87; 88; 89

Wasilewska Zuzanna (2006 -) – 88; 89

Wasilewski Jan – 124b; 125b

Wasilewski Marcin (1969 -) – 88; 89

Wasilewski Zygmunt – 87; 88; 89

Wasilewska Agata z d. Szindler (1984 -) – 136; 137

Waśniewski – 136; 137

Wawrzyk Aleksandra (2006 -) – 56; 57

Wawrzyk Franciszek (2017 -) – 56; 57

Wawrzyk Matylda (2008 -) – 56; 57

Wawrzyk Piotr (1968 -) – 56; 57

Urodził się w Krakowie i tam też chodził do szkoły podstawowej. Technikum Geologiczne ukończył w 1988, a studia geologiczne na Uniwersytecie Jagiellońskim w 1995. Zatrudnił się w różnych firmach geologicznych, a od 2007 r. do chwili obecnej pracuje jako główny specjalista w Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Krakowie.

Wawrzyk z d. Woyciechowska Teodora (1979 -) – 56; 57

Urodziła się w Katowicach. Do szkoły podstawowej chodziła w Bolechowicach k/ Krakowa. Maturę zdała w 1998 w VII Liceum w Krakowie. Po rozpoczęciu studiów rok chodziła w Krakowie do Akademii Rolniczej, następnie przenieśli się do Akademii Sztuk Pięknych na Wydział Malarstwa, który ukończyła w 2004 roku. Pracowała w prywatnej pracowni ceramicznej w Krakowie i w Szkole Rolniczej w Czernichowie jako instruktor jazdy konnej. Jej obrazy uczestniczyły w wystawach malarskich indywidualnych i zbiorowych, brała udział w plenerach malarskich w kraju i za granicą. Obecnie maluje obrazy (czasem na zamówienie) i w szkole prowadzi warsztaty ceramiczne.

Wąs Jacek – 24; 25

Wąs z d. Łysak Karolina (1987 -) – 24; 25

Wąsowicz Kazimierz – 22; 23

Wąsowicz Lucyna (2004 -) – 22; 23

Wąsowicz Paweł (1977 -) – 22; 23

Wąsowicz z d. Missala Joanna (1981 -) – 22; 23

Weber Dawid (2010 -) – 58; 59

Weber Michał (2012 -) – 58; 59

Weber Paweł – 58; 59

Weber z d. Jabłońska Zofia (1983 -) – 58; 59

Wenclik Gabriela (1978 -) – 24; 25

Wenclik Hanna (2013 -) – 24; 25

Wenclik Julian (2011 -) – 24; 25

Wenclik Karolina (1978 -) – 24; 25

Wenclik Martyna (1984 -) – 24; 25

Wenclik Mateusz (1976 -) – 24; 25

Wenclik Natalia (1981 -) – 24; 25

Wenclik Paweł (1951 -) – 24; 25

Wenclik Witold (2005 -) – 24; 25

Wenclik z d. Czerwińska Marta (1951 -) – 24; 25

Wenclik z d. Dębowska Agnieszka (1969 -) – 24; 25

Werla z d. Treutler Jadwiga (1893-1931) – 130; 131; 132; 133; 133A; 133B

Werla Zygmunt (1895-1975) – 130; 131; 132; 133; 133A; 133B

Węglowska z d. Bielińska Martyna Emilia (1846 - ?) – 126; 127

Węglowski Feliks (1842 - ?) – 126; 127

Wieszczycka z d. Szamszew Barbara (? - 1917) 66; 67; 66a; 67a

Wieszczycka z d. Wietrzykowska Ewelina Władysława (1850-1930) – 12; 13; 28; 29; 66; 67; 66a; 67a

Wieszczycki Adolf (? -1918) – 28; 29; 66; 67; 66a; 67a; 12; 13

Wieszczycki Arnold (zmarł w wieku 16 lat) – 66; 67; 66a; 67a

Wieszczycki Oskar (? - 1917) – 66; 67; 66a; 67a

Wieszczycki Ryszard (zmarł w wieku 30 lat) – 66; 67; 66a; 67a

Wietrzykowska Aleksandra (2000 -) – 32; 33

Wietrzykowska Barbara (2021 -) – 32; 33

Wietrzykowska Helena (1860-1876) – 16; 17

Wietrzykowska Józefa (1844 - ?) – 11

Wietrzykowska Karolina (2013 -) – 32; 33

Wietrzykowska [Małeczka] Katarzyna (1992 -) – 30; 30A; 31; 31A; 32; 33

Urodziła się w Kędzierzynie-Koźlu. Razem z rodzicami, dwoma starszymi braćmi i psem, Funią, mieszkała w dzielnicy Sławięce. Tu rozpoczęła swoją edukację w Szkole Podstawowej nr 16, a następnie kontynuowała ją w Gimnazjum nr 8 przy Zespole Szkół nr 3 im. Mikołaja Reja. Na te lata przypada także okres nauki gry na gitarze w Szkole Muzycznej nr 1 oraz aktywne członkostwo w lokalnym klubie strzelectwa sportowego. W latach 2008-2011 uczęszczała do LO nr 2 im. Mikołaja Kopernika, gdzie uczyła się w klasie o profilu historyczno-prawnym. Od zawsze interesowała się zarówno naukami humanistycznymi jak i ścisłymi, w związku z czym godziła udział w akcjach i olimpiadach z wiedzy o prawie z przygotowaniem się do studiów inżynierskich. Po maturze rozpoczęła studia o kierunku geodezja i kartografia na Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie. Wiązało się to z przeprowadzką do cici Marysi Łempickiej. Obecnie kończy studia na specjalności Geoinformatyka, Fotogrametria i Teledetekcja. Wolne chwile spędza na aktywnym wypoczynku. Wietrzykowska Marcjanna Agnieszka (1827 - ?) – 12; 13

Wietrzykowska Marianna (1841 - ?) – 11

Wietrzykowska Marianna Teofila (1839 - ?) – 11

Wietrzykowska Milena (2018 -) – 32; 33

Wietrzykowska Olepia (?) Paulina (1826 - ?) – 11

Wietrzykowska Tekla Franciszka (1840 - ?) – 11

Wietrzykowska Teodora Ewelina (1886-1948) – 28; 29

Wietrzykowska Teodora Lucyna (1857 - ?) – 11

Wietrzykowska Teofila Józefa Tekla z d. Kulesza (1817-1848) primo voto Oczarska – 11

Wietrzykowska Wiktoria (2008 -) – 32; 33

Wietrzykowska z d. Białek Aleksandra (1979 -) – 32; 33

Wietrzykowska z d. Borowska Antonina – 11

Wietrzykowska z d. Bukrad Helena (? - 1947) – 16; 17

Wietrzykowska z d. Chlewicka Odrowąż Józefa Honorata (1827-190?) – 12; 13; 28; 29; 66; 67

Wietrzykowska z d. Cioroch Jadwiga (1963 -) – 32; 33

Urodziła się w Starachowicach. Dzieciństwo i młodość spędziła w Radkowicach, gdzie mieszkała z rodzicami i trzema braćmi. Tu rozpoczęła edukację w szkole podstawowej (obecnie im. Wandy Pomianowskiej). W latach 1978-1982 kontynuowała naukę w Liceum Medycznym w Starachowicach. 12 grudnia 1981 roku wyszła za mąż za Wojciecha Wietrzykowskiego. Rok później przeprowadziła się wraz z mężem do Kędzierzyna-Koźla, gdzie oczekali się trójki dzieci. W 1991 roku pracowała w Szkole Podstawowej nr 16 jako bibliotekarka, następnie ukończyła szkołę policealną o profilu pedagogika opiekuńcza. Obecnie pracuje w Koedukacyjnym Domu Pomocy Społecznej dla osób z zaburzeniami intelektualnymi w Kędzierzynie-Koźlu. Jej zainteresowania to: wycieczki krajoznawcze oraz książki i filmy o tematyce psychologicznej. Wietrzykowska z d. Dereń Małgorzata (1987 -) – 32; 33

Wietrzykowska z d. Dunin Zuzanna – 11

Wietrzykowska z d. Faber Irena (1972 -) – 32; 33

Wietrzykowska z d. Gollor Maria (1951 -) – 32; 33

Wietrzykowska z d. Heryng Józefa (1790-1849) – 12; 13

Wietrzykowska z d. Jabłońska Henryka (1861-1933) – 12; 13; 28; 29; 66; 67; 72; 73

Wietrzykowska z d. Jabłońska Julia (1866-1959) – 16; 17; 20; 21; 22; 23

Wietrzykowska z d. Kowalska Katarzyna (1791-1833) – 11; 12; 13

Wietrzykowska z d. Kozowy Teresa (1951 -) – 30; 30A; 30B; 31; 31A; 31B

Urodziła się w Przemysłu, gdzie chodziła do szkoły podstawowej, ukończoną w 1965 r. i do szkoły muzycznej 1. stopnia w klasie skrzypiec, ukończoną w 1967 roku. W 1969 roku rozpoczęła studia geograficzne na Uniwersytecie Jagiellońskim, gdzie poznała swojego przyszłego męża Tomasza Wietrzykowskiego. Razem wyjeżdżają do Anglii w czasie urlopu dziekańskiego w latach 1974-1975. Po ukończeniu studiów wyjeżdżają do Chybia, do pracy jako nauczyciele w szkole podstawowej. Teresa uczy wychowania muzycznego, geografii i matematyki. W 1983

INDEX do DRZEWIA GENEALOGICZNEGO z krótkimi życiorysami niektórych osób - 172 -

roku przenoszą się do Krakowa, gdzie Teresa uczy w szkole podstawowej wychowania muzycznego. W 2000 r. budują dom w Łuczycach, zakładają ogród, który dzięki troskliwej pracy Teresy rozkwita oryginalnymi krzewami, kwiatami, z roku na rok staje się piękniejszy. Od 1994 Teresa pracuje w firmie ubezpieczeniowej Commercial Union, która zmieniła nazwę na Aviva.

Wietrzykowska z d. Kruziel Anna (1924-1988) – 28; 29; 30; 31; 32; 33

Córka Romana i Jadwigi z d. Pawilonis. Roman, oficer Legionów Polskich Józefa Piłsudskiego, gdy powracał z niewoli syberyjskiej, spotkał na Litwie swą przyszłą żonę, Jadwigę (była ona w rzeczywistości jedynym ocalałym z zarazy dzieckiem żmudzkiem, która została adoptowana przez litewską rodzinę Pawilonis). Po przyjeździe do Polski Roman i Jadwiga mieszkali na początku w Krakowie, a potem Roman został mianowany kierownikiem szkoły w Świętomarży. Tam urodziła się Anna, kobieta o wyjątkowej dobroci serca, przyszła żona Włodzimierza, z którym miała pięciu synów. Pochowana na Cmentarzu Komunalnym w Bytomiu.

Wietrzykowska z d. Kucharska Maria (1953 -) – 32; 33

Wietrzykowska z d. Machnik Katarzyna (1979-) – 30

Wietrzykowska z d. Makulec Maria (1878-1961) – 16; 17; 24; 25

Wietrzykowska z d. n/n Katarzyna - 11

Wietrzykowska z d. Oczarska z Kuleszów Teofila – 11

Wietrzykowska z d. Orłowska Józefa – 11

Wietrzykowska z d. Osuchowska Salomea – 11

Wietrzykowska z d. Panczykowska Natalia – 11

Wietrzykowska z d. Pijarowska Agnieszka – 32; 33

Wietrzykowska z d. Podczaska Zofia (1830-1904) – 11, 12; 13; 16; 17

Wietrzykowska z d. Rutkiewicz Zofia (? – 1827) – 11

Wietrzykowska z d. Sterczewska Aleksandra (1882 -) – 32; 33

Wietrzykowska z d. Statkiewicz Karolina – 11

Wietrzykowska z d. Strzembosz Marianna (1866- ?) – 16; 17

Wietrzykowska z d. Studzińska Konstancja (1786 - ?) – 11

Wietrzykowska z d. Świercz Anna (1921-1985) – 28; 29; 30; 30A; 30B; 31; 31A; 31B

Wietrzykowska z d. Targowska Aleksandra (1892-1949) – 28; 29; 30; 30A; 30B; 31; 31A; 31B; 112; 113; 114; 115; 116; 117; 118; 119; 138

Urodzona w Górach Wysokich k/ Sandomierza. ojciec dzierżawi majątek Góry Wysokie. Właścicielem jest generał rosyjski, który nigdy nie był w Polsce, a dostał majątek, odebrany uczestnikowi Powstania Styczniowego. Oboje rodzice umierają w 1901 roku i pozostaje 6 dzieci, 4 siostry i dwóch braci. Następuje kryzysowa sytuacja, opisana przez starszą siostrę Reginę. Ostatecznie Oleńka, mająca wtedy 8 lat, zostaje „przydzielona” kuzynowi ojca, Juliu-

szowi Targowskiemu z Winar. Wychowuje ją żona Juliusza, tzw. Bunia, dla której staje się ona jak rodzona córka. Poznaje Wacława Wietrzykowskiego (przypuszczalnie na jakimś balu) i wychodzi za niego za mąż. Mają 4 dzieci: bliźnięta Ewa i Włodzimierz, Wojciech i Maria. Po dziesięciu latach umiera mąż w 1927 roku i wdowa zostaje z czwórką dzieci i majątkiem Brzezie, którymś jakoś trzeba zarządzać. Parę lat po śmierci męża sprowadzają się do Brzezia jego siostra i matka, i zatrudniają administratora Witolda Wróblewskiego. Zwolniona z obowiązku zarządzania majątkiem i codziennej troski o dzieci, które w czasie roku szkolnego były poza domem, dość często wyjeżdżała do Buni, pragnąc jej towarzystwa, zwłaszcza, gdy wyjeżdżała do uzdrowiska, czy do rodziny w Krakowie. Z Krakowa przywoziła krople kapucyńskie, które leczyły prawie wszystkie choroby w szerokim gronie odbiorców. Nazywana była „Pogotowie ratunkowe”, bo zawsze gotowa była pomóc potrzebującym.

Wietrzykowska z d. Tyrala Urszula (Winddorf) (1959 -) – 32; 33

Wietrzykowska Zofia Teofila (1807- ?) – 12

Wietrzykowska Zofia (2017-) - 32; 33

Wietrzykowski Aleksander (1853-1890) – 16; 17

Wietrzykowski Antoni (1784 - ?) – 11

Wietrzykowski Bolesław (1854 – 1914) – 16; 17; 20; 21; 22; 23

Wietrzykowski Bronisław (1872-1909) – 16; 17

Wietrzykowski Dawid (1982 -) – 32; 33

Wietrzykowski Denis (1992 -) – 32; 33

Wietrzykowski Dionizy (1751-1797) – 11

Wietrzykowski Dominik (1997 -) – 32; 33

Wietrzykowski Edward (Edmund) (1856-1857) – 16; 17

Wietrzykowski Franciszek (1717 - ?) – 11

Wietrzykowski Franciszek (1825-1896) – 11, 12; 13; 14; 15; 16; 17

Wietrzykowski Franciszek (1847 - ?) – 11

Wietrzykowski Franciszek Emilian (1901-1905) 24; 25

Wietrzykowski Helena (1860-1876) – 16; 17

Wietrzykowski Jakub (2016-) – 30; 30A; 31; 31A

Wietrzykowski Jan (1980 -) – 30; 30A; 30B; 31; 31A; 31B

Wietrzykowski Jan Stanisław (1832 - ?) – 11

Wietrzykowski Jerzy Witold (1907-1907) – 24; 25

Wietrzykowski Józef (1811-1853) – 11

Wietrzykowski Karol (1980-2004) – 32; 33

Wietrzykowski Kazimierz (1821 - ?) – 11

Wietrzykowski Kazimierz Wacław (1882-1927) – 28; 29; 30; 30A; 30B; 31; 31A; 31B; 41; 112; 113; 114; 115; 116; 117

Wacław (Kazimierz Wacław) urodził się w Brzeziu. Pięknie grał na fortepianie. Rodzice dbali o wykształcenie synów, Włodzimierza i Wacława, skoro wysłali ich na studia do Paryża, ale Wacław wołał korzystać z uroków Paryża niż z nauki, tak że rodzice przenieśli go do Instytutu

Technologicznego w Petersburgu, gdzie w 1908 r. na Wydziale Chemicznym uzyskał tytuł inżyniera technologa. Zapamiętałam wiele przywiezionych przez niego broszurek w czerwonej oprawie, które wydawali działacze socjalistyczni, przygotowujący Rewolucję Październikową. Gospodarując w Brzeziu interesował się przede wszystkim doborem nawozów. Zaraził się różą (prawdopodobnie w podróży). Nie wrócił już do domu i zmarł w szpitalu w Warszawie. Pochowany w grobowcu rodzinnym w Świętomarży.

Wietrzykowski Konstanty (1844-1845) – 11

Wietrzykowski Ludwik (1805- ?) – 11

Wietrzykowski Maciej (1781– po 1836) – 11; 12; 13

Wietrzykowski Marcin (1778 - ?) – 11

Wietrzykowski Marek (1981 -) – 32; 33

Wietrzykowski Marek (Winddorf) (1962 -) – 32; 33

Ur. w Pyskowicach. Szkołę ogólną (podstawową, liceum) ukończył w Gliwicach, po czym kształcił się w szkole rolniczej o profilu zootechnicznym. Pracował początkowo jako zootechnik w Kombinacie Rolniczym Bierdzany, następnie jako normista w Zakładach Mechanicznych Bumar Łabędy. Żonaty z Urszulą z d. Tyrala. Ma Dwoje dzieci: Annę ur. w 1988 r. oraz Daniela ur. w 1999 roku. W 1989 roku wyjeżdża do Niemiec. W Niemczech robi trzyletnie przeszkolenie zawodowe w kierunku radiologii. Obecnie pracuje w Katolickiej Klinice w Hagen jako Radiologieassistent (w przybliżeniu technik radiologii).

Wietrzykowski Paweł (1824- ?) – 12; 13

Wietrzykowski Paweł (1984 -) – 32; 33

Wietrzykowski Piotr (ca 1690 - ?) – 11

Wietrzykowski Piotr Aleksander (1810-1869) – 12; 13; 28; 29; 66; 67

Prawdopodobnie urodził się w rodzinnym majątku Chruślice, później zamieszkał z rodzicami w majątku Tarczów k/ Radomia, dzierżawionym przez jego ojca, Macieję. Uczęszczał do Wojewódzkiej Szkoły XX Pijarów w Radomiu. W 1935 roku, w wieku 25 lat, ożenił się z podwójną wdową Józefą z domu Heryng, l-v Martynowska, ll-v Niedźwiecka. Wnosi mu ona w posagu majątek Sulistrowice. Tam mieszkają do 1849 roku, w którym umiera Józefa, a Piotr żeni się z Józefą Chlewicką z Radomia. Duży rodzinny majątek Chlewiska jest oddalony od Sulistrowic ok. 10 km na południe. W Sulistrowicach rodzą się dwie córki Piotra i Józefy: Ewelina i Michalina. Piotr sprzedaje Sulistrowice i kupuje majątek Brzezie, gdzie rodzi się ich syn Teodor. Położenie tych miejscowości podane jest na str.10 i 27 *Albumu*. Piotr miał łatwość rymowania, o czym świadczy przechowywany w Rodzinie wiersz "Toasty" (str.35 Sprawozdania ze Spotkania Rodzinnego dn. 27.08.2015). Prawnuczka Piotra, Maria z Wietrzykowskich Łempicka, pamięta taką rodzinną opowieść: W XIX wieku i na początku XX modne było wywoływanie duchów. Żonie Teodora, Henryce, razem ze Stanisławem Budzyńskim z Rzepina (sąsiad Brzezia, ożeniony Matyldą, siostrzenicą

Teodora) bardzo się to udawało. Zgłaszali się do nich ludzie, którzy chcieli zapytać zmarłych krewnych o jakąś trudną sprawę, wymagając ich opinii. W czasie takiego seansu ukazało się imię: Piotr. Obecny przy tym Teodor powiedział: "Co za Piotr? Nie znam żadnego Piotra." Wtedy pojawił się napis: „Dawno temu, wiele lat, byłeś wtedy mały skrzyż, dziś ci głowa posiwiała, pamięć o mnie wywietrzała." Wtedy Teodor przypomniał sobie, że jego ojciec miał na imię Piotr. Pochowany został na Cmentarzu Starym w Radomiu.

Wietrzykowski Piotr (1950 -) – 32; 33

Trzeci syn Włodzimierza i Anny urodził się w Gliwicach. Szkołę podstawową ukończył w Pyskowicach, liceum w Gliwicach-Łabędach (przez trzy lata liceum mieszkał u wujostwa Łempickich). Przez rok studiował na Politechnice Śląskiej, przerwał te studia i rozpoczął studia teologiczne. Ukończył je, przez trzy lata był wikarym w Gliwicach i Bytomiu. Skończył potem studia filologii klasycznej na KUL-u i pracował do emerytury jako nauczyciel łaciny i greki. Ostatnio współpracuje ze swoją ciocią, Marią Łempicką, przy opracowaniu Albumu - Genealogii Rodziny.

Wietrzykowski Piotr (1974 -) – 32; 33

Wietrzykowski Rafał (1946 -) – 32; 33

Wietrzykowski Stanisław (1879-1948) – 13

Wietrzykowski Stefan (1866-1922) – 16; 17; 24; 25;

Wietrzykowski Teodor (1969 -) – 32; 33

Wietrzykowski Teodor Maciej Sylwin (1854-1923) – 12; 13; 28; 29; 66; 67; 72; 73

Wietrzykowski Tomasz (1792-1855) – 11

Wietrzykowski Tomasz (1949 -) – 30; 30A; 30B; 31; 31A; 31B

Urodzony w Krakowie, gdzie chodził do szkoły podstawowej i Liceum im. St. Wyspiańskiego. Maturę zdał w 1968 roku. Po maturze powołany do wojska na 2 lata służby lotniczej, którą odbywał w Gdyni. W 1970 roku rozpoczął studia na Wydziale Geografii Uniwersytetu Jagiellońskiego, które ukończył w 1976 r. W latach 1974-1975 w czasie urlopu dziekańskiego wyjechał do Anglii w celach zarobkowych i do poprawienia języka angielskiego. Po powrocie z Anglii w 1975 roku żeni się z koleżanką ze studiów, Teresą Kozową. Kończąc studia i wyjeżdżając do pracy do Chybia, gdzie pracując jako nauczyciele w szkole podstawowej. Tomek uczy geografii, fizyki, chemii i wychowania fizycznego. W 1983 roku przenoszą się do Krakowa. Początkowo mieszkają w mieszkaniu po rodzicach, a w latach 1999-2000 budują dom w Łuczycach, 20 km od Krakowa. Tomek pracuje w firmie budowlanej u swojego kuzyna.

Wietrzykowski Wacław (1867-1991) – 13

Wietrzykowski Wacław (1949 - 2014) – 32; 33

Drugi syn Włodzimierza i Anny. Urodził się w Trzebieli na Ziemiach Odzyskanych, gdzie po wojnie zamieszkał rodzice, którzy po pięciu latach wyjeżdżają stamtąd z dwoma synami (patrz skrót życiorysu Włodzimierza, ojca

INDEX do DRZEWA GENEALOGICZNEGO z krótkimi życiorysami niektórych osób - 173 -

Wacława). Po przyjeździe na Śląsk początkowo mieszkali w Łabędach (Włodzimierz z rodziną u swej siostry Marii Lempickiej), potem w Pyskovicach, gdzie skończył szkołę podstawową, a potem przeszedł wszystkie szczeble kształcenia: szkołę zawodową w Łabędach przy Zakładach Mechanicznych, technikum w Gliwicach, a w końcu ukończył zaocznie studia na Politechnice Śląskiej, osiągając tytuł inżyniera-mechanika. Ożenił się, miał dwóch synów, z których Karol umarł młodo na raka w wieku 24 lat w roku 2004. Mieszkał do końca życia w Gliwicach. Bardzo uzdolniony malarsko. Talent malarski odziedziczył po ojcu i po przejściu na emeryturę maluje obrazy, posiada swoją galerię w internecie i zyskuje duże uznanie. Zmarł na zator serca. Pochowany w Gliwicach na Cmentarzu Lipowym.

Wietrzykowski Wiktor (1849 - ?) – 16; 17
Wietrzykowski Wincenty (1783-1833) – 11
Wietrzykowski Wincenty Aleksander (1829-1830) – 12; 13
Wietrzykowski Władysław (1846- ?) - 11
Wietrzykowski Władysław (1851-1927) – 16; 17
Wietrzykowski Włodzimierz Jan (1885-1916) – 28; 29; 38; 39

Urodził się w Brzeziu. Rodzice dbali o wykształcenie synów, skoro wysłali ich na studia do Paryża. Tam młodszy Włodzimierz uczył się pilnie i na Sorbonie zrobił doktorat z biologii, którego temat "O rozwoju lucernarii", zapamiętałam z licznie wydanych wydruków. Po powrocie do kraju pracował na Uniwersytecie Lwowskim u prof. Józefa Nusbauera. Zmarł w Zakopanem, a pochowany został w nowo wybudowanym grobowcu w Świętomarzu.

Wietrzykowski Włodzimierz (Władysław) (1919-2004) – 28; 29; 30; 31; 32; 33

Urodzony w Brzeziu, bliźniak swej siostry Ewy. Szkoła podstawowa w Warszawie, mieszka z Ewą u babci Niuty (Henryka, żona Teodora Wietrzykowskiego) i ciotki Dory na ul. Leszno w Warszawie. Od r. 1933 uczy się do Gimnazjum im. św. Stanisława Kostki w Kielcach razem ze swoim bratem Wojciechem. Po ukończeniu gimnazjum rozpoczyna trzyletnie technikum w Radomiu, które kończy w 1939 roku. W 1941 roku razem z bratem zapisuje się do dwuletniej szkoły rolniczej w Czernichowie, którą kończy w 1943 roku. Następnie zatrudnia się jako praktykant w okolicznych majątkach ziemskich. W 1945 roku żeni się z Anną Kruziel i wyjeżdża na Ziemię Odzyskane, do miejscowości o nazwie Tuplice, leżącej przy granicy z NRD. Tam pracuje w szkole jako nauczyciel. Ze względu na bardzo trudne warunki w 1949 roku zamierza jechać w Lubelskie, do Zaklikowa, gdzie wuj Henryk Targowski załatwił mu posesję. Władze wstrzymują wszystkie wyjazdy do Lublina, bo roznosi się wieść, że w kościele w Lublinie „Obraz Matki Bożej płacze”. Tłum rusza obejrząc to zjawisko. Nie wiadomo, kiedy pociągi zaczną tam jeździć, więc Włodek z żoną i dwoma synami zatrzymuje się w Łabędach u siostry Marii, która właśnie z mężem została zatrudniona

w nowopowstającym Zakładzie Mechanicznym. W Zakładzie bardzo potrzebują pracowników, każdy z wykształceniem technicznym jest natychmiast przyjmowany. Początkowo mieszkają razem w małym, dwupokojowym mieszkaniu. Po niedługim czasie otrzymują większe, czteropokojowe, a w następnym roku Włodek otrzymuje trzypokojowe mieszkanie w pobliskich Pyskovicach. Mieszka tam do 1967 r., a po przeprowadzce siostry do Krakowa zajmuje jej mieszkanie w Łabędach. Pozostaje do emerytury na Śląsku, z czasem przeprowadza się do syna Rafała do Sławięcic k/Kędzierzyna. Pochowany na cmentarzu w Sławięcicach.

Wietrzykowski Wojciech (1958 -) – 32; 33

Urodził się i mieszkał w Pyskovicach. W wieku 8 lat rodzina przeprowadziła się do Gliwic-Łabęd, gdzie kontynuował naukę od 3 klasy w szkole podstawowej „Tysiącłacie”. Od 1973 roku uczęszczał do Technikum Łączności w Gliwicach. W czwartej klasie przeniósł się do Krakowa, gdzie mieszkał u wujostwa Juliusza i Ewy Treutlerów i w tym mieście zdawał maturę w Zespole Szkół Łączności w 1978 roku. Przeprowadzka była związana z próbą odzyskania resztków poparcelacyjnej z rodzowego majątku Wietrzykowskich w Brzeziu. Po maturze przeprowadził się do znajomej rodziny, pani docent Wandy Pomianowskiej w Radkowicach (woj. świętokrzyskie), która była aktywnym działaczem społecznym i wydawało się, że pomoże w odzyskaniu Brzezia (niestety żadne działania w tym celu nie powiodły się). W Radkowicach poznał Jadwigę Ciuroch, z którą ożenił się w przeddzień Stanu Wojennego (12 grudnia 1981). Po ślubie zamieszkał w Kędzierzynie-Koźlu, gdzie doczekali się trójki dzieci i mieszkają do tej pory. Tu początkowo pracował w Opolskim Kombinate Ogrodniczym, a od 1992 roku w elektrowni Blachownia. Od najmłodszych lat pasjonuje się tenisem ziemnym, jest aktywnym członkiem lokalnego klubu tenisowego.

Wietrzykowski Wojciech (Meissner) (1922-2008) – 28; 29; 30; 30A; 30B; 31; 31A; 31B

Urodzony w Brzeziu. W 1929 r. umieszczony na stacji u wujostwa Egiejmanów w Radomiu, chodzi do szkoły podstawowej tzw. "u Sołtyka" – (pierwsze 4 klasy szkoły im. Marii Konopnickiej). Od 1933 r. uczy się w prowadzonym przez księżę Gimnazjum im. św. Stanisława Kostki w Kielcach i mieszka w internacie przy tej szkole. W 1941 r. rozpoczął dwuletnią szkołę rolniczą w Czernichowie, którą ukończył w 1943 r. i wzorem wielu młodych ludzi (trzeba było zabezpieczyć się przed wywózką na „roboty do Niemiec") rozpoczął praktyki rolnicze w okolicznych majątkach. Po tzw. wyzwoleniu w 1945 r., chcąc nabierać pieniędzy na studia, miał się różnych prac związanych ze swoim wykształceniem rolniczym. Opisuje to w swoich wspomnieniach pt. *Zapamiętane*. W 1947 r. zapisał się na studia w Akademii Handlowej w Szczecinie, myśląc że uda mu się wyjechać na Zachód. Życie studenta skończyło się wraz z poślubieniem koleżanki Anny Świercz. Oboje nie

ukończywszy studiów przenieśli się do Krakowa. Życie pełne przygód opisuje w swoich wspomnieniach pt. *Zapamiętane*. Po śmierci żony żeni się powtórnie z lekarką, Niemką z NRD, przyjmując jej nazwisko Meissner (Margrit) i realizując swoje marzenie wyjazdu na Zachód. Wyróżnia się, by pochowano go w Polsce, w rodzinnym grobowcu w Świętomarzu.

Wiewiórski – 106; 107

Wilczewska z d. Maruszewska Iwona (1981 -) – 120; 121

Wilczewski Marek (2010 -) – 120; 121

Wilczewski Mikołaj (2008 -) – 120; 121

Wilczewski Paweł – 120; 121

Wilczyńska z d. Maruszewska Joanna (1974 -) – 120; 121

Wilczyńska z d. Zalewska Jadwiga, 2-o v. Wiewiórska – 106; 107

Wilczyński Jan (2007 -) – 120; 121

Wilczynski Łukasz – 120; 121

Winddorf (Wietrzykowski) Marek (1962 -) – 32; 33, p. Wietrzykowski Marek

Winddorf Anna (1988 -) – 32; 33

Winddorf Daniel (1999 -) – 32; 33

Ur. w Witten (Nadrenia-Westfalia). Obecnie uczy się w Gimnazjum (odpowiednik liceum) w Dortmundzie.

Winddorf Urszula z d. Tyrała (1959 -) – 32; 33

Wiśniewski Jacek – 70

Witkowska z d. Bielińska Maryanna (1840- ?) – 126; 127

Witkowski Julian (1838- ?) – 126; 127

Wojdacka Emilia z d. Panczykowska (1846-1877) – 12; 13

Wojdacka z d. Przybyłko Józefa Gabriela, 1v. Burghardowa (? – 1890) – 12; 13

Wojdacka z d. Wietrzykowska Marianna (1811- ?) – 12; 13

Wojdacki Franciszek (1804- ?) – 12; 13

Wojdacki Józef Władysław (1841-1921) – 12; 13; 78

Urodził się w Kozinkach k/Radomia jako syn urzędnika Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego. Do szkoły chodził w Radomiu. Angażuje się w Komitecie Organizacyjnym przygotowań do Powstania Styczniowego. Bierze udział w Powstaniu Styczniowym. Zostaje ranny i odwieziony do Brzezia, do wuja Piotra Wietrzykowskiego. Bierze udział w wielu walkach pod dowództwem Langiewicza. W 1866 r. żeni się z Emilią Panczykowską i ma z nią czworo dzieci. Po jej śmierci żeni się z Józefiną z Przybyłków, wdową po przyjacielu, Józefie Burghardzie. W 1905 w stopniu kapitana odchodzi na emeryturę i poświęca się pracy społecznej, dotyczącej organizacji weteranów powstania styczniowego. Więcej informacji w Internecie <http://powstanie1863.zsi.kielce.pl/index.php?id=p31>. Pochowany w 9 kwaterze na Starym Cmentarzu parafialnym w Radomiu.

Wojdacki Stanisław (1879-1948) – 12; 13

Wojdacki Wacław (1867-1891) – 12; 13

Wojna Ida (2015 -) – 128; 129; 133

Wojna Grzegorz – 128; 129; 133

Wojna z d. Staroń Joanna (1984 -) – 128; 129; 133

Skończyła germanistykę i Wydział Prawa Administracyjnego na Uniwersytecie Wrocławskim. Zamieszkała i pracuje we Wrocławiu. Mąż Grzegorz Wojna. Urodziła w 2015 córkę Idę.

Wolman Bronisław (1888 - ?) – 66; 67; 66a; 67a

Wolman z d. Wieszczycka Maria (Maryla) (1880-1959) – 66; 67; 66a; 67a

Urodziła się na Krymie jako córka generała Armii Carskiej. W Rosji przeżyła Rewolucję Październikową. Za uratowane z grabieży pieniądze kupiła starą szkapę i dorozkę, i zarabiała jako dorozkarz. Po powrocie do Polski ujawnił się w niej talent malarski. Studiowała na Akademii Sztuk Pięknych. Tam poznała rzeźbiarza Wolmana, który zakochał się w niej z wzajemnością. Rodzina przeciwna była temu związkowi. Postanowiono więc wysłać Marylę do Paryża, by o Wolmanie zapomniała. Plan nie powiódł się, bo Wolman udał się też do Paryża, gdzie, nie powiadając rodziny, wzięli ślub. Gdy odwiedził ich ktoś z Polski, okazało się, że Maryla wkrótce spodziewa się dziecka. Namówiona na urodzenie dziecka w Polsce jedzie do Warszawy, gdzie rodzi się córka Ala. Po kilku tygodniach wraca do Paryża i widzi, że mąż ją zdradza. Natychmiast definitywnie z nim zrywa. Wraca do Polski, mieszka w Warszawie, maluje portrety. W każdym domu członków rozległej rodziny znajduje się jakaś praca ciotki Maryli. Często są to podkolorowane portrety-fotografie. Pracuje też w Ministerstwie Spraw Wojskowych. W czasie wojny mieszka w Brzeziu razem ze swoją siostrą Janiną Zajączkowską. Po wojnie dołącza do kuzynki Zoni Woyciechowskiej. Nie rozstaje się z nią do śmierci. W Gdańsku-Orunii hoduje prosiaki i kury. Umiera w Gliwicach. Pochowana na Powązkach w Warszawie.

Wolska Barbara z d. Hirschberg (1929-1995) – 136; 137

Wolska Krystyna (1951-) – 136; 137

Wolski Jerzy (? – 1978) – 136; 137

Woyciechowska Anna (1976-) – 52; 53

Woyciechowska Magdalena (2004 -) – 54; 55

Woyciechowska Maria (2013 -) – 54; 55

Woyciechowska Marta (2006 -) – 54; 55

Woyciechowska Pola (2009 -) – 54; 55

Woyciechowska z d. Cieślak Olga (1988-) – 56; 57

Urodziła się w Krakowie. Do szkoły podstawowej i liceum chodziła w Krakowie. Maturę zdała w 2008 r. Studiowała inżynierię środowiska na Uniwersytecie Rolniczym. Odbierała staż we Francji, dyplom uzyskała w 2013 r. Od trzech lat jest na studiach doktoranckich z tematyki wodociągi i kanalizacja.

Woyciechowska z d. Czaplą Ewa (1952 -) 50; 51; 54; 55; 56; 57; 58; 59

Urodziła się w Katowicach. W 1958 r. ojciec jej wyjeżdża z rodziną służbowo do Waszyngtonu. Tam Ewa przez 4 lata chodzi do szkoły podstawowej; naukę kontynuuje po powrocie do Katowic. Maturę zdaje w Liceum im. Jana Ka-

INDEX do DRZEWA GENEALOGICZNEGO z krótkimi życiorysami niektórych osób - 174 -

walca w Katowicach. Ukończyła studia na Wydziale Biologii i Ochrony Środowiska Uniwersytetu Śląskiego. Od 1974 do 1979 roku pracowała w Instytucie Kształtowania Środowiska na stanowisku asystenta naukowo-dydaktycznego. W 1976 r. wychodzi za mąż za Michała Woyciechowskiego. Przeprowadzają się do Bolechowic pod Krakowem. W 1987 r. rozpoczyna pracę w szkole podstawowej w Bolechowicach jako nauczycielka języka angielskiego i biologii. Aktywnie rozwija ochronę środowiska. Uczestniczą w tym uczniowie starszych klas. Razem z nauczycielką fizyki i chemii współpracuje z zagranicznymi organizacjami proekologicznymi (Norweskie Towarzystwo Ochrony Przyrody, Amerykańska Agencja Ochrony Środowiska) przy opracowywaniu różnych projektów. W 1998 r. po dwutygodniowym szkoleniu w Danii opracowała program „Ochrona Środowiska w korelacji z biologią i chemią dla klas VII i VIII szkoły podstawowej”, który realizowany był w szkole bolechowickiej. Pionierską działalnością było opracowanie projektu ochrony dzikich pszczół, od których istnienia zależy zapylanie wiele roślin. Projekt ten podajemy też na naszej stronie internetowej. Pracę w szkole zakończyła w 2007 roku, obecnie pomaga dzieciom, które mają problemy z nauką języka angielskiego.

Woyciechowska z d. Gołuchowska Seweryna (1838 - 1891) – 48; 49

Woyciechowska z d. Grajda Joanna – 54; 55

Rodzice Joanny początkowo mieszkali w Warszawie, skąd pochodził ojciec, Andrzej Grajda. Tam urodziła się Joanna. Po tragicznej śmierci ojca na polowaniu w 1978 roku, matka Stefania wróciła z córką do rodzinnej Gdyni. Tu Joanna zdobywała edukację zakończoną dyplomem na Wydziale Architektury Politechniki Gdańskiej w 2001 roku. W 1982 roku matka повторно wyszła za mąż za Edwarda Bolkowskiego, z którego to małżeństwa w 1983 roku urodził się przyrodni brat, Łukasz. W 2003 roku Joanna wyszła za mąż za architekta z pracowni, w której pracowała, Marcina Woyciechowskiego. Wszelkie uzdolnienia plastyczne umożliwiły Joannie podejmować się, z sukcesem, różnorodnych zajęć: do projektowania architektury i wnętrza, fotografowania po rzeźbiarstwo ceramiczne. Gros czasu jednak poświęcała na wychowanie dzieci: Magdaleny (2004), Marty (2006) i Marii (2013), o których rozwój i zdrowie dbała Joanna ponad wszystko.

Woyciechowska z d. Kuśmirek Luiza – 52; 53

Woyciechowska z d. Michalska Anna (1915-2002) – 28; 29; 48; 49; 50; 51; 52; 53; 54; 56; 57; 58; 104; 105; 106; 107

Ur. w Warszawie, gdzie do piątej klasy chodziła do prywatnej szkoły Kowalczykównej, potem do Gimnazjum Królowej Jadwigi. Po ukończeniu gimnazjum uczęszczała do Szkoły Głównej Handlowej (tzw. SGH). Absolutorium uzyskała tuż przed wojną. W czasie szkolnym dużo zajmowała się sportem: narty, pływanie, lekkoatletyka. Jako nastolatka po raz pierwszy pojechała z rodzicami do Kaniego

do Woyciechowskich, dalekich kuzynów. W Kaniem Zofia Woyciechowska prowadziła pensjonat (rodzaj domu czasowego) dla zamożnych, znajomych gości, gdzie w letnich miesiącach pełno było młodzieży, korzystających z licznych atrakcji, jak pływanie po jeziorach, tenis, polowania itp. Tam poznała Włodzimierza Woyciechowskiego, syna gospodarzy. Ślub ich odbył się w 1938 r. Włodzimierz po ukończeniu Politechniki Warszawskiej objął posadę inżyniera przy budowie zapory wodnej w Czchowiu. 30.08.1939 wyjechali do Kaniego, gdzie Włodzimierz zajął się gospodarstwem, a Anna pomagała teściowej, często niosąc prostą pomoc medyczną okolicznym mieszkańcom. Po wysiedleniu w 1944 r. zamieszkali w Gliwicach, gdzie Anna założyła ekskluzywną pracownię krawiecką, obsługującą wybraną klientelę. Zbliżając się do wieku emerytalnego kupili wraz z mężem działkę w Józefowie pod Warszawą. Tam zmarła w 2002 roku i pochowana została na Cmentarzu Powązkowskim w Warszawie.

Woyciechowska z d. Michowska Julia - 54; 55

Woyciechowska z d. Orzechowska Anna (1922-2017) – 28; 29; 48; 50; 51; 52; 54; 55; 56; 57; 58; 59

Urodzona w Kościszach w pow. pułtuskim. Dzieciństwo spędziła w Zbylczycach (pow. Turek), majątku ojca. Po początkowej nauce w domu, kontynuowała naukę w Prywatnej Żeńskiej Szkole im. Cecylii Plater-Zyberkówny w Warszawie, maturę zdała na Tajnych Kompletach Nauczania. Wojna w 1939 roku rozpoczyna się od śmierci ojca, który popełnia samobójstwo na wieść o tym, że cała jego rodzina zginęła w czasie bombardowania. Wiadomość okazała się nieprawdziwa, a Hanka z matką i bratem Michałem zostają wysiedleni ze Zbylczycach i znajdują się u dalszej rodziny w Warszawie. Matka Krystyna włącza się w konspirację i przenosi się z dziećmi do Lublina. Ze względów bezpieczeństwa Hanka w 1942 r. wyjeżdża z Lublina i zostaje praktykantką w Kaniem, majątku Woyciechowskich. Już w roku 1943 zostaje żoną Macieja Woyciechowskiego. Po wysiedleniu z Kaniego Maciej szuka zatrudnienia, co nie jest łatwe ze względu na jego pochodzenie. Przenoszą się z miejsca, na miejsce, rodzą się kolejne dzieci: Marta w Nałęczowie, Staszek w Lublinie, Michał w Nowym Stawie. Dopiero w 1949 r. następuje stabilizacja, gdy Maciej dostaje posadę w cukrowni w Otmuchowie. Tam rodzą się kolejne dzieci: Zosia, Danuta (Giga), Ania. Hanka prowadzi dom otwarty; w dużym mieszkaniu mieszkają dwie babci i coraz liczniejsza, kochająca się rodzina. Hanka, jak może, dorabia do niewystarczającej pensji męża: uprawia ogródek, wytwarza wyroby do Cepelii, pracuje sezonowo w cukrowni, latem prowadzi kiosk "Ruchu" nad Jeziorem Otmuchowskim. Złote годы obchodzi wraz z sześciorożniem dziećmi i dwudziestką wnuków. W 2005 r. przenosi się do Warszawy. Mieszka w jednym domu z córką Zofią Święcicką, która zapewnia jej opiekę. Zmarła w r. 2017 i pochowana na Cmentarzu Powązkowskim w Warszawie.

Woyciechowska z d. Osmólska Róża – 48; 49

Woyciechowska z d. Rączka Marta (1985 -) – 56; 57

Woyciechowska z d. Śliwakowska Lidia (1955-) – 50; 51; 52; 53

Woyciechowska z d. Wietrzykowska Zofia (Zonia) (1884-1972) – 28; 48; 49; 50; 51

Urodziła się w majątku Brzezcie, pow. Iłża. Uczyła się, będąc na pensji w Warszawie. Była nieprzeciętnej urody. Kochał się w niej kuzyn Edward Wieszczycki. Zamierzał wybrać się do Brzezia, żeby się oświadczyć, a ponieważ spóźnił się na pociąg, uznał, że nie jest mu ona sądzona i pojechał na wojnę rosyjsko-japońską, gdzie stracił oko. Nie wiadomo, czy był to powód, ale w krótkim czasie Zofia (Zonia) wyszła za mąż za wdowca, Stanisława (Ksawerego Stanisława) Woyciechowskiego, starszego o 14 lat. Był to trudny okres, bo zbliżała się wojna. Mąż został powołany do wojska, a Zonia miała już dwójkę dzieci: Kalinę i Włodzimierza. Młoda pani domu doskonale sobie radziła, zyskując przychyłność swojego teścia, który początkowo był przeciwny temu małżeństwu. Dzięki jej staraniom, mąż zwolnił z wojska. W 1913 r. musieli opuścić dzierżawiony Nosów i zdecydowali się kupić Kanie, duży majątek książąt Woronieckich. Kryzys w 1928-1929 spowodował, że Kanie znalazło się w dużych kłopotach finansowych. Trzeba było spłacać pożyczki, zaciągnięte na kupno Kaniego. W 1928 r. Kalina wychodzi za mąż za Stanisława Kruszewskiego, a po roku umiera przy narodzinach synka Jana. Był to wielki cios. Zonia całkowicie osiwiła, a ojciec zupełnie się załamał, spędzając dużo czasu na stawianiu pasjansa. Zonia musiała zrobić z Kaniego gospodarstwo dochodowe, by spłacić narastające długi. Równocześnie podjęła się wychowywania wnuka. Założyła plantację ogórków, które, kiszzone w beczkach, eksportowane były za granicę, a z dużego domu w Kaniem zrobiła dom wczasowy, który w czasie wakacji zapełniał się gośćmi: zamożnymi znajomymi, znajomymi znajomych itp. Ogórkami zajmowała się żydowska rodzina Kohnów, którą w czasie wojny przechowali w ziemiance, w kańskim lesie. Po wysiedleniu z Kaniego, Zonia z mężem, siostrą Dorą Wietrzykowską i kuzynką Marylą Wolmanową, po czasowym pobycie w Lublinie, przeprowadzili się do Gdańska-Orunii, gdzie Zonia zorganizowała kiszarnię kapusty i ogórków. Władze nie pozwalały rozwijać się tzw. prywatnej inicjatywy, trzeba więc było porzucić Gdańsk. Zamieszkali w Gliwicach, gdzie Zonia objęła kierownictwo wytwórni win owocowych. Po śmierci męża przeprowadziła się do Otmuchowa, do syna Maćka. Pochowana na Powązkach w Warszawie.

Woyciechowska z d. Żyłuk Beata Helena (1946 -) – 50; 51; 54; 55; 58; 59

Rodzice Heleny (Władysław i Leokadia) po zajęciu przez sowiecką Rosję polskich Kresów imigrowali na Ziemię Odzyskaną, gdzie w Lwówku Śląskim urodziła się ich

pierwsza córka Helena (1946) i rok później druga - Jadwiga. Po dwóch latach przenieśli się do Gdańska i tu w 1952 r. urodził się im syn Wiesław. Helena szkołę podstawową i liceum ukończyła w Gdańsku i tu na Politechnice Gdańskiej ukończyła Wydział Budownictwa Wodnego w 1969 roku. W 1966 roku wyszła za mąż za kolegę ze studiów, Stanisława Woyciechowskiego, i urodziła trójkę dzieci: Joanne Magdalenę (1967), Marcina (1970) i Macieja (1979). Po studiach pracowała jako majster na budowach, głównie w terenie, łącząc to z obowiązkami domowymi, co było nie lada wyczynem, następnie przez szereg lat jako projektant w Miastoprojektie. Zdobyła uprawnienia budowlane i projektowe, co wykorzystwała w roli inspektora nadzoru w kolejnej firmie - Telekomunikacji. Z rodziną mieszkała początkowo w Sopocie, a następnie w Gdańsku. Na emeryturze angażowała się jeszcze w realizację różnych projektów budowlanych, ale główną jej pasją była opieka nad pięcioma wnuczkami: trzema od Marcina i bliźniaczkami od Macieja, której to pasji oddawała się całkowicie, nie licząc czasu ani kosztów.

Woyciechowska Zuzanna (2009 -) – 54; 55

Woyciechowski Grzegorz (1951 -) – 50; 51; 52; 53

Ur. w Gliwicach. Matura w V LO. im. Rymera w 1969 roku. Dyplom na Politechnice Śląskiej na wydziale Mechaniczno-Energetycznym obronił w 1977 roku. Po ukończeniu uczelni przeprowadził się wraz z rodziną do Józefowa pod Warszawą, gdzie przez szereg lat prowadził gospodarstwo ogrodnicze. Żona Lidka ze Śliwakowskich, dwoje dzieci: Anna ur. w maju 1976 i Szymon ur. w styczniu 1981.

Woyciechowski Jakub (1984 -) – 56; 57

Urodził się w Krakowie. Do szkoły podstawowej chodził w Bolechowicach, w Krakowie zaś do XIV LO, a po jego ukończeniu rozpoczął studia na Wydziale Chemii Uniwersytetu Jagiellońskiego. Tytuł magistra chemii uzyskał w 2010 roku. Po studiach zatrudniony został w firmie *Selvita* na stanowisku młodszego specjalisty do spraw syntezy, produkującej związki chemiczne - głównie do leków. Od 2012 na stanowisku naukowca, zajmującego się wstępną fazą wynajdywania leków.

Woyciechowski Kacper (2018 -) – 56; 57

Woyciechowski Kajetan (1980 -) – 56; 57

Urodził się w Katowicach. Do szkoły podstawowej chodził w Bolechowicach k/ Krakowa. W Krakowie do VII Liceum Ogólnokształcącego im. Zofii Nałkowskiej, gdzie zdał maturę w 2000 roku. Studiował na AGH inżynierię mechaniczną i robotykę. Dyplom magistra inżyniera uzyskał w r. 2006. Początkowo pracował w prywatnej firmie szkolenia do pracy na wysokościach. Od 2009 r. ma własną firmę informatyczną, zajmującą się głównie oprogramowaniem hotelowym i zatrudniająca kilkanaście osób.

Woyciechowski Ksawery Stanisław (1870 - 1962) – 28; 29; 48; 49; 50; 51

INDEX do DRZEWA GENEALOGICZNEGO z krótkimi życiorysami niektórych osób - 175 -

Urodził się w Nosowie, w majątku, który jego ojciec Maksymilian dzierżawił od Rosjanina Szwarcza. Dostał on majątek odebrany od uczestnika Powstania Styczniowego. Stanisław studiował w szkole inżynierskiej w Dorpacie. Wrócił jako podporucznik wojsk rosyjskich. Choć nie miał rolniczego wykształcenia, dobrze gospodarował w Nosowie. Jego pierwsza żona zmarła na gruźlicę. Bardzo po niej rozpaczal. W 1903 roku ożenił się powtórnie, z dużo młodszą od siebie Zofią Wietrzykowską. Zbliżała się wojna, Rosjanin zamierzał pozbyć się majątku, Stanisław chciał go kupić, ale był zakaz sprzedaży majątków szlachcom polskim. Nosów został więc rozparcelowany. Rosjanie wycofali się, a Stanisław jako oficer rosyjski dostał się do niewoli, gdzie siedział 1,5 roku. Dzięki energicznej interwencji żony został zwolniony. Trzeba było wyprowadzić się z Nosowa i kupić jakąś posiadłość. Kupiono Kanie, duży majątek książąt Woronieckich z ogromnym pałacem. Dalsze dzieje rodziny opisane są w historii Zoni, żony Stanisława. Po śmierci ukochanej córki Kaliny, Stanisław całkowicie się załamał, a inicjatywę co do dalszych losów rodziny przejął jego żona, Zonia. Pozostała w pamiątkach rodzinnych ślicznie inkrustowana szkatułka, którą Stanisław osobiście wykonał podczas swej niewoli w Nysie. Na wieczku jest napis „Kalina”. Jest pochowany na Powązkach w Warszawie.

Woyciechowski Maciej (1917-2001) – 28; 29; 48; 50; 51; 52; 54; 55; 56; 57; 58; 59

Urodził się w majątku rodziców w Kaniem k/Rejowca. Maturę zdał w 1935 r. w Męskiej Szkole Mazowieckiej w Warszawie. Studiował na Wydziale Prawno-Ekonomicznym Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, gdzie uzyskał dyplom magistra prawa w 1938 r. W czasie Okupacji został zarejestrowany jako pracownik rolny w majątku rodziców w Kaniem, gdzie udało się przetrwać wojnę. W 1943 roku bierze ślub z Anną Orzechowską, wysiedloną wraz z matką z rodzinnego majątku Zbylczycy. Osiedlili się one w Lublinie, a Anna dostała się na praktykę do majątku Kanie. Rodzice Macieja zdecydowali się przechować w czasie wojny rodzinę Żydów w wykopanej w lesie ziemiance. Rodzina żydowska przetrwała, a po wojnie Maciej został zaproszony do Izraela po odbiór medalu Sprawiedliwy wśród Narodów Świata. Po skończonej wojnie i wysiedleniu z Kaniego rozpoczął się trudny okres znalezienia miejsca w życiu. Nie ułatwiał tego niewłaściwe pochodzenie w komunistycznej rzeczywistości. W poszukiwaniu pracy rodzina Macieja, już z dwójką dzieci, mieszka w Nałęczowie, w Lublinie. Przenoszą się w końcu do Nowego Stawu, gdzie Maciej zostaje zatrudniony w cukrowni. Pozwala mu to w 1949 roku ubiegać się o stanowisko kierownika administracyjnego cukrowni w Otmuchowie. W uzyskaniu tego stanowiska pomaga mu doskonała umiejętność gry w brydża. W 1970 r. brydżyci zostają laureatami w brydżu sportowym. Następuje okres stabilizacji, rodzą się kolejne dzieci, w cukrowni Maciej pracuje do

emerytury. Pozostaje w pamięci jako człowiek szlachetny, kochający żonę i ojciec, sprawiedliwy, skromny, z dużym poczuciem humoru. Przewodniczący "Solidarności" w Otmuchowie. Pochowany w grobowcu rodzinnym na Powązkach w Warszawie.

Woyciechowski Maciej (1979 -) – 54; 55

Woyciechowski Maksymilian (1834-1906) 48; 49

Woyciechowski Marcin (1970 -) – 54; 55

Urodzony w Gdańsku. Uczęszczał do Szkoły Podstawowej nr 7 w Sopocie, później, po przeprowadzce rodziny do Gdańska, do tamtejszej Szkoły Podstawowej nr 58, potem do I Liceum Ogólnokształcącego – profil matematyczno-fizyczny. Od dzieciństwa, spędzonego w sopockim domu pod lasem, miłośnik natury i przestrzeni. Za młodu harcerz, rysownik, laureat konkursów plastycznych i biegów na orientację. Żeglarskie umiejętności szkolił pod ojcowskim okiem. Po maturze studiował architekturę na Politechnice Gdańskiej. W czasie studiów do 1989 roku rokrocznie odbywał szereg wyjazdów, często autostopem, odwiedzając odległe zakątki Europy: od Rosji i Szwecji po Hiszpanię i Hebrydy. W ostatnich latach studiów pracował jako asystent architektów w kilku biurach w Gdańsku i, dzięki uprzejmości cioci Ewy Moors, w Holandii. Działalność architektoniczna, oprócz szeregu drobniejszych epizodów, jak projekt kościoła na Oruni, szeregu domów, szkół czy osiedli, głównie powiązana z Grupą Inwestycyjną Hossa S.A. – trójmiejskim deweloperem, dla którego zarządzał procesem projektowym. Zdecydowana większość realizacji tej firmy, od osiedli mieszkaniowych, przez biurowce, domy towarowe, hotele, sale koncertowe, po wielofunkcyjną dzielnicę „Garnizon”, realizowaną na terenie byłych koszar w Gdańsku, zaprojektowana była przez Marcina i kierowany przezeń zespół projektantów. Laureat szeregu konkursów i nagród, m.in. Nagrody Prezydenta Gdańska za najlepszą realizację architektoniczną lat 2011-2015. Ożenił się z architektką ze swojego zespołu, Joanną Grajdą, w 2003 roku. Ojciec trzech córek: Magdaleny (2004), Marty (2006) i Marii (2013). Mieszkał początkowo w Sopocie, skąd w 2006 roku przeprowadził się do Gdyni Orłowa. Społecznie zaangażowany w edukację, członek zarządu, później rady nadzorczej Towarzystwa Edukacyjnego „Lokomotywa”, prowadzącego placówki edukacyjne w duchu zrównoważonego rozwoju i wartości katolickich. Udziela się także, dając wykłady na Politechnice Gdańskiej na Wydziale Architektury, przybliżając studentom arkaną projektowania dla dewelopera.

Woyciechowski Michał (1947 -) – 50; 51; 54; 55; 56; 57; 58; 59

Urodził się w Nowym Stawie w powiecie malborskim. Szkołę podstawową i średnią ukończył w Otmuchowie w 1964 r. W tym samym roku rozpoczął studia biologiczne w Uniwersytecie Wrocławskim, które ukończył 1969 r. Pracował kolejno w Uniwersytecie Śląskim w Katowicach (1970-73), Instytucie Botaniki PAN w Krakowie (studia

doktoranckie: 1973-76), Zakładzie Ochrony Przyrody PAN w Krakowie (1976-78), Instytucie Systematyki i Ewolucji Zwierząt PAN w Krakowie (1978-90), Akademii Rolniczej w Krakowie (1990-2000) i Uniwersytecie Jagiellońskim (2000 do emerytury). W międzyczasie uzyskał stopień doktora w 1978 r. i doktora habilitowanego w 1989 r. w Uniwersytecie Jagiellońskim oraz tytuł profesora w 2000 r. W 1977 ożenił się z Ewą Czaplą, kupili dom w Bolechowicach k/Krakowa, gdzie wychowali trójkę dzieci: Dorę (1979), Kajetana (1980) i Jakuba (1984). Obiektami jego badań były ptaki, foki antarktyczne, ślimaki, motyle, mrówki i pszczoły. Badania prowadził w wielu rejonach świata, m.in. na wyspie Króla Jerzego w Antarktyce i w czasie wielokrotnych wypraw do Mongolii i na Syberię (Góry Altaju, rejon Jez. Bajkał, Tuwa). Jest autorem przeszło 100 publikacji naukowych.

Woyciechowski Stanisław (1945 -) – 50; 51; 54; 55; 58; 59

Po II Wojnie Światowej i nastaniu władzy ludowej rodzice Stanisława, Maciej i Anna, krótko po ślubie, zmuszeni do opuszczenia rodzinnego majątku Kanie, zamieszkali najpierw w Nałęczowie, gdzie na świat przyszła ich najstarsza córka Marta (1944), a następnie w Lublinie urodził się Stanisław. Rodzina przeniosła się do Nowego Stawu na Żuławach, gdzie urodził się drugi ich syn Michał (1947), aż ostatecznie na długie lata osiedliła się w Otmuchowie na Ziemiacz Odzyskanych, gdzie urodziły się trzy kolejne córki: Zosia (1950), Danuta (Giga) (1958) i Anna (1960). Miejscowe Jezioro Otmuchowskie wywołało w Stanisławie pasję do żeglowania i ukierunkowało życie zawodowe. Po otmuchowskiej szkole podstawowej uczęszczał do liceum w Gliwicach, mieszkając u swoich dziadków Woyciechowskich, a następnie udał się na studia na Politechnikę Gdańską na Wydział Budowy Okrętów, które ukończył w 1960 r. Na trzecim roku w 1966 r. ożenił się ze studentką Wydziału Budownictwa Wodnego Heleną (Beata) Żyłuk, z którą ma trójkę dzieci: Joannę Magdalенę (1967), Marcina (1970) i Macieja (1979). Po studiach pracował wiele lat w Stoczni Gdynia, podczas których odbył 2 dalekomorskie rejsy statkami: 12 miesięcy jako inżynier gwarancyjny i 4 miesiące jako prowadzący rejsowy remont na norweskim statku. Następnie zatrudnił się w Stoczni Gdańskiej, gdzie przez 3 lata był prezesem zarządu. Po politycznych zmianach w 2006 roku przeszedł na emeryturę, ale zarządzał jeszcze 3 lata prywatną firmą Hydro-mech, a potem realizował europejski projekt budowy elektrowni na morskie fale wg duńskiej koncepcji. Zainspirowany ideą pozyskiwania energii z fal morskich opatentował własną koncepcję, której poświęcił resztę swojej zawodowej aktywności, a wolny czas przeznaczał na żeglowanie po morzach. Z rodziną mieszkał początkowo w Sopocie, a następnie w Gdańsku. Doczekał się pięciu wnuczek: trzech od Marcina i bliźniaczek od Macieja.

Woyciechowski Szymon – 48; 49

Woyciechowski Szymon (1981 -) – 52; 53

Woyciechowski Włodzimierz (1910-2003) – 28; 29; 48; 49; 50; 51; 52; 53; 54; 56; 57; 58; 59; 104; 105; 106; 107

Urodził się w majątku Nosów, w domu pobierając wstępne nauki. Następnie uczęszcza do 8-letniego Gimnazjum Ziemi Mazowieckiej w Warszawie, które kończy w 1928 r. W roku 1917 rodzice kupują majątek Kanie, gdzie jest duży pałac, dawna siedziba książąt Woronieckich; prócz pól, lasy i jeziora. Włodzimierz zapisuje się na Wydział Inżynierii Łądowej i Wodnej Politechniki Warszawskiej. Jego hobby to polowania, gra w tenisa (sklasyfikowany na 6-8 miejscu w Polsce). Studia kończy w 1937 r., żeni się z daleką kuzynką Anną Michalską i w 1938 r. obejmuje pierwszą posadę przy budowie zapory wodnej w Czchowie. Wybuch wojny powoduje, że 30.08. 1939 r. wyjeżdżają do Kaniego, pozostając tam do końca wojny, aż do wysiedlenia w 1944 r. Włodzimierz objął administrację majątkiem. Bardzo ważną działalnością była tam plantacja ogórków, ich przetwórstwo i przygotowanie do eksportu. Zajmowali się tym Żydzi: Mojżesz Kohn z rodziną i wielu żydowskich najemników, w zależności od wielkości produkcji. W 1942 roku rozpoczęła się eksterminacja Żydów. W rodzinie Woyciechowskich odbyła się narada, czy i jak można zaryzykować, żeby przechować choć rodzinę Kohnów, nie tylko zasłużoną, ale i zaprzyjaźnioną. Ryzyko było wielkie nie tylko mieniem, ale przede wszystkim życiem. I wszystko musiało pozostać w absolutnej tajemnicy. Opracowano strategię: Włodzimierz zrobił projekt ziemianki w gęstym lesie. Żydom (6 osób: rodzice, dwóch synów i dwie córki) dostarczono narzędzia i w ciągu 10 dni wykopali sobie ziemiankę, w której przeżyli 2 lata. Można posłuchać relacji z tych wydarzeń zarejestrowanych w wywiadzie żydowskiej reporterki z Włodzimierzem W. na stronie internetowej Wietrzykowski.net, w dziale „Dokumenty; Odznaczenia i Podziękowania”. Po wojnie Włodzimierz i Anna zamieszkali w Gliwicach, gdzie Włodzimierz pracował na stanowisku zastępcy dyrektora Przedsiębiorstwa Budownictwa Miejskiego, przeniesiony do Zjednoczenia Przedsiębiorstw Budowlanych do Katowic na stanowisko dyrektora technicznego, a później na ok. 4 lata do Warszawy. W Józefowie pod Warszawą kupił działkę, gdzie wybudował dom i przez parę blisko 20 lat, razem z synem Grzegorzem, zajęli się dochodową hodowlą kwiatów, mając także pasiekę. Zmarł w 2003 roku i pochowany został na Cmentarzu Powązkowskim w Warszawie.

Wójcik Dorota – 130

Wójcik Michał – 130; 131; 132; 133; 133A; 133B

Wójcik Tadeusz (1910-2003) – 130; 131; 133

Urodził się w Podhajcach k/ Lwowa. Ojciec był dyrektorem szkoły. W Poznaniu chodził do gimnazjum, a później do szkoły kadetów. Ukończył Oficerską Szkołę Artylerii w Toruniu. Odnosił sukcesy w sporcie. Uprawiał lekkoatletykę, hokej na lodzie i hokej na trawie, biegi, rzut kulą. W 1939 roku w Wołyńskiej Brygadzie Kawalerii brał udział w

INDEX do DRZEWA GENEALICZNEGO z krótkimi życiorysami niektórych osób - 176 -

bitwie pod Mokrą. Został odznaczony Krzyżem Walecznych. Zbiegł z niemieckiej niewoli i przebywał pod przybranym nazwiskiem w rejonie Częstochowy (pomagał kuzynowi Romanowi Treutlerowi). Walczył w partyzantce. Najpierw w ZWZ (Związek Walki Brojowej), później w AK. W 1945 r. zamieszkał w Krakowie. Był zawodnikiem i działaczem w Klubie Sportowym KS Wisła. Zdekonirowany wyjeżdża z Krakowa i wraca do własnego nazwiska; osiedla się w Rabce i pracuje jako trener w Klubie KS Wierchy, społecznie w PCK, w ZBOWID-zie, w Związku Kombatantów i in. W 1995 r. awansował na kapitana rezerwy WP. Odznaczony Orderem Virtuti Militari i wieloma innymi odznaczeniami. Pochowany na cmentarzu w Zaborni.

Wójcik z d. Treutler Halina (1889 (?) – 1917) 130; 131; 132; 133; 133A; 133B

Wójcik z d. Wojnicka Zofia – 130; 131; 133

Wójcik Zbigniew (1912-1939) – 130; 131; 133

Wójcik Zdzisław – (1914-1974) 130; 131; 133

Wrench Dorothy Eleonora (1964-) - 11A

Wrench Ewa Maria z d. Sokulska (1938-) – 11A

Wrench Philip (1930-2008) – 11A

Wróbel Aleksandra (1983 -) – 98B

Wróbel Jadwiga z d. Sołtan (2-o v. Kubacka; 3-o v. Szkołpiska; 4-o v. Fuksiewicz) – (1944-) – 133A; 133B

Wróbel Piotr (1953 -) – 98B

Wróbel Rudolf (1940-1968) – 133A; 133B

Wróbel Tomasz (1990 -) – 98B

Wróbel, (1-o v.) Gorczycka, z d. Zalewska Anna (1956 -) – 98B

Wrzesińska Bronisława Helena (1856 -) – 104; 106; 107

Wrzesińska Emilia – 106; 107

Wrzesińska Helena Ludwika (1862 -) - 104

Wrzesińska Maria – 106; 107

Wrzesińska Marianna Filipina (1849 -) – 104; 106; 107

Wrzesińska z d. Dulińska Marianna (1865-?) – 106; 107

Wrzesińska z d. Gładych Eleonora – 104; 106; 107

Wrzesińska z d. Jabłońska Katarzyna (1821-1893) – 71; 86; 104; 106; 107; 108

Wrzesińska z d. Jagielska Jadwiga (1878-1941) 72; 73; 84; 86; 87; 88; 89; 90; 91; 106; 107

Wrzesińska z d. Kazańska Maria (1853 -) – 86; 104; 105; 106; 107

Wrzesińska z d. Kozłowska Stefania – 106; 107

Wrzesińska z d. Milewska Jadwiga (1913-2009) – 86; 87; 88; 89; 90; 91

Wrzesińska z d. Więclawska Cecylia – 106; 107

Wrzesiński Andrzej (1907- 2002) – 86; 87; 88; 89; 90; 91

Wrzesiński Franciszek (1886? - ?) – 106; 107

Wrzesiński Franciszek Michał (1844 –) – 104; 106; 107

Wrzesiński Jan (1853 – 1853) – 104

Wrzesiński Jan Mateusz (1859 -) – 104; 106; 107

Wrzesiński Kazimierz – 106; 107

Wrzesiński Michał (1819-1865) – 71; 86; 104; 105; 106; 107; 108; 109

Wrzesiński Mieczysław – 106; 107

Wrzesiński Stanisław (1875-1945) 72; 73; 84; 86; 87; 88; 89; 90; 91; 106; 107

Urodził się w Przybyszewie n/Pilicą, w miejscu pochodzenia rodzin Wrzesińskich i Jabłońskich, gdzie na cmentarzu są stare rodzinne grobowce. Stanisław w 1900 roku żeni się z Jadwigą Jagielską i administruje majątkiem Rudniki (rodzinna miejscowość jego teściowej Kazimierzy z Jabłońskich). W 1925 roku Stanisław zostaje starostą Koziecin, a Rudniki przekazane są na skarb państwa. W czasie Okupacji przebywał w Starachowicach. Pochowany w Starachowicach na Starym Bugaju.

Wrzesiński Sylwester (1853-1893) – 86; 104; 105; 106; 107

Wrzesiński Tadeusz – 106; 107

Wrzesiński Wacław (1891?- ?) – 106; 107

Wrzesiński Włodzimierz – 106; 107

Wrzesiński Zdzisław – 106; 107

Wrzosek Antoni (1999 -) – 98B

Wrzosek Dariusz (1964 -) – 98B

Wrzosek Małgorzata (1996 -) – 98B

Wrzosek Tadeusz (2008 -) – 98B

Wrzosek z d. Beblowska Marta (1969 -) – 98B

Wyganowski Filip (1954 -) 112; 113

Wyganowski Jakub (1955 -) 112; 113

Wyganowski Stanisław (1919 -) 112; 113

Zacharewicz (1-o v.), Plachecka (2-o v.) z d. Wietrzykowska Zofia (Helena) (1855-1921) 12; 13; 28; 29; 66; 67

Zacharewicz (1-szy mąż Zofii Heleny Wietrzykowskiej) – 12; 13; 28; 29; 66; 67

Zacharewicz Jerzy - 66; 67

Zacharewicz Roman - 66; 67

Zajączkowska Antonina (1999 -) 66; 67; 66a; 67a

Zajączkowska Ewelina (1985 -) - 66; 67; 66a; 67a

Zajączkowska Wanda - 66; 67; 66a; 67a

Zajączkowska z d. Depczyk Agnieszka (1963 -) - 66; 67; 66a; 67a

Zajączkowska z d. n/n Jeanne - 66; 67; 66a; 67a

Zajączkowska z d. Stanisławska Zofia (1904-1981) - 66; 67; 66a; 67a

Zajączkowska z d. Wieszczycka Janina (1878-1953) - 66; 67; 66a; 67a

Zajączkowska z d. Rodziewicz Alicja (1955 -) - 66; 67; 66a; 67a

Zajączkowska Zofia (1985 -) - 66; 67; 66a; 67a

Zajączkowski Bronisław (1863-1930) - 66; 67; 66a; 67a

Zajączkowski Jan (2000 -) - 66; 67; 66a; 67a

Zajączkowski Paweł (1946-2020) - 66; 67; 66a; 67a

Zajączkowski Paweł (1998 -) - 66; 67; 66a; 67a

Zajączkowski Wiesław (1902-1959) - 66; 67; 66a; 67a

Zaleska (Zalewska) Alicja (1929-1944) – 98B

Zaleska (Zalewska) z d. Janczewska Lucyna, (1892–1977) – 98B

Zaleska (Zalewska) z d. Łagodzińska Bronisława (1874-) – 98A; 98B

Zaleski (Zalewski) Bogdan - 98B

Zaleski [Zalewski] Maciej (1920-2015) – 106; 107

Urodził się w majątku Rożki k/Sandomierza. Naukę rozpoczął w Radomiu, kontynuował w Korpusie Kadetów we Lwowie (1934-1938), dalej w Szkole Podchorążych Kawalerii w Grudziądzu. W maju 1939 roku rozpoczyna służbę w 1 Pułku Ułanów w Augustowie. W czasie wojny dostaje się do sowieckiej niewoli. Zwolniony z obozu, dołącza do grupy Polaków, z których gen. Wł. Anders tworzy Armiję Polską. Armia ta w 1942 roku wychodzi do Kazachstanu, a Maciej przedostaje się do Anglii, gdzie przyjęty zostaje jako ochotnik do RAF-u i po przeszkoleniu bierze udział w walkach powietrznych nad Anglią i Morzem Północnym. Odznaczony został Krzyżem Walecznych RP. W 1946 r. żeni się z Krystyną Kawińską. W 1952 roku uzyskuje dyplom na Wydziale Ekonomii University of London i wraz z żoną emigruje do Kanady. Rozpoczyna tam pracę w Mont-realu w zakładach produkujących dla potrzeb wojska. W 1975 r. przeniesiony zostaje służbowo do Los Angeles i w tym roku żeni się powtórnie z Aliną Kuryłowicz. Z pierwszą żoną ma dwóch synów: Andrzeja (1947) i Pawła (1955); z drugą dwoje dzieci: Marcina i Katarzynę. W 1983 r. Osiedla się z żoną w Vernon, BC (Kolumbia Brytyjska – Kanada). Zmarł w 2015 roku, pochowany w Coldstream, BC.

Zaleski (Zalewski) Zygmunt Ksawery, (1870-1910) – 98A; 98B

Zaleski (Zalewski) Zygmunt, (1900 -) – 98B

Zalewska (1-o v.), Maleszewska (2-o v.) z d. Jabłońska Leokadia (1866-1949) - 72; 73; 96; 97; 98; 99; 98A; 98B

Zalewska Jadwiga – 106; 107

Zalewska Róża (1999 -) – 96; 97; 98A

Zalewska z d. Barszczewska Teresa; 98B

Zalewska z d. Bielańska Ludwika (1827-1898) – 98; 99

Zalewska z d. Fuksiewicz Anna (1903-1944) – 96; 97; 98A; 101

Zalewska z d. Rawa-Gawrońska Rozalia (1831-1862) – 98; 99; 98A; 98B

Zalewska z d. Karwińska Krystyna (1923-1987) - 106

Zalewska z d. Kuryłowicz Alina – 107

Zalewska z d. Lewicka Maria (1895-1950) – 96; 97; 98A; 101

Urodziła się w Warszawie. Po I Wojnie Światowej mieszkała we Francji i tam poznała Ksawerego Zalewskiego, za którego wyszła za mąż w 1925 roku. Ksawery, były legionista, wysłany został na placówkę dyplomatyczną do Tyflisu. Maria w Radomiu rodzi synka Jerzego i z nim podąża za mężem najpierw do Tyflisu, potem na inną placówkę do Teheranu. Tam w niewyjaśnionych okolicznościach umiera jej mąż na początku 1939 roku. Maria z synem wraca do kraju. We wrześniu 1939 r. nie decyduje

się na ewakuację i wraca do Warszawy. W 1943 roku zostaje zaproszona do Usarzowa, gdzie przebywa do końca wojny, niosąc pomoc potrzebującym chorym. Po wysiedleniu z Usarzowa przebywa w Koprzywnicy, potem w Sandomierzu, by wrócić do Warszawy i podjąć tam pracę biurową.

Zalewska z d. Małecka Anna (1740-1810) – 98; 99

Zalewska z d. Młodecka Anna – 98; 99

Zalewska z d. Młodzianowska Salomea – 98; 99

Zalewska z d. Nejmarm Janina Maria – 98; 99

Zalewska z d. n/n Teresa: 98B

Zalewska z d. Pawilionow(a) Helena, (1875-1965) – 98; 98A; 98B

Zalewska z d. Rostek Janina Matylda (1900-1976) – 98; 98B; 99

Zalewska z d. Rudzka Maria (1896-1983) – 98; 99; 106; 107

Zalewska z d. Rusinowska Jadwiga (1936-2018) – 96; 97; 98A

Urodzona w Warszawie, druga żona Jerzego Zalewskiego. Tam chodziła do szkoły uzyskując tytuł księgowej. Pracowała jako księgowa w PZTB Zremb Warszawa, a od 1977 r. jako księgowa i planista w Ministerstwie Finansów. Od 1996 r. prowadziła księgowość w rodzinnym przedsiębiorstwie.

Zalewska z d. Sadowska Irena (1904-1990) – 98; 98B; 99

Zalewska z d. Sitarska (1969-) Kinga: 1-o v. Lisak; 2-o v. Chiopicka - 30; 30A; 31A; 96; 97; 98A; 130; 131; 132

Zalewska z d. Stasiukiewicz Franciszka – 98; 99

Zalewska z d. Strużyńska (1859-1921) – 98; 99

Zalewska z d. Sułkowska Krystyna (1929-2008) – 96; 97; 98A

Zalewska z d. Szczerska Bożena (1944-2020) – 98B

Zalewska z d. Szkodzińska Barbara (1958 -) – 98B

Zalewska z d. Turska Antonina (1839-1908) – 98; 99; 98A; 98B

Zalewska z d. Welman (Wellman) Antonina (1929 -2022) – 98B

http://wietrzykowski.net/Korpelta_Welman,Antonina.pdf

Zalewska z d. Weryha-Darowska Joanna (1965 -) 96; 97; 98A

Zalewska Zofia (1993 -) – 96; 97; 98A

Zalewski Andrzej (1924-2011) – 98B

Zalewski Bronisław (1851 -) – 98A; 98B

Zalewski Franciszek (1775-1832) – 98; 99

Zalewski Franciszek Ksawery (1822-1886) – 98; 99; 98A; 98B

Zalewski Henryk Emil (1873-1932) – 98; 99; 98A; 98B

Zalewski Jan Paweł (1857-1909) – 98; 99

Zalewski Jerzy (1897-1943) – 96; 97; 100; 102

Płk dypl. kawalerii: w 1 Pułku Ułanów Legionowych od sierpnia 1914 r., cały szlak bojowy 1 Pułku Szwoleżerów, absolwent Wyższej Szkoły Wojennej, z-ca dowódcy 14

INDEX do DRZEWA GENEALOGICZNEGO z krótkimi życiorysami niektórych osób

- 177 -

Pułku Ułanów, szef sztabu Brygady Kawalerii w Baranowiczach, kierownik Komisji Doświadczalnej Kawalerii przy CWK w Grudziądzu, oficer III Oddziału Armii Lublin, szef Sztabu Okręgu Lublin SZP-ZWZ, aresztowany w grudniu 1941 r., więziony na Zamku w Lublinie, Auschwitz, gdzie był członkiem organizacji wojskowej rtm. Pileckiego, zamordowany w Mauthausen w sierpniu 1943 r.

Zalewski Jerzy (1927-2020) – 96; 97; 98A; 101

Urodził się w Radomiu. Dzieciństwo spędził za granicą, gdzie wraz z matką przebywali tam, gdzie pracował jego ojciec, dyplomata. Jerzy opisuje to ciekawie w swoich wspomnieniach p.t. *Moje życie*. Początkowo (1927-1932) w Tyflisie (obecnie Tbilisi), później (1937-1939) w Teheranie - do śmierci ojca, w niewyjaśnionych okolicznościach. Wyjątkowe warunki sprawiły, że nauka Jerzego musiała wyglądać odmiennie niż chłopców uczęszczających do jednej szkoły od pierwszej klasy do matury. Było to Przed-szkole Rodzin Wojskowych w Rabce, w sanatorium klasa 4 i 5, w Teheranie uczyła go kuzynka Jaśka Egiejman, a także nauka w szkole przy ambasadzie francuskiej; po powrocie do Warszawy, w szkole prywatnej Heleny Chełmońskiej przerabiał 6 klasę, a w 1939 r. został zapisany do Korpusu Kadetów im. Józefa Piłsudskiego we Lwowie. Wrzesień w 1939 roku to ewakuacja z Ministerstwem Spraw Zagranicznych przez Lublin, Zaleszczycy do Rumunii. Matka Jurka nie zdecydowała się przekroczyć granicy, wolała zostać w kraju. Wrócili do Lwowa. Tu nauka w Gimnazjum im. Króla Jana Kazimierza nie trwała długo, bo władzę przejęli Ukraińcy i z trudem, ale udało się przedostać do Warszawy. Warunki w okupowanej Warszawie były niesłychanie trudne. Jurek podjął naukę na Tajnych Kompletach Nauczania, a także w Gimnazjum Technicznym im. M. Konarskiego. W 1942 r. razem z matką przenieśli się, na zaproszenie cioci i babci Jabłońskich, do Usarzowa. Tu, obok pomocy w gospodarstwie, coraz więcej czasu zajmowało uczestnictwo w walkach partyzanckich. Ciocia Wanda Jabłońska pilnowała jednak, by młodzież nie zaniedbywała nauki i Jurek, ucząc się u profesorów w Sandomierzu, na wiosnę 1944 r. zdał małą maturę. Po wojnie znalazł się w Radomiu, by ukończyć szkołę średnią i rozpocząć wyższe studia. Tam zapisał się do Zakładu Naukowego Marii Gajl na wieczorowe klasy licealne dla osób opóźnionych w nauce na skutek działań wojennych. Po uzyskaniu matury zapisał się początkowo na Politechnikę, by przenieść się do Szkoły Głównej Handlowej, która zmieniła nazwę na Szkoła Główna Planowania i Statystyki. Pracował w Dziale Planowania w Hucie Warszawska, następnie jako dyrektor w Fabryce Wyrobów z Proszków Spiekanych POLMO w Łomiankach, w latach 70-tych w Komisji Planowania w Zespole ds. Drobnej Wytwórczości. W 1982 r. założył własną firmę consultingową, a od 1988 r. przyjął do współpracy córkę Hannę i syna Pawła, gdy firma zaczęła zajmować się handlem między-

narodowym. Będąc na emeryturze kupili Niedźwice, zde-wastowaną szkołę, która po remoncie stała się miejscem rodzinnych zjazdów. Był dwukrotnie żonaty. Z pierwszą żoną, Krystyną Sułkowską, miał córkę Hannę, z drugą, Jadvigą Rusinową – syna Pawła.

Zalewski Jerzy (1932-2014) – 98B

Zalewski Józef (1858-1925) – 98; 99; 98A; 98B

Zalewski Kazimierz (1860-1897) 72; 73; 96; 97; 98; 99; 98A; 98B

Urodził się w majątku Sieradowice k/ Bodzentyna. W 1885 r. ukończył Wydział Prawa na Uniwersytecie w Petersburgu. Praktyka adwokacka w Tyflisie (obecnie Tbilisi), później wzięty adwokat w Częstochowie.

Zalewski Kazimierz (1923-1944) – 96; 97; 98A

Urodził się w Warszawie, gdzie chodził do szkoły. Maturę zdał w czasie Okupacji na Tajnych Kompletach Nauczania. Pracował w Arbeitsamcie, równocześnie szkolił się w Podchorążówce 1-go Pułku Szwoleżerów. Jako kapral podchorąży tego pułku brał udział w Powstaniu Warszawskim. Zginął 3 sierpnia w Wilanowie.

Zalewski Ksawery (1895-1939) – 77; 96; 97; 98A; 100; 101; 102

W czasie I Wojny legionista, po wojnie dyplomata. Zmarł w niewyjaśnionych okolicznościach na placówce dyplomatycznej w Teheranie. Więcej informacji w [Wikipedii](#).

Zalewski (Zaleski) Maciej (1920-2015) – 106; 107, p. Zaleski Maciej

Zalewski Michał - 98B

Zalewski Maksymilian (1852-1924) – 98; 99

Zalewski Mikołaj (1781-1831) – 98; 99

Zalewski Onufry (1819-1869) – 98; 99

Zalewski Paweł (1964 -) – 96; 97; 98A

W latach 80. opozycjonista, po 1989 polityk, poseł na sejm i do PE. Więcej informacji w [Wikipedii](#).

Zalewski Piotr – 98; 99

Zalewski Roman, (1865-1882) – 98A; 98B

Zalewski Stanisław (1727-1797) – 98; 99

Zalewski Stefan (1854-1875) – 98A; 98B

Zalewski Teodor (1897-1985) – 98; 98B; 99

Urodził się w Woerishofen pod Monachium. Matka Rosjanka, oboje rodzice byli muzykami, wykształconymi w Moskiewskiej Szkole Muzycznej. Do trzeciego roku życia Teodor z rodzicami przebywał w Rzymie, po czym przenoszą się do Moskwy, gdzie Teodor uczęszcza do gimnazjum ogólnokształcącego i szkoły muzycznej. W 1916 r. zdaje maturę i zapisuje się na Wydział Prawa Uniwersytetu Moskiewskiego. W 1920 r. przyjeżdża do Polski jako repatriant i bierze udział w wojnie. W 1922 r. wznawia studia na Wydziale Prawa Uniwersytetu Warszawskiego oraz w Konserwatorium Muzycznym w klasie dyrygentury. Konserwatorium kończy w 1925 r., a Wydział Prawa w 1926 r. W 1924 r. obejmuje stanowisko kierownika muzycznego w

Teatrze im. Bogusławskiego w Warszawie. Współorganizował dwa stowarzyszenia muzyczne: Stowarzyszenie Muzyki Dawnej oraz Towarzystwo Wydawnicze Muzyki Polskiej. Pracował w Wyższej Szkole Muzycznej jako profesor nadzwyczajny, a w latach 1966-1969 jako jej rektor. W 1931 r. po zdaniu egzaminu sędziowskiego i adwokackiego został wpisany na listę Okręgowej Izby Adwokackiej w Warszawie. Praca w tej dziedzinie ograniczała się do radcostwa prawnego, a w 1959 r. został, na własną prośbę, skreślony z Izby, poświęcając się jedynie muzyce. Pochowany na Starych Powązkach w Kwaterze Zasłużonych Muzyków.

Zalewski Witold (1953 -) – 98B

Zalewski Władysław, (1867- ?) – 98A; 98B

Zalewski Zygmunt (1880-1944) – 98; 99; 106; 107;

Zatorska z d. Jabłońska Elżbieta (1810 - ?) – 70

Zatorski Jan – 70

Zdzenicka z d. Zajączkowska Małgorzata (1943-2011) 66; 67; 66a; 67a

Zdzenicki Krzysztof (1946 -) 66; 67; 66a; 67a

Zembowska z d. Szymańska Hanna (1898-1983) – 108; 109

Zembowski Stanisław – 108; 109

Zielińska z d. Cwiklińska Bożena (1952 -) – 20; 21

Zielińska z d. Dull Dominika (1975 -) – 20; 21

Zielińska z d. Kacprzak Elżbieta (1952-2015) – 20; 21

Zielińska z d. Szczotkowska Anna (1924-2014) – 20; 21

Urodziła się w Libiążu, córka Zygmunta Szczotkowskiego i Marii Eustachii z Wietrzykowskich. Edukację szkolną rozpoczęła przed wojną w gimnazjum Sacré-Coeur w Zbylitowskiej Górze. Po wojnie studiowała farmację na Uniwersytecie Jagiellońskim. Podczas studiów poznała Henryka Zielińskiego, z którym wzięła w 1949 roku ślub w Bieżanowie k. Krakowa. Wraz z mężem przeprowadziła się do Wrocławia; tu pracowała jako farmaceutka aż do emerytury. Urodziła dwóch synów: Krzysztofa i Juliusza. Po usamodzielnieniu się synów i śmierci męża poświęciła się pracy społecznej: wraz z koleżankami farmaceutkami prowadziła aptekę z lekami dostarczanymi z zagranicy jako dary; w czasie stanu wojennego, od 1981 r., wspierała wrocławskich opozycjonistów, którzy znajdowali schronienie w jej mieszkaniu. Pochowana obok męża na Cmentarzu Grabiszyńskim we Wrocławiu.

Zieliński Adam (1976 -) – 20; 21

Zieliński Aleksander (2008-) – 20; 21

Zieliński Franciszek (2016-) – 20; 21

Zieliński Henryk (1920-1981) – 20; 21

Urodził się w rodzinie nauczycielskiej w Szembruczkach/Grudziądz. W Grudziądzu uczęszczał do szkoły. Będąc w gimnazjum ukończył też kurs przysposobienia wojskowego. Maturę zdał w Gimnazjum im. Króla Jana Sobieskiego w Grudziądzu. Brał udział w Kampanii Wrześniowej, dostał się do niewoli, w której przebywał do 1944 r. Po wojnie podjął studia na Uniwersytecie Jagiellońskim,

które ukończył w 1948 r., otrzymując tytuł magistra historii. Ożenił się z Anną Szczotkowską, studentką farmacji UJ. W 1949 r. rozpoczął pracę i karierę naukową na Uniwersytecie Wrocławskim. Doktorat uzyskał w 1950 r., w 1955 r. – stanowisko docenta, a w 1971 otrzymał tytuł profesora zwyczajnego. Odnaczonego Srebrnym i Złotym Krzyżem Zasługi (1954, 1960) oraz Krzyżem Kawalerskim Odrodzenia Polski (1971). Pochowany na Cmentarzu Grabiszynek we Wrocławiu. Więcej informacji można uzyskać na [Wikipedii](#).

Zieliński Juliusz (1954 -) – 20; 21

Urodził się w Krakowie, syn Henryka i Anny ze Szczotkowskich, brat Krzysztofa. Po maturze podjął studia na Wydziale Automatyki Politechniki Śląskiej w Gliwicach; po zaliczeniu I roku przeniósł się na elektronikę do Politechniki Wrocławskiej. Po studiach, które ukończył tu z wyróżnieniem w 1977 r., podjął pracę na macierzystej uczelni. W 1990 r. porzucił pracę naukową na politechnice i założył – z udziałem kapitału norweskiego – spółkę wydawniczo-poligraficzną drukującą gazety (m.in. wydawaną w latach 1990-91 pierwszą w Polsce pełnokolorową gazetę codzienną, „Dziennik Dolnośląski”) i pracował w zarządzie tej firmy aż do jej likwidacji w 2014 r. Od roku 2015 pracuje w zarządzie jednej ze spółek należących do miasta Wrocław. Ożeniony z Bożeną z Cwiklińskich, mają syna Konrada. Prowadzi rodzinną stronę na myheritage:

<https://www.myheritage.pl/site-162790571/witryna-rodziny-juliusza-zieli%C5%84skiego>

Zieliński Konrad (1985 -) – 20; 21

Urodził się we Wrocławiu, syn Juliusza i Bożeny z Cwiklińskich. Po maturze w klasie dwujęzycznej (z językiem angielskim i o profilu matematycznym) w XIV Liceum we Wrocławiu podjął studia na Wydziale Elektroniki Politechniki Wrocławskiej; pracę magisterską, napisaną w języku angielskim, obronił w 2009. Studia uzupełnił następnie licencjatem na Wydziale Informatyki i Zarządzania tej uczelni. Od 2010 roku pracuje jako samodzielny programista. Jego partnerką jest Justyna Połowska, z którą ma syna Franciszka (ur. 2016), obecnie spodziewają się drugiego syna.

Zieliński Krzysztof (1950 -) – 20; 21

Urodził się we Wrocławiu, gdzie uczęszczał do szkoły. Maturę uzyskał w 1968 roku. W czasach licealnych uprawiał pływanię stylem motylkowym, należąc do wrocławskiego klubu "Juwenia". Po maturze podjął 6-letnie studia w Wojskowej Akademii Medycznej w Łodzi. Po ich ukończeniu i odświadczeniu obowiązkowych praktyk jako lekarz wojskowy, powrócił na Uczelnię zdobywając kolejne stopnie naukowe: doktorat – w 1981 r., habilitacja – w 1989 r., profesora nadzwyczajnego – w 1994 r., profesora zwyczajnego - w 1997 r. W 2002 r. opuścił wojsko w stopniu pułkownika i rozpoczął pracę w nowo utworzonym Uniwersytecie Medycznym w Łodzi. Jest członkiem Polskiego To-

INDEX do DRZEWIA GENEALOGICZNEGO z krótkimi życiorysami niektórych osób - 178 -

warzystwa Patologów, okresowo będąc we władzach Towarzystwa. Ożeniony z Elżbietą Kacprzak, lekarką pediatrą w stopniu profesora. Jest autorem wielu publikacji. Więcej informacji na [Wikipedii](#):

Zieliński Ziemowit (2018-) – 20; 21
Ziemińska z d. Targowski Joanna - 112; 113
Ziemiński - 112; 113
Zychowicz (1-o v.), Staszalek (2-o v.) z d. Jabłońska Aurelia Karolina (1846-1918) – 71; 104; 106; 107; 108; 109
Zychowicz Fabian (1831-1874) 71; 104; 106; 107; 108; 108
Żerańska Christina – 16; 17
Żerańska Laura – 16; 17
Żerańska Maria – 16; 17
Żerańska Maria (1908-1969) – 16; 17
Żerańska z d. Czapińska Maria – 16; 17
Żerańska z d. Erickson Alina (1919-2005) – 16; 17
Żerańska z d. Wietrzykowska Marianna (1858-1888) – 16; 17
Żerański Bohdan – 16; 17
Żerański Ludwik (1849-1905) – 16; 17
Żerański Ludwik (1915-2001) – 16; 17
Żerański Piotr – 16; 17
Żerański Stanisław (1863-1948) – 16; 17
[Żerański Tadeusz \(1880-1947\)](#) – 16; 17 oraz w [Bibliotece Rodzinnej](#).
Żółtowska Anna (1982 -) – 87; 88; 89; 90; 91
Żółtowska Paulina (1979 -) – 87; 90; 91
Urodziła się w Warszawie. Po skończeniu szkoły średniej ukończyła szkołę handlową. Pracowała w sklepach branży sportowej. Przez kilka lat uprawiała wyczynowo windsurfing. W roku 2013 wyjechała do Wiednia, gdzie przebywa i pracuje w branży handlowej.
Żółtowska z d. Balcerzak Wanda (1951-) – p. Balcerzak-Żółtowska
Żółtowska z d. Gašiorowska Irena (1947 -) – 87; 90; 91
Żółtowska z d. Kawalek Małgorzata (1979-) – 87; 90; 91
Żółtowska z d. Łada Teresa (1936 -) – 87; 90; 91
Żółtowska z d. Majewska Janina (1950-) – 87; 90; 91
Żółtowska z d. Wrzesińska Anna (1906-1979) – 84; 86; 87; 90; 91
Żółtowski Jan (1934 -) – 87; 90; 91
Urodzony w Warszawie. W roku 1937 wraz z rodzicami przenosi się do Starachowic, gdzie jego ojciec rozpoczyna pracę w miejscowych zakładach zbrojeniowych. Zajęcia szkolne rozpoczyna 1 września 1939 roku. Szkołę kontynuuje częściowo na Tajnych Kompletach i potem w szkole powszechnej, ponownie uruchomionej. W lipcu 1943 roku Gestapo aresztuje rodziców Jana i opiekę nad nim i jego siostrą Jolantą przejmuje siostra mamy, Janina Targowska, wraz z mężem Stefanem. Po szczęśliwym powrocie rodziców z obozów koncentracyjnych cała rodzina przenosi się do Gdańska, gdzie Jan zdaje maturę w 1951 roku.

W tym też roku rozpoczyna studia na Politechnice Warszawskiej na Wydziale Mechaniczno-Technologicznym uzyskując tytuł inżyniera w 1955 roku i magistra w 1958. Następnie pracuje w przemyśle do 1965, kiedy to rozpoczyna pracę na Politechnice Warszawskiej. Stopień doktora nauk technicznych uzyskuje w 1970 roku. Jan posiada trzy córki: Martę z pierwszego małżeństwa z Teresą Ładą (absolwentka Politechniki Warszawskiej – kierunek chemia) oraz Małgorzatę i Paulinę z drugiego małżeństwa z Janiną Majewską (absolwentka Politechniki Warszawskiej – kierunek Inżynieria Sanitarna). W roku 2011 opuszcza miasto stołeczne Warszawę i przenosi się do Małopolski, do miejscowości Krzywoska w pobliżu Krakowa, gdzie mieszka ze swoją żoną Wandą (absolwentka Uniwersytetu Jagiellońskiego – Wydział Matematyczno-Fizyczny-Chemiczny).

Żółtowski Kazimierz (1904-1965) – 84; 86; 87; 90; 91
Urodził się w Windawie (obecnie Ventspils, Łotwa). Ojciec Franciszek pracował w rosyjskim przedsiębiorstwie kolejowym. W 1918 r. wraca do kraju, do Radomia, jako wdowiec z czwórka dzieci: córką i trzema synami. Najmłodszy z synów, Kazimierz, chodzi do Gimnazjum im. Jana Kochanowskiego w Radomiu, które kończy w 1924 roku. Studiuje na Wydziale Mechanicznym Politechniki Warszawskiej, którą kończy w 1929 r. i w tym samym roku żeni się z Anną Wrzesińską. Początkowo mieszkają w Warszawie, a w 1937 roku Kazimierz zostaje przeniesiony do Starachowic, gdzie zostaje zatrudniony w Fabryce Zbrojeniowej. W ramach przygotowań do wojny, utworzony zostaje COP (Centralny Okręg Przemysłowy), do którego należą Starachowice]. W czasie wojny oboje z żoną zostają aresztowani i zesłani do obozów koncentracyjnych: Kazimierz do Auschwitz i Buchenwaldu, a Anna do Auschwitz i Ravensbruck. Po zakończeniu wojny i szczęśliwym powrocie do kraju, małżonkowie zamieszkali w Gdańsku, gdzie Kazimierz do 1950 r. był jednym z dyrektorów w Zjednoczeniu Stoczni Polskich. Przeniesiony do Tarnowa uruchamia fabrykę zbrojeniową, produkującą działa na licencji ZSRR. W r. 1953 wraca z rodziną do Warszawy i pracuje w Zakładach Wytwórczych Wyłączników Wysokiego Napięcia, w Instytucie Elektrotechniki i na Politechnice Warszawskiej. Pochowany na Cmentarzu Powązkowskim w Warszawie.

Żółtowski Michał (1974-) – 87; 90; 91
Żółtowski Stanisław (1947-) – 87; 90; 91
Żółtowski Stefan (2013-) – 90; 91
Żuchowska Aniela (1874 - ?) – 12; 13
Żuchowska z d. Wietrzykowska Antonina (1818 - ?) 12; 13
Żuchowski Józef (1801 - ?) – 12; 13
Żukowska z d. Wenclik Gabriela (1978-) – 24; 25
Żukowski Albert (1969-) – 24; 25
Żukowski Antoni (2015-) – 24; 25
Żukowski Ignacy (2004-) – 24; 25

OBRZEŻA RODZINY

Cichowski Krzysztof Marceli h. Wąż

p. [Odnalezieni](#)

Ur. 19.02.1948 w Podkowie Leśnej. Szkołę podstawową ukończył w Warszawie, także Liceum im. M. Reja oraz studia na Wydziale Elektrycznym na Politechnice Warszawskiej.

Pracował w wielu miejscach, m. in. w budownictwie kolejowym i w trzech muzeach, z której to muzealnej trójki najciekawsza praca była jednocześnie w Łazienkach Królewskich, Wilanowie, Nieborowie i Królikarni – "jednocześnie" - bo formalizując to, był taki właśnie teren jego "zakładu pracy". Miał osobliwie długą nazwę: Zarząd Ochrony i Konserwacji Zespołów Pałacowo-Ogrodowych Muzeum Narodowego w Warszawie. Już mało kto teraz pamięta, że ww. cztery zespoły pałacowo-ogrodowe w latach 80. XX wieku były tylko Oddziałami Muzeum Narodowego w Warszawie. Obecnie emeryt zajmujący się jako wolontariusz przede wszystkim doradztwem na temat zagadnień związanych z uwarunkowaniami prawno-technicznymi w spółdzielni mieszkaniowej, ale nie ma zbyt dużo czasu, bo prócz oczywistych spraw domowych i rodzinnych oraz niekiedy zarobkowych, ma ciekawe zajęcia, m.in. fotografika czy np. udział w grupach teatralnych: Nieformalna Grupa "Między Słowami", a także (nawet bardziej) w Teatrze Otwartym "Pokolenia". Obie formacje działają w Podkowie Leśnej k. Warszawy. W obu zespołach jest amatersko i jako wolontariusz (jak i pozostali wykonawcy). Żona Barbara; posiada troje dzieci oraz tyleż wnuków.